Euroopan unionin

virallinen lehti

ISSN 1725-261X

L 157

46. vuosikerta

26. kesäkuuta 2003

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I *Säädökset, jotka on julkaistava*

⋆ **Neuvoston asetus (EY) N:o 1091/2003, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2003, yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla sovelletaan saalisrajoituksia, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2003 annetun asetuksen (EY) N:o 2341/2002 muuttamisesta toisen kerran** 1

Komission asetus (EY) N:o 1092/2003, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2003, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 14

Komission asetus (EY) N:o 1093/2003, annettu 24 päivänä kesäkuuta 2003, asetuksen (EY) N:o 668/2001 muuttamisesta Saksan interventioelimen hallussa olevan ohran vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun kohteena olevan määrän nostamisen osalta 16

Komission asetus (EY) N:o 1094/2003, annettu 24 päivänä kesäkuuta 2003, asetuksen (EY) N:o 1081/2002 muuttamisesta Ranskan interventioelimen hallussa olevan ohran vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun kohteena olevan määrän nostamisen osalta 18

Komission asetus (EY) N:o 1095/2003, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2003, asetuksen (EY) N:o 1500/2001 muuttamisesta Suomen interventioelimen hallussa olevan ohran vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun kohteena olevan määrän nostamisen osalta 20

Komission asetus (EY) N:o 1096/2003, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2003, asetuksen (EY) N:o 953/2002 muuttamisesta Belgian interventioelimen hallussa olevan ohran vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun kohteena olevan määrän nostamisen osalta 22

Komission asetus (EY) N:o 1097/2003, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2003, yhteisön Puolan tasavallan, Unkarin tasavallan, Tšekin tasavallan, Slovakian, Bulgarian sekä Romanian kanssa tekemissä sopimuksissa määrätyn järjestelmän mukaisesti kesäkuussa 2003 jätettyjen tiettyjä sianlihavalmisteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä 24

Hinta: 18 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

Sisältö (jatkuu)

Komission asetus (EY) N:o 1098/2003, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2003, yhteisön Latvian, Liettuan ja Viron kanssa tekemissä vapaakauppaa koskevissa sopimuksissa määrätyn järjestelmän mukaisesti vuoden 2003 neljännen vuosineljänneksen aikana käytettävissä olevan sianlihatuotteiden määrän määrittämisestä 26

Komission asetus (EY) N:o 1099/2003, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2003, kesäkuussa 2003 jätettyjen tiettyjä sianliha-alan tuotteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä tiettyjen sianlihaa ja tiettyjä muita maataloustuotteita koskevien yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnasta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 774/94 säädetyn järjestelmän mukaisesti 28

Komission asetus (EY) N:o 1100/2003, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2003, kesäkuussa 2003 jätettyjen tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä koskien tuontitariffikiintiöiden avaamista ja hallintaa sianliha-alalla tiettyjen tuotteiden osalta 1 päivän heinäkuuta ja 30 päivän syyskuuta 2003 välisellä kaudella 30

Komission asetus (EY) N:o 1101/2003, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2003, yhteisön Slovenian kanssa tekemässä sopimuksessa määrätyn järjestelmän mukaisesti kesäkuussa 2003 jätettyjen tiettyjä sianlihavalmisteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä 32

Komission asetus (EY) N:o 1102/2003, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2003, tiettyjen säilykkeiden valmistukseen käytettävien oliiviöljyjen tuotantotuen vahvistamisesta 34

Komission asetus (EY) N:o 1103/2003, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2003, tuontitullien vahvistamisesta riisialalla 35

* **Neuvoston direktiivi 2003/48/EY, annettu 3 päivänä kesäkuuta 2003, säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta** 38

* **Neuvoston direktiivi 2003/49/EY, annettu 3 päivänä kesäkuuta 2003, eri jäsenvaltioissa sijaitsevien lähiyhtiöiden välisiin korko- ja rojaltimaksuihin sovellettavasta yhteisestä verotusjärjestelmästä** 49

II *Säädökset, joita ei tarvitse julkaista*

Komissio

2003/469/EY:

* **Komission päätös, tehty 27 päivänä marraskuuta 2002, Saksan toteuttamasta tukiohjelmasta "Thüringenin osavaltion käyttöpääomaohjelma"** ([1]) *(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 4359)* 55

2003/470/EY:

* **Komission päätös, tehty 24 päivänä kesäkuuta 2003, tiettyjen vaihtoehtoisten menetelmien hyväksymisestä Suomeen ja Ruotsiin vietävän lihan mikrobiologista testausta varten** ([1]) *(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 1928)* 66

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset

* **Eurooppa-neuvoston yhteinen strategia 2003/471/YUTP, 20 päivältä kesäkuuta 2003, jolla muutetaan Venäjää koskevaa yhteistä strategiaa 1999/414/YUTP sen soveltamiskauden jatkamiseksi** 68

FI

([1]) ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(jatkuu kolmannella kansisivulla)

Sisältö (jatkuu)

⋆ **Neuvoston yhteinen toiminta 2003/472/YUTP, 24 päivältä kesäkuuta 2003, Venäjän federaatiossa toteutettavaa asesulkua ja aseriisuntaa koskevan Euroopan unionin yhteistyöohjelman jatkamisesta** 69

⋆ **Neuvoston yhteinen toiminta 2003/473/YUTP, 25 päivältä kesäkuuta 2003, Euroopan unionin osallistumisesta Georgian ja Etelä-Ossetian konfliktin ratkaisemisprosessiin** 72

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1091/2003,

annettu 18 päivänä kesäkuuta 2003,

yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla sovelletaan saalisrajoituksia, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2003 annetun asetuksen (EY) N:o 2341/2002 muuttamisesta toisen kerran

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 ([1]) ja erityisesti sen 20 artiklan 1 ja 4 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksessa (EY) N:o 2341/2002 ([2]) vahvistetaan yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla sovelletaan saalisrajoituksia, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuudet ja niihin liittyvät edellytykset vuodeksi 2003. Kansainvälisten sopimusten seurauksena äskettäin tehdyistä päätöksistä johtuen asetusta on tarpeen muuttaa.

(2) Yhteisön villakuoreen kalastusmahdollisuuksista Grönlannin vesillä määrätään Euroopan talousyhteisön sekä Tanskan hallituksen ja Grönlannin maakuntahallituksen välisessä kalastussopimuksessa tarkoitettua kalastusta koskevista edellytyksistä tehdyssä neljännessä pöytäkirjassa ([3]). Yhteisö saa 70 prosenttia Grönlannin osuudesta villakuoreen TACista, josta päätetään kesäkuussa ja joka on kaikkien jäsenvaltioiden käytettävissä. Jotta kesäkalastuskausi voitaisiin aloittaa varhemmin kuin viime vuosina yleensä, komissio olisi valtuutettava päättämään asiasta.

(3) Euroopan talousyhteisön ja Norjan kuningaskunnan välisessä kalastussopimuksessa ([4]) määrätyn menettelyn mukaisesti yhteisö on käynyt neuvotteluja Norjan kuningaskunnan kanssa. Valtuuskunnat päättivät suositella omille viranomaisilleen 40 000 tonnin suuruisen tuulenkalakiintiön myöntämistä Norjalle yhteisön vesillä, samalla kun 2 500 tonnia koljaa sekä 1 500 tonnia punakampelaa käsittävät kiintiöt Pohjanmerellä on määrä siirtää Norjalta yhteisölle. Lisäksi päätettiin suositella, että yhteisö saa kalastaa 48 493 tonnia Atlantin-Skandinavian silliä Norjan vesillä leveyspiirin 62° N pohjoispuolella ja Norja saa kalastaa 48 493 tonnia Atlantin-Skandinavian silliä yhteisön vesillä leveyspiirin 62° N pohjoispuolella, ja että yhteisön osuus Koillis-Atlantin kalastuskomission kansainvälisten vesien makrillikiintiön yhteisestä osuudesta on 7 520 tonnia. Olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet neuvottelutulosten täytäntöönpanemiseksi yhteisön lainsäädännössä.

(4) Euroopan yhteisön ja Norjan käymien kalastusneuvotteluiden 20 päivänä joulukuuta 2002 allekirjoitetussa pöytäkirjassa sovittiin osapuolten viranomaisille suositeltavaksi, että ne sallisivat Euroopan yhteisön kalastaa vyöhykkeellä IV (Norjan vedet) 40 000 tonnia harmaaturskaa tuulenkalana.

(5) Euroopan talousyhteisön sekä Tanskan hallituksen ja Färsaarten maakuntahallituksen välisessä kalastussopimuksessa ([5]) määrätyn menettelyn mukaisesti yhteisö on käynyt neuvotteluja Färsaarten maakuntahallituksen kanssa. Valtuuskunnat sopivat suosittelevansa omille viranomaisilleen, että osapuolet saavat kalastaa 6 022 tonnia Atlantin-Skandinavian silliä toisen osapuolen vesillä leveyspiirin 62° N pohjoispuolella. Olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet neuvottelutulosten täytäntöönpanemiseksi yhteisön lainsäädännössä.

(6) Asianomaisten rannikkovaltioiden kanssa tehtävää mustakitaturskakannan pitkän aikavälin hoitosopimusta odotettaessa yhteisön on aiheellista asettaa kaikkien jäsenvaltioiden käytettävissä oleva kiintiö 250 000 tonniin ICES-suualueilla I, II, V, VI, VII, XII ja XIV (kansainväliset vedet).

([1]) EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.
([2]) EYVL L 356, 31.12.2002, s. 12, asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 728/2003 (EUVL L 105, 26.4.2003, s. 3).
([3]) EYVL L 209, 2.8.2001, s. 2.
([4]) EYVL L 226, 29.8.1980, s. 48.
([5]) EYVL L 226, 29.8.1980, s. 12.

(7) Tammikuussa 2003 Luoteis-Atlantin kalastusjärjestö (NAFO) vahvisti yhteisölle pohjankatkaravun TACiksi 13 000 tonnia NAFO 3L -alueella. Yhteisön olisi siten pantava täytäntöön tämä toimenpide.

(8) Yhteisön kiireellisten toimenpiteiden johdosta, jotka koskevat turskan troolikalastuksen keskeyttämistä kaikkien alusten osalta kaikkia aluksia Itämerellä sijaitsevilla EY:n vesillä 15 päivän huhtikuuta—31 päivän toukokuuta 2003 välisenä aikana, Viro on pyytänyt lupaa Viron troolikalastukseen yhteisön vesillä 1 päivän syyskuuta—15 päivän lokakuuta välisenä aikana tänä vuonna. Neuvosto katsoo asianmukaiseksi muuttaa tarpeen mukaan asetuksen (EY) N:o 2341/2002 liitteessä VI olevaa II osaa.

(9) Poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi Liettua on pyytänyt EY:tä palauttamaan sille 800 tonnia silli-/silakkakiintiöstä, jonka Liettua myönsi EY:n kalastettavaksi vesiltään vuonna 2003, mikä vähentää siten vastaavaa yhteisön kiintiötä. Vastavuoroisesti Liettuan viranomaiset ovat sitoutuneet tarjoamaan yhteisölle 800 tonnia silliä/silakkaa omilta vesiltään kansallisesta kiintiöstään, jonka Kansainvälinen Itämeren kalastuskomissio (IBSFC) vahvistaa vuodelle 2004. Neuvosto katsoo asianmukaiseksi muuttaa tarpeen mukaan asetuksen (EY) N:o 2341/2002 liitettä IA.

(10) Asetus (EY) N:o 2341/2002 olisi siten muutettava vastaavasti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 2341/2002 seuraavasti:

1) Lisätään 3 artiklaan kohta seuraavasti:

”4. Komissio vahvistaa yhteisön käytettävissä olevat villakuoreen kalastusmahdollisuudet vyöhykkeillä V ja XIV (Grönlannin vedet) 70 prosentiksi Grönlannin osuudesta villakuoreen TACista heti, kun TAC on vahvistettu. Koska 30 000 tonnia on siirretty Islannille, 10 000 tonnia Färsaarille ja 6 700 tonnia Norjalle, jäljelle jäävä osuus on kaikkien jäsenvaltioiden käytettävissä.”

2) Muutetaan liite I A tämän asetuksen liitteen I mukaisesti.

3) Muutetaan liite I B tämän asetuksen liitteen II mukaisesti.

4) Muutetaan liite I C tämän asetuksen liitteen III mukaisesti.

5) Muutetaan liite I D tämän asetuksen liitteen IV mukaisesti.

6) Muutetaan liite I E tämän asetuksen liitteen V mukaisesti.

7) Muutetaan liite VI tämän asetuksen liitteen VI mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 18 päivänä kesäkuuta 2003.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. DRYS

LIITE I

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2341/2002 liitteessä IA oleva kohta, joka koskee silliä/silakkaa alueella IIId (Liettuan vedet) seuraavasti:

"**Laji:**	Silli/silakka *Clupea harengus*	**Alue:** IIId (Liettuan vedet)
Tanska	477	(1) Tanskan, Saksan, Suomen ja Ruotsin pyydettävissä niiden IIIbcd-alueiden kiintiöiden (EY:n vedet) rajoissa. (2) Josta 500 tonnia lasketaan pyydetyksi alueen IIIbcd (EY:n vedet) yhteisön TAC-osuudesta."
Saksa	358	
Ruotsi	165	
	500 (1)	
EY	1 500 (2)	
TAC	143 349	

LIITE II

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2341/2002 liitteessä I B olevat kohdat, jotka koskevat tuulenkalaa alueella "IIa, Skagerrak, Kattegat, Pohjanmeri", koljaa alueella "IIa (EY:n vedet), Pohjanmeri", punakampelaa alueella "IIa (EY:n vedet), Pohjanmeri" ja harmaaturskaa alueella "IV (Norjan vedet)", seuraavasti:

"**Laji:** Tuulenkalat *Ammodytidae*		**Alue:** IIa (1), Skagerrak, Kattegat, Pohjanmeri (1)
Tanska	776 336	(1) Yhteisön vedet lukuun ottamatta 6 meripeninkulman vyöhykkeen sisäpuolella olevia vesiä Yhdistyneen kuningaskunnan peruslinjoista Shetlannissa, Fair Islessä ja Foulassa. (2) Tanskaa ja Yhdistynyttä kuningaskuntaa lukuun ottamatta. (3) Tämä kiintiö sisältää tuulenkalan, harmaaturskan, enintään 2 000 tonnia kilohailia sekä mustakitaturskan väistämättömät sivusaaliit. Kilohailia ja enintään 6 000 tonnia harmaaturskaa voidaan pyytää alueella VIa leveyspiirin 56° 30′ N pohjoispuolella. Tällaisiin harmaaturskan sivusaaliisiin sovelletaan komission pyynnöstä sivusaaliin määrää ja koostumusta koskevia säännöksiä. (4) Pyydettävä Pohjanmerellä."
Yhdistynyt kuningaskunta	16 969	
Kaikki jäsenvaltiot	29 695 (2)	
EY	823 000	
Norja	75 000 (4)	
Färsaaret	20 000 (3) (4)	
TAC	918 000	

"**Laji:** Kolja *Melanogrammus aeglefinus*		**Alue:** IIa (EY:n vedet), Pohjanmeri
Belgia	446	(1) Arviolta 2 634 tonnin teolliseen käyttöön tarkoitettuja sivusaaliita lukuun ottamatta. (2) TACista sovittu Euroopan yhteisön ja Norjan välisissä vuoden 2003 kalastusta koskevissa kalastusneuvotteluissa. Osapuolten TAC-osuudet siirtojen jälkeen ovat: EY: 44 655 tonnia, Norja: 7 080 tonnia.
Tanska	3 064	
Saksa	1 950	
Ranska	3 398	
Alankomaat	334	
Ruotsi	216	
Yhdistynyt kuningaskunta	32 613	
EY	42 021 (1)	
Norja	7 080	
TAC	51 735 (2)	

Erityisedellytykset:

Edellä mainittujen kiintiöiden rajoissa ei seuraavilla vyöhykkeillä saa ylittää alla mainittuja määriä:

	Norjan vedet
EY	31 357"

"**Laji:** Punakampela *Pleuronectes platessa*		**Alue:** IIa (EY:n vedet), Pohjanmeri
Belgia	4 356	(1) TACista sovittu Euroopan yhteisön ja Norjan välisissä vuoden 2003 kalastusta koskevissa kalastusneuvotteluissa. Osapuolten TAC-osuudet siirtojen jälkeen ovat: EY: 70 781 tonnia, Norja: 2 469 tonnia.
Tanska	14 156	
Saksa	4 083	
Ranska	817	
Alankomaat	27 224	
Yhdistynyt kuningaskunta	20 145	
EY	70 781	
Norja	2 469	
TAC	73 250 (1)	

Erityisedellytykset:

Edellä mainittujen kiintiöiden rajoissa ei seuraavilla vyöhykkeillä saa ylittää alla mainittuja määriä:

	Norjan vedet
EY	30 000”

”**Laji:** Harmaaturska *Trisopterus esmarki*		**Alue:** IV (Norjan vedet)
Tanska	47 500 (1) (2)	(1) Mukaan luettuna sekoittuneena oleva piikkimakrilli. (2) 80 prosenttia tästä kiintiöstä voidaan pyytää tuulenkalana.”
Yhdistynyt kuningaskunta	2 500 (1) (2)	
EY	50 000 (1) (2)	
TAC	Ei merkitystä	

LIITE III

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2341/2002 liitteessä I C olevat kohdat, jotka koskevat silliä alueella "I, II (EY:n vedet, kansainväliset vedet)" ja mustakitaturskaa alueella "I, II (NEAFC:n sääntelyalue)", seuraavasti:

"**Laji:**	Silli *Clupea harengus*	**Alue:**	I, II (EY:n vedet, kansainväliset vedet ja Norjan vedet)
Belgia	17	(1)	Voidaan pyytää alueella II (yhteisön vedet).
Tanska	16 908		
Saksa	2 961		
Espanja	56		
Ranska	730		
Irlanti	4 377		
Alankomaat	6 051		
Portugali	56		
Suomi	262		
Ruotsi	6 265		
Yhdistynyt kuningaskunta	10 810		
EY	48 493		
Norja	48 493 (1)		
Färsaaret	6 022 (1)		
TAC	Ei merkitystä		

Erityisedellytykset:

Edellä mainittujen kiintiöiden rajoissa ei seuraavilla vyöhykkeillä saa ylittää alla mainittuja määriä:

	Färsaarten vedet
Belgia	2
Tanska	2 100
Saksa	368
Espanja	7
Ranska	91
Irlanti	544
Alankomaat	751
Portugali	7
Suomi	33
Ruotsi	778
Yhdistynyt kuningaskunta	1 342
EY	6 022"

"**Laji:**	Mustakitaturska *Micromesistius poutassou*	**Alue:**	I, II, VI, VII, XII ja XIV (kansainväliset vedet)
EY	250 000		
TAC	Ei merkitystä"		

LIITE IV

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2341/2002 liitteessä I D olevat kohdat, jotka koskevat mustakitaturskaa alueella "V, VI, VII, XII ja XIV" sekä makrillia alueella "IIa (EY:n vedet), Skagerrak ja Kattegat, IIIbcd (EY:n vedet), Pohjanmeri" ja alueella "IIa (muut kuin EY:n vedet), Vb (EY:n vedet), VI, VII, VIIIa,b,d,e, XII, XIV", seuraavasti:

"**Laji** : Mustakitaturska *Micromesistius poutassou*		**Alue** : V, VI, VII, XII, XIV (EY:n vedet)
Tanska	2 218	(1) Josta enintään 75 % voidaan pyytää alueella VIIIc ja suuralueilla IX, X, CECAF 34.1.1 (EY:n vedet). (2) Voidaan pyytää suuralueella II, alueella IVa, alueella VIa leveyspiirin 56° 30′ N eteläpuolella, alueella VIb ja suuralueella VII pituuspiirin 12° W itäpuolella. (3) Josta enintään 500 tonnia voi olla hopeakuoreita (*Argentina* spp.). (4) Mustakitaturskan saaliit saavat sisältää hopeakuoreiden (*Argentina* spp.) väistämättömiä sivusaaliita. (5) Voidaan kalastaa EY:n vesillä alueella VIa leveyspiirin 56° 30′ N pohjoispuolella, alueella VIb ja suuralueella VII pituuspiirin 12° W länsipuolella.
Saksa	8 582	
Espanja	14 304 (1)	
Ranska	11 944	
Irlanti	17 165	
Alankomaat	26 963	
Portugali	1 073 (1)	
Yhdistynyt kuningaskunta	25 032	
EY	107 281	
Norja	120 000 (2) (3)	
Färsaaret	45 000 (4) (5)	
TAC	Ei merkitystä	

Erityisedellytykset:

Edellä mainittujen kiintiöiden rajoissa ei seuraavilla vyöhykkeillä saa ylittää alla mainittuja määriä:

	IVa
Norja	40 000"

"**Laji** : Makrillit *Scomber scombrus*		**Alue** : IIa (EY:n vedet), Skagerrak ja Kattegat, IIIb,c,d (EY:n vedet), Pohjanmeri
Belgia	483	(1) Sisältää tämän jäsenvaltion 1 865 makrillitonnin kalastuksen ICES-alueella IIIa ja yhteisön vesillä ICES-alueella IVab.
Tanska	12 745	(2) Mukaan luettuna Norjan vesillä ICES-suuralueella IV pyydettävät 260 tonnia, joka perustuu Ruotsin puolesta neuvotelleen Euroopan yhteisön ja Norjan välisten vuoden 2003 kalastusta koskevien neuvottelujen pöytäkirjaan.
Saksa	504	(3) Norjan vesillä kalastettaessa turskan, koljan, seidin, lyyraturskan ja valkoturskan sivusaaliit luetaan näiden lajien kiintiöihin.
Ranska	1 522	(4) Mukaan lukien ne 1 865 tonnia, jotka ovat kertyneet Euroopan yhteisön ja Norjan välisten kalastusneuvottelujen päätelmiä koskevan Brysselissä 9 päivänä joulukuuta 1995 tehdyn pöytäkirjan liitteessä olevassa 2 alaviitteessä määriteltyjen edellytysten perusteella.
Alankomaat	1 533	(5) Mukaan luettuina ne 459 tonnia, jotka ovat kertyneet Euroopan yhteisön ja Norjan välisen järjestelyn perusteella, joka koskee NEAFC:n TACin EU:n ja Norjan yhteisen osuuden hallinnointia.
Ruotsi	4 576 (1) (2) (3)	(6) Saaliit vähennetään Norjan TAC-osuudesta (vesillepääsykiintiö). Tämä kiintiö voidaan pyytää vain alueella IVa, lukuun ottamatta 3 000 tonnia, joka voidaan pyytää alueella IIIa.
Yhdistynyt kuningaskunta	1 419	(7) EY, Norja ja Färsaaret ovat sopineet TACista pohjoisen alueen osalta.
EY	22 782 (2) (4) (5)	
Norja	40 395 (6)	
TAC	556 607 (7)	

Erityisedellytykset:

Edellä mainittujen kiintiöiden rajoissa ei seuraavilla vyöhykkeillä saa ylittää alla mainittuja määriä:

	IIIa	IIIa, IVb,c	IVb	IVc	IIa (muut kuin EY:n vedet), VI, 1.1.–31.3.2003
Tanska		4 130			4 020
Ranska		490			
Alankomaat		490			
Ruotsi			390	10	
Yhdistynyt kuningaskunta		490			
Norja	3 000"				

"**Laji** : Makrillit *Scomber scombrus*		**Alue** : IIa (muut kuin EY:n vedet), Vb (EY:n vedet), VI, VII, VIIIa,b,d,e, XII, XIV
Saksa	20 342	(1) Voidaan pyytää ainoastaan alueella IIa, IVa, alueella VIa leveyspiirin 56° 30′ N pohjoispuolella ja alueilla VIId, e, f, h.
Espanja	20	(2) Josta 1 411 tonnia voidaan pyytää ICES-alueella IVa leveyspiirin 59° N pohjoispuolella (EY:n vedet) 1.1.–15.2. ja 1.10.–31.12. välisenä aikana. Färsaarten omasta kiintiöstä voidaan pyytää 3 893 tonnia ICES-alueella VIa (leveyspiirin 56° 30′ N pohjoispuolella) koko vuoden ja/tai ICES-alueilla VIIe, f, h ja/tai ICES-alueella IVa.
Ranska	13 563	(3) EY, Norja ja Färsaaret ovat sopineet TACista pohjoisen alueen osalta.
Irlanti	67 807	(4) Mukaan luettuina ne 7 061 tonnia, jotka ovat kertyneet Euroopan yhteisön ja Norjan välisen järjestelyn perusteella, joka koskee NEAFC:n vuoden 2003 TACin EU:n ja Norjan yhteisen osuuden hallinnointia.
Alankomaat	29 665	
Yhdistynyt kuningaskunta	186 472	
EY	317 869 (4)	
Norja	12 020 (1)	
Färsaaret	4 679 (2)	
TAC	556 607 (3)	

Erityisedellytykset:

Edellä mainittujen kiintiöiden rajoissa ei seuraavilla alueilla saa ylittää alla mainittuja määriä, ja pyytää voidaan ainoastaan 1.1.–15.2. ja 1.10.–31.12. välisinä aikoina:

	IVa (EY:n vedet)
Saksa	5 967
Ranska	3 978
Irlanti	19 890
Alankomaat	8 702
Yhdistynyt kuningaskunta	54 699
Norja	12 020
Färsaaret	1 411 (1)

(1) Leveyspiirin 59° N pohjoispuolella (EY:n alue) 1.1.–15.2. ja 1.10.–31.12."

LIITE V

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2341/2002 liitteessä I E oleva kohta, joka koskee pohjankatkarapua alueella ”NAFO 3L”, seuraavasti:

”Laji: Pohjankatkarapu *Pandalus borealis*	**Alue**: NAFO 3L (1)
EY 145 (2) TAC 13 000	(1) Lukuun ottamatta seuraavien koordinaattien rajoittamaa aluetta: Piste nro — Pohjoinen leveyspiiri — Läntinen pituuspiiri 1 — 47° 20′ 0 — 46° 40′ 0 2 — 47° 20′ 0 — 46° 30′ 0 3 — 46° 00′ 0 — 46° 30′ 0 4 — 46° 00′ 0 — 46° 40′ 0 (2) Pyydettävä 1.1.—31.3., 1.7.—14.9. ja 1.12.—31.12.”

LIITE VI

Korvataan liitteessä VI olevat I ja II osa seuraavasti:

"I OSA

KOLMANSIEN MAIDEN VESILLÄ PYYTÄVIEN YHTEISÖN ALUSTEN LISENSSEJÄ JA KALASTUSLUPIA KOSKEVAT MÄÄRÄLLISET RAJOITUKSET

Kalastusalue	Kalastustyyppi	Lisenssien lukumäärä	Alusten samanaikainen enimmäismäärä
Norjan vedet ja Jan Mayenia ympäröivä kalastusalue	Silli, 62° 00′ N pohjoispuolella	75	55
Viron vedet	Turska, silli/silakka, lohi, kilohaili	250	70
Färsaarten vedet	Kaikki troolikalastus aluksilla, joiden enimmäispituus on 180 jalkaa, 12-21 meripeninkulman vyöhykkeellä Färsaarten perusviivoista	26	13
	Turskan ja koljan kohdennettu kalastus verkoilla, joiden vähimmäissilmäkoko on 135 mm, 62° 28′ N eteläpuolella ja 6° 30′ W itäpuolella olevalla alueella	8	4
	Troolaus Färsaarten perusviivoista 21 meripeninkulman vyöhykkeen rajan ulkopuolella. Kyseiset alukset voivat ajanjaksoina 1.3.–31.5. ja 1.10.–31.12. harjoittaa pyyntiä leveyspiirien 61° 20′ N ja 62° 00′ N välisellä vyöhykkeellä sekä 12-21 meripeninkulman vyöhykkeellä perusviivoista	70	26
	Tylppäpyrstömolvan troolikalastus verkoilla, joiden vähimmäissilmäkoko on 100 mm, 61° 30′ N eteläpuolella ja 9° 00′ W länsipuolella olevalla alueella, pituuspiirien 7° 00′ W ja 9° 00′ W välisellä alueella 60° 30′ N eteläpuolella, sekä pisteet 60°30′ N, 7° 00′ W ja 60° 00′ N, 6 00′ W yhdistävän linjan lounaispuolella olevalla alueella	70	20
	Seidin kohdennettu troolikalastus verkoilla, joiden vähimmäissilmäkoko on 120 mm; perän vahvikeköyden käyttäminen on sallittua	70	22
	Mustakitaturskan pyynti. Lisenssien kokonaismäärää saatetaan lisätä neljällä aluksella parien muodostamiseksi, jos Färsaarten viranomaiset ottavat käyttöön erityisiä sääntöjä mustakitaturskan nk. pääpyyntialueelle pääsystä	34	20
	Siimakalastus	10	6
	Makrillin pyynti	12	12
	Sillin pyynti 62° N pohjoispuolella	21	21
Islanti	Kaikki kalastustyypit	18	5
Latvian vedet	Turskan, sillin/silakan ja kilohailin pyynti	130	38
	Lohen pyynti	40	15

Kalastusalue	Kalastustyyppi	Lisenssien lukumäärä	Alusten samanaikainen enimmäismäärä
Liettuan vedet	Kaikki kalastustyypit	300	60
Puolan vedet	Kaikki kalastustyypit. Ainoastaan kalastusalukset, joiden koneteho on 750 kW tai pienempi, ovat sallittuja		
Venäjän federaation vedet	Kaikki kalastustyypit	pm	pm
	Turskan pyynti	pm	pm
	Kilohailin pyynti	pm	pm

II OSA

YHTEISÖN VESILLÄ PYYTÄVIEN KOLMANSIEN MAIDEN ALUSTEN LISENSSEJÄ JA KALASTUSLUPIA KOSKEVAT MÄÄRÄLLISET RAJOITUKSET

Lippuvaltio	Kalastustyyppi	Lisenssien lukumäärä	Alusten samanaikainen enimmäismäärä
Norja	Silli, 62° 00′ N pohjoispuolella	18	18
Viro	Silli/silakka, lohi, kilohaili	106	63
	Turska	30	15 (1)
Färsaaret	Makrilli, VIa (56° 30′ N pohjoispuolella), VIIefh, piikkimakrilli, IV, VIa (56° 30′ N pohjoispuolella), VIIefh, silli, VIa (56° 30′ N pohjoispuolella)	14	14
	Silli, 62° 00′ N pohjoispuolella	21	21
	Silli, IIIa	4	4
	Harmaaturskan ja kilohailin teollinen kalastus, IV, VIa (56° 30′ N pohjoispuolella); tuulenkala, IV (mustakitaturskan väistämättömät sivusaaliit mukaan luettuina)	15	15
	Molva ja keila (2)	20	10
	Mustakitaturska, VIa (56° 30′ N pohjoispuolella) VIb, VII (12° 00′ W länsipuolella)	20	20
	Tylppäpyrstömolva	16	16
	Sillihai (kaikki vyöhykkeet, lukuun ottamatta NAFO 3PS)	3	3
Latvia	Turska, silli/silakka, kilohaili, IIId	90	45 (3)
	Lohi, IIId	4	2

Lippuvaltio	Kalastustyyppi	Lisenssien lukumäärä	Alusten samanaikainen enimmäismäärä
Liettua	Turska, silli/silakka, kilohaili, lohi, IIId	70	40 (4)
	Silli/silakka, kilohaili, IIId (kuljetus- ja kylmäalukset)	5	4
Puola	Sillin/silakan pyynti. Ainoastaan kalastusalukset, joiden koneteho on 750 kW tai pienempi, ovat sallittuja	60	25
Venäjän federaatio	Silli/silakka, IIId (Ruotsin vedet)	pm	pm
	Silli/silakka, IIId (Ruotsin vedet, tukialukset, joita ei käytetä kalastukseen)	pm	pm
Barbados	Penaeus-suvun katkaravut (5) (Ranskan Guayanan vedet)	5	pm (6)
	Napsijat (7) (Ranskan Guayanan vedet)	5	pm
Guyana	Penaeus-suvun katkaravut (5) (Ranskan Guayanan vedet)	pm	pm (6)
Surinam	Penaeus-suvun katkaravut (5) (Ranskan Guayanan vedet)	5	pm (8)
Trinidad ja Tobago	Penaeus-suvun katkaravut (5) (Ranskan Guayanan vedet)	8	pm (9)
Japani	Tonnikala (10) (Ranskan Guayanan vedet)	pm	
Korea	Tonnikala (10) (Ranskan Guayanan vedet)	pm	pm (9)
Venezuela	Napsijat (7) (Ranskan Guayanan vedet)	41	pm
	Hait (7) (Ranskan Guayanan vedet)	4	pm

(1) Josta kuusi alusta saa kalastaa verkoilla ja 15.9.–15.10. lisäksi yhdeksän alusta saa kalastaa trooleilla.
(2) Färsaarten viranomaiset lähettävät asiaa koskevat luettelot ennen kunkin kuukauden 25. päivää.
(3) Josta 32 alusta pyytämässä samanaikaisesti verkoilla.
(4) Joista enintään 10 saa pyytää samanaikaisesti turskaa verkoilla.
(5) Ranskan departementin Guyanan vesillä tapahtuvaa katkaravun kalastusta koskevat lisenssit myönnetään kyseisen kolmannen maan viranomaisten esittämän ja komission hyväksymän kalastussuunnitelman perusteella. Jokaisen lisenssin voimassaoloaika rajoittuu kalastusjaksoon, joka on merkitty lisenssin myöntämisen perusteena olevaan kalastussuunnitelmaan.
(6) Merelläolopäiviä vuodessa enintään 200.
(7) Pyynti yksinomaan pitkälläsiimalla tai sulkupyydyksillä (napsijat) tai pitkälläsiimalla tai verkoilla, joiden vähimmäissilmäkoko on 100 mm, yli 30 m syvyydessä (hait). Lisenssin saamiseksi on todistettava, että lisenssiä hakevan laivanvarustajan ja Ranskan Guayanan departementissa sijaitsevan jalostusyrityksen välillä on voimassa oleva sopimus, joka sisältää velvoitteen purkaa vähintään 75 prosenttia kyseisen aluksen napsijasaaliista tai 50 prosenttia haisaaliista tähän departementtiin niiden käsittelemiseksi tämän yrityksen laitoksissa.
Edellä mainitussa sopimuksessa on oltava Ranskan viranomaisten hyväksymismerkintä. Nämä viranomaiset valvovat, onko sopimus toisena sopimuspuolena olevan jalostusyrityksen todellisen kapasiteetin rajoissa ja Guayanan talouden kehitystavoitteiden mukainen. Tämän sopimuksen jäljennös on liitettävä lisenssihakemukseen.
Jos Ranskan viranomaiset eivät myönnä edellä mainittua hyväksyntää, asiasta on ilmoitettava asianomaiselle ja komissiolle ja toimitettava näille perustelut sisältävä lausunto.
(8) Merelläolopäiviä vuodessa enintään p.m.
(9) Merelläolopäiviä vuodessa enintään 350.
(10) Pyydettävä ainoastaan pitkälläsiimalla.”

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1092/2003,
annettu 25 päivänä kesäkuuta 2003,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 [1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1947/2002 [2], ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

(2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 26 päivänä kesäkuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä kesäkuuta 2003.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

[1] EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.
[2] EYVL L 299, 1.11.2002, s. 17.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 25 päivänä kesäkuuta 2003 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi (1)	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	58,0
	064	80,7
	999	69,3
0707 00 05	052	85,2
	999	85,2
0709 90 70	052	77,1
	999	77,1
0805 50 10	382	60,3
	388	61,1
	400	50,6
	528	62,6
	999	58,6
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	76,4
	400	90,4
	508	84,2
	512	75,5
	524	52,4
	528	59,0
	720	70,3
	800	148,7
	804	105,3
	999	84,7
0809 10 00	052	211,8
	999	211,8
0809 20 95	052	285,2
	060	156,6
	068	156,6
	094	197,7
	400	319,8
	999	223,2
0809 40 05	052	197,1
	624	184,6
	999	190,8

(1) Komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi ”999” tarkoittaa ”muuta alkuperää”.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1093/2003,

annettu 24 päivänä kesäkuuta 2003,

asetuksen (EY) N:o 668/2001 muuttamisesta Saksan interventioelimen hallussa olevan ohran vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun kohteena olevan määrän nostamisen osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ([2]), ja erityisesti sen 5 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission asetuksessa (ETY) N:o 2131/93 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1630/2000 ([4]), vahvistetaan interventioelinten hallussaan pitämien viljojen myyntiin saattamisen menettelyt ja edellytykset.

(2) Komission asetuksella (EY) N:o 668/2001 ([5]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 989/2003 ([6]), avattiin pysyvä tarjouskilpailu Saksan interventioelimen hallussaan pitämän 4 299 449 ohratonnin vientiä varten.

(3) Saksa on ilmoittanut komissiolle interventioelimensä aikomuksesta lisätä 225 505 tonnilla vientiä varten tarjouskilpailutettavaa määrää. Saksan esittämä pyyntö olisi hyväksyttävä markkinatilanteen perusteella.

(4) Tarjouskilpailutettavien määrien kasvun perusteella vaikuttaa tarpeelliselta muuttaa viipymättä alueiden ja varastoitujen määrien luetteloa.

(5) Näin ollen on syytä muuttaa asetus (EY) N:o 668/2001.

(6) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 668/2001 seuraavasti:

1) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

"2 artikla

1. Tarjouskilpailu koskee enintään 4 524 954:ää ohratonnia, joka viedään kaikkiin kolmansiin maihin lukuun ottamatta Bulgariaa, Kanadaa, Kyprosta, Viroa, Amerikan yhdysvaltoja, Unkaria, Latviaa, Liettuaa, Maltaa, Meksikoa, Puolaa, Romaniaa, Slovakiaa, Sloveniaa ja Tšekkiä.

2. Alueet, joilla 4 524 954 tonnia ohraa on varastoituna, mainitaan liitteessä I."

2) Korvataan liite I tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä kesäkuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.
([2]) EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.
([3]) EYVL L 191, 31.7.1993, s. 76.
([4]) EYVL L 187, 26.7.2000, s. 24.
([5]) EYVL L 93, 3.4.2001, s. 20.
([6]) EUVL L 143, 11.6.2003, s. 14.

LIITE

”LIITE I

(tonnia)

Varastointipaikka	Määrä
Schleswig-Holstein/Hamburg/Niedersachsen/Bremen/Mecklenburg-Vorpommern	1 716 314
Nordrhein-Westfalen/Hessen/Rheinland-Pfalz/Saarland/Baden-Württemberg/Bayern	418 033
Berlin/Brandenburg/Sachsen-Anhalt/Sachsen/Thüringen	2 390 607”

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1094/2003,

annettu 24 päivänä kesäkuuta 2003,

asetuksen (EY) N:o 1081/2002 muuttamisesta Ranskan interventioelimen hallussa olevan ohran vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun kohteena olevan määrän nostamisen osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1666/2000 ([1]), ja erityisesti sen 5 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission asetuksessa (ETY) N:o 2131/93 ([2]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1630/2000 ([3]), vahvistetaan interventioelinten hallussaan pitämien viljojen myyntiin saattamisen menettelyt ja edellytykset.

(2) Komission asetuksella (ETY) N:o 1081/2002 ([4]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 937/2003 ([5]), avattiin pysyvä tarjouskilpailu Ranskan interventioelimen hallussaan pitämän 578 820 ohratonnin vientiä varten.

(3) Ranska on ilmoittanut komissiolle interventioelimensä aikomuksesta lisätä 89 000 tonnilla vientiä varten tarjouskilpailutettavaa määrää. Ranskan esittämä pyyntö olisi hyväksyttävä markkinatilanteen perusteella.

(4) Tarjouskilpailutettavien määrien kasvun perusteella vaikuttaa tarpeelliselta muuttaa viipymättä alueiden ja varastoitujen määrien luetteloa.

(5) Näin ollen on syytä muuttaa asetus (EY) N:o 1081/2002.

(6) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1081/2002 seuraavasti:

1) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

"2 artikla

1. Tarjouskilpailu koskee enintään 667 820:tä ohratonnia, joka viedään kaikkiin kolmansiin maihin lukuun ottamatta Bulgariaa, Kanadaa, Kyprosta, Viroa, Amerikan yhdysvaltoja, Unkaria, Latviaa, Liettuaa, Maltaa, Meksikoa, Puolaa, Romaniaa, Slovakiaa, Sloveniaa ja Tšekkiä.

2. Alueet, joilla 667 820 tonnia ohraa on varastoituna, mainitaan liitteessä I."

2) Korvataan liite I tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä kesäkuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.
([2]) EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.
([3]) EYVL L 191, 31.7.1993, s. 76.
([4]) EYVL L 187, 26.7.2000, s. 24.
([5]) EYVL L 164, 22.6.2002, s. 16.

LIITE

”LIITE I

(tonnia)

Varastointipaikka	Määrä
Amiens	122 681
Chalons	33 000
Clermont	4 900
Dijon	1 100
Lille	51 332
Nancy	88 341
Nantes	10 400
Orléans	160 844
Pariisi	60 807
Poitiers	8 000
Rouen	126 415”

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1095/2003,

annettu 25 päivänä kesäkuuta 2003,

asetuksen (EY) N:o 1500/2001 muuttamisesta Suomen interventioelimen hallussa olevan ohran vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun kohteena olevan määrän nostamisen osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ([2]), ja erityisesti sen 5 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission asetuksessa (ETY) N:o 2131/93 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1630/2000 ([4]), vahvistetaan interventioelinten hallussaan pitämien viljojen myyntiin saattamisen menettelyt ja edellytykset.

(2) Komission asetuksella (EY) N:o 1500/2001 ([5]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 937/2003 ([6]), avattiin pysyvä tarjouskilpailu Suomen interventioelimen hallussaan pitämän 171 590 ohratonnin vientiä varten.

(3) Suomi on ilmoittanut komissiolle interventioelimensä aikomuksesta lisätä 17 488 tonnilla vientiä varten tarjouskilpailutettavaa määrää. Suomen esittämä pyyntö olisi hyväksyttävä markkinatilanteen perusteella.

(4) Tarjouskilpailutettavien määrien kasvun perusteella vaikuttaa tarpeelliselta muuttaa viipymättä alueiden ja varastoitujen määrien luetteloa.

(5) Näin ollen on syytä muuttaa asetus (EY) N:o 1500/2001.

(6) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1500/2001 seuraavasti:

1) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

"2 artikla

1. Tarjouskilpailu koskee enintään 189 078:aa ohratonnia, joka viedään kaikkiin kolmansiin maihin lukuun ottamatta Bulgariaa, Kanadaa, Kyprosta, Viroa, Amerikan yhdysvaltoja, Unkaria, Latviaa, Liettuaa, Maltaa, Meksikoa, Puolaa, Romaniaa, Slovakiaa, Sloveniaa ja Tšekkiä.

2. Alueet, joilla 189 078 tonnia ohraa on varastoituna, mainitaan liitteessä I."

2) Korvataan liite I tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä kesäkuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.
([2]) EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.
([3]) EYVL L 191, 31.7.1993, s. 76.
([4]) EYVL L 187, 26.7.2000, s. 24.
([5]) EYVL L 199, 24.7.2001, s. 3.
([6]) EUVL L 133, 29.5.2003, s. 51.

LIITE

”LIITE I

(tonnia)

Varastointipaikka	Määrä
Hämeenlinna	20 996
Joensuu	2 267
Kaipiainen	2 157
Kirkniemi	6 863
Kokemäki	28 966
Koria	7 767
Kotka	1 321
Kuopio	2 034
Loimaa	26 406
Mustio	7 620
Perniö	10 516
Seinäjoki	423
Turenki	69 204
Vainikkala	2 538”

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1096/2003,

annettu 25 päivänä kesäkuuta 2003,

asetuksen (EY) N:o 953/2002 muuttamisesta Belgian interventioelimen hallussa olevan ohran vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun kohteena olevan määrän nostamisen osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ([2]), ja erityisesti sen 5 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission asetuksessa (ETY) N:o 2131/93 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1630/2000 ([4]), vahvistetaan interventioelinten hallussaan pitämien viljojen myyntiin saattamisen menettelyt ja edellytykset.

(2) Komission asetuksella (EY) N:o 953/2002 ([5]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 937/2003 ([6]), avattiin pysyvä tarjouskilpailu Belgian interventioelimen hallussaan pitämän 58 081 ohratonnin vientiä varten.

(3) Belgia on ilmoittanut komissiolle interventioelimensä aikomuksesta lisätä 35 123 tonnilla vientiä varten tarjouskilpailutettavaa määrää. Belgian esittämä pyyntö olisi hyväksyttävä markkinatilanteen perusteella.

(4) Tarjouskilpailutettavien määrien kasvun perusteella vaikuttaa tarpeelliselta muuttaa viipymättä alueiden ja varastoitujen määrien luetteloa.

(5) Näin ollen on syytä muuttaa asetus (EY) N:o 953/2002.

(6) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 953/2002 seuraavasti:

1) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

"2 artikla

1. Tarjouskilpailu koskee enintään 93 204:ää ohratonnia, joka viedään kaikkiin kolmansiin maihin lukuun ottamatta Bulgariaa, Kanadaa, Kyprosta, Viroa, Amerikan yhdysvaltoja, Unkaria, Latviaa, Liettuaa, Maltaa, Meksikoa, Puolaa, Romaniaa, Slovakiaa, Sloveniaa ja Tšekkiä.

2. Alueet, joilla 93 204 tonnia ohraa on varastoituna, mainitaan liitteessä I."

2) Korvataan liite I tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä kesäkuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.
([2]) EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.
([3]) EYVL L 191, 31.7.1993, s. 76.
([4]) EYVL L 187, 26.7.2000, s. 24.
([5]) EYVL L 147, 5.6.2002, s. 3.
([6]) EUVL L 133, 29.5.2003, s. 51.

LIITE

”LIITE I

(tonnia)

Varastointipaikka	Määrä
Hainaut	37 606
Liège	31 055
Namur	22 313
West-Vlaanderen	2 230”

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1097/2003,

annettu 25 päivänä kesäkuuta 2003,

yhteisön Puolan tasavallan, Unkarin tasavallan, Tšekin tasavallan, Slovakian, Bulgarian sekä Romanian kanssa tekemissä sopimuksissa määrätyn järjestelmän mukaisesti kesäkuussa 2003 jätettyjen tiettyjä sianlihavalmisteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Bulgarian, Tšekin tasavallan, Slovakian, Romanian, Puolan tasavallan ja Unkarin tasavallan kanssa tehtyjen Eurooppa-sopimusten mukaisesti ([1]) säädetyn sianliha-alan järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 29 päivänä syyskuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1898/97, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1877/2002 ([2]), ja erityisesti sen 4 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Vuoden 2003 kolmannelle vuosineljännekselle jätetyt tuontitodistushakemukset ovat tiettyjen tuotteiden osalta pienempiä tai yhtä suuria kuin käytettävissä olevat määrät, ja ne voidaan tämän vuoksi hyväksyä kokonaisuudessaan, ja tiettyjen muiden tuotteiden osalta suurempia kuin käytettävissä olevat määrät, minkä vuoksi niitä on alennettava kiinteämääräisellä prosentilla tasapuolisen jakamisen varmistamiseksi.

(2) Olisi määritettävä ylimenevä osa, joka lisätään seuraavan jakson käytettävissä olevaan määrään.

(3) On suotavaa kiinnittää toimijoiden huomiota siihen, että todistuksia saadaan käyttää ainoastaan niiden tuotteiden osalta, jotka ovat kaikkien yhteisössä nykyisin voimassa olevien eläinlääkintäsäännösten mukaisia,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1898/97 mukaisesti ajanjaksolle 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 2003 jätetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään liitteessä I tarkoitetun määräisinä.

2. Jaksolle 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 2003 voidaan jättää tuontitodistushakemuksia liitteessä II tarkoitetulle kokonaismäärälle asetuksen (EY) N:o 1898/97 säännösten mukaisesti.

3. Todistuksia saadaan käyttää ainoastaan kaikkien yhteisössä nykyisin voimassa olevien eläinlääkintäsäännösten mukaisten tuotteiden osalta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä kesäkuuta 2003.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja

([1]) EYVL L 267, 30.9.1997, s. 58.
([2]) EYVL L 248, 22.10.2002, s. 9.

LIITE I

Ryhmä	Prosentti, jonka mukaisesti jaksolle 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 2003 jätetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään
1	100,0
2	65,0
3	100,0
4	100,0
H1	100,0
7	100,0
8	100,0
9	100,0
T1	100,0
T2	100,0
T3	100,0
S1	100,0
S2	100,0
B1	100,0
15	100,0
16	100,0
17	100,0

LIITE II

(t)

Ryhmä	Jaksolla 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 2003 käytettävissä oleva kokonaismäärä
1	4 301,3
2	292,5
3	610,0
4	15 731,5
H1	1 585,0
7	8 628,6
8	875,0
9	14 807,5
T1	750,0
T2	7 247,0
T3	2 185,0
S1	1 450,0
S2	175,0
B1	1 500,0
15	562,0
16	1 062,5
17	7 812,5

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1098/2003,

annettu 25 päivänä kesäkuuta 2003,

yhteisön Latvian, Liettuan ja Viron kanssa tekemissä vapaakauppaa koskevissa sopimuksissa määrätyn järjestelmän mukaisesti vuoden 2003 neljännen vuosineljänneksen aikana käytettävissä olevan sianlihatuotteiden määrän määrittämisestä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön Latvian, Liettuan ja Viron kanssa tekemien vapaakauppaa koskevien sopimusten mukaisen järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sianliha-alalla 29 päivänä syyskuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2305/95 [1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1853/2002 [2], ja erityisesti sen 4 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Käytettävissä olevien määrien jakautumisen varmistamiseksi 1 päivän lokakuuta ja 31 päivän joulukuuta 2003 välisenä aikana, 1 päivän heinäkuuta ja 30 päivän syyskuuta 2003 välisenä aikana siirrettäviä määriä on lisättävä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2305/95 nojalla 1 päivän lokakuuta ja 31 päivän joulukuuta 2003 välisenä ajanjaksona käytettävissä oleva määrä annetaan liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä kesäkuuta 2003.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

[1] EYVL L 233, 30.9.1995, s. 45.
[2] EYVL L 280, 18.10.2002, s. 5.

LIITE

(t)

Ryhmä	1 päivän lokakuuta ja 31 päivän joulukuuta 2003 välisenä aikana käytettävissä oleva kokonaismäärä
18	975,0
L1	195,0
19	812,5
20	97,5
21	1 187,5
22	570,0
E1	65,0

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1099/2003,

annettu 25 päivänä kesäkuuta 2003,

kesäkuussa 2003 jätettyjen tiettyjä sianliha-alan tuotteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä tiettyjen sianlihaa ja tiettyjä muita maataloustuotteita koskevien yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnasta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 774/94 säädetyn järjestelmän mukaisesti

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjen sianlihaa ja tiettyjä muita maataloustuotteita koskevien yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnasta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 774/94 säädetyn tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sianliha-alalla 22 päivänä kesäkuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1432/94 [1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1006/2001 [2], ja erityisesti sen 4 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Tuontitodistushakemuksia on jätetty vuoden 2003 kolmatta vuosineljännestä varten käytettävissä olevia määriä pienemmistä määristä, minkä vuoksi ne voidaan hyväksyä täysimääräisinä.

(2) Olisi määritettävä seuraavan jakson käytettävissä oleva määrä.

(3) On aiheellista kiinnittää toimijoiden huomiota siihen, että todistuksia voidaan käyttää ainoastaan sellaisten tuotteiden osalta, jotka ovat kaikkien tällä hetkellä yhteisössä voimassa olevien eläinlääkintäsäännösten mukaisia,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Hyväksytään liitteen I mukaisesti jaksolle 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 2003 asetuksen (EY) N:o 1432/94 mukaisesti jätetyt tuontitodistushakemukset.

2. Jakson 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 2003 aikana voidaan jättää tuontitodistushakemuksia liitteessä II tarkoitetulle kokonaismäärälle asetuksen (EY) N:o 1432/94 säännösten mukaisesti.

3. Todistuksia voidaan käyttää ainoastaan sellaisten tuotteiden osalta, jotka ovat kaikkien tällä hetkellä yhteisössä voimassa olevien eläinlääkintäsäännösten mukaisia.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä kesäkuuta 2003.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

[1] EYVL L 156, 23.6.1994, s. 14.
[2] EYVL L 140, 24.5.2001, s. 13.

LIITE I

Ryhmä	Prosentti, jonka mukaisesti jaksolle 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 2003 jätetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään
1	100,00

LIITE II

(t)

Ryhmä	1 päivän lokakuuta ja 31 päivän joulukuuta 2003 välisenä aikana käytettävissä oleva kokonaismäärä
1	6 754,0

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1100/2003,

annettu 25 päivänä kesäkuuta 2003,

kesäkuussa 2003 jätettyjen tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä koskien tuontitariffikiintiöiden avaamista ja hallintaa sianliha-alalla tiettyjen tuotteiden osalta 1 päivän heinäkuuta ja 30 päivän syyskuuta 2003 välisellä kaudella

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tuontitariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnasta sianliha-alalla 28 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1486/95 [1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1006/2001 [2], ja erityisesti sen 5 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Tuontilupahakemuksia on jätetty vuoden 2003 kolmatta vuosineljännestä varten käytettävissä olevia määriä pienemmistä määristä, minkä vuoksi ne voidaan hyväksyä täysimääräisinä.

(2) Olisi määriteltävä ylimenevä osa, joka lisätään seuraavan jakson käytettävissä olevaan määrään,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Hyväksytään liitteen mukaisesti jaksolle 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 2003 asetuksen (EY) N:o 1486/95 mukaisesti jätetyt tuontitodistushakemukset.

2. Jaksolle 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 2003 voidaan jättää tuontitodistushakemuksia liitteessä II tarkoitetulle kokonaismäärälle asetuksen (EY) N:o 1486/95 säännösten mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä kesäkuuta 2003.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

[1] EYVL L 145, 29.6.1995, s. 58.
[2] EYVL L 140, 24.5.2001, s. 13.

LIITE I

Ryhmä	Prosentti, jonka mukaisesti jaksolle 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 2003 jätetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään
G2	100
G3	100
G4	100
G5	100
G6	100
G7	100

LIITE II

(t)

Ryhmä	Jaksolla 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 2003 käytettävissä oleva kokonaismäärä
G2	15 562,7
G3	2 075,0
G4	1 455,0
G5	3 050,0
G6	7 500,0
G7	2 750,0

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1101/2003,

annettu 25 päivänä kesäkuuta 2003,

yhteisön Slovenian kanssa tekemässä sopimuksessa määrätyn järjestelmän mukaisesti kesäkuussa 2003 jätettyjen tiettyjä sianlihavalmisteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön Slovenian kanssa tekemän väliaikaisen sopimuksen mukaisen järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sianliha-alalla 26 päivänä maaliskuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 571/97 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1006/2001 ([2]), ja erityisesti sen 4 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Tuontitodistushakemuksia on jätetty vuoden 2003 kolmatta vuosineljännestä varten käytettävissä olevia määriä pienemmistä määristä, joten ne voidaan hyväksyä täysimääräisinä.

(2) Olisi määriteltävä ylimenevä osa, joka lisätään seuraavan jakson käytettävissä olevaan määrään.

(3) On suotavaa kiinnittää toimijoiden huomiota siihen, että todistuksia on mahdollista käyttää ainoastaan niiden tuotteiden osalta, jotka ovat kaikkien yhteisössä nykyisin voimassa olevien eläinlääkintäsäännösten mukaisia,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 571/97 mukaisesti ajanjaksolle 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 2003 jätetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään liitteessä I tarkoitetun määräisinä.

2. Jakson 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 2003 aikana voidaan jättää tuontitodistushakemuksia liitteessä II tarkoitetulle kokonaismäärälle asetuksen (EY) N:o 571/97 säännösten mukaisesti.

3. Todistuksia saadaan käyttää ainoastaan kaikkien yhteisössä nykyisin voimassa olevien eläinlääkintäsäännösten mukaisten tuotteiden osalta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä kesäkuuta 2003.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja

([1]) EYVL L 85, 27.3.1997, s. 56.
([2]) EYVL L 140, 24.5.2001, s. 13.

LIITE I

Ryhmä	Prosentti, jonka mukaisesti jaksolle 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 2003 jätetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään
23	100,00
24	100,00
25	100,00
26	100,00

LIITE II

(t)

Ryhmä	Jaksolla 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 2003 käytettävissä oleva kokonaismäärä
23	383,9
24	142,3
25	126,8
26	776,3

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1102/2003,
annettu 25 päivänä kesäkuuta 2003,
tiettyjen säilykkeiden valmistukseen käytettävien oliiviöljyjen tuotantotuen vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon rasva-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä syyskuuta 1966 annetun neuvoston asetuksen N:o 136/66/ETY ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1513/2001 ([2]), ja erityisesti sen 20 a artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen N:o 136/66/ETY 20 a artiklassa säädetään tuotantotuen myöntämisestä tiettyjen säilykkeiden valmistukseen käytettävälle oliiviöljylle. Kyseisen artiklan 6 kohdan mukaan komissio vahvistaa tuen joka toinen kuukausi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseisen artiklan 3 kohdan soveltamista.

(2) Edellä mainitun asetuksen 20 a artiklan 2 kohdan mukaan tuki vahvistetaan maailmanmarkkinoiden ja yhteisön markkinoiden hintojen välisen eron perusteella, ottaen huomioon alanimikkeeseen CN 1509 90 00 kuuluvaan oliiviöljyyn viitekauden aikana sovellettava tuontimaksu sekä kyseisten oliiviöljyjen osalta viitekauden aikana voimassa olevat tekijät, jotka otetaan huomioon vientitukea vahvistettaessa. On aiheellista pitää viitekautena tuotantotuen voimassaolokauden alkua edeltävää kahden kuukauden aikaa.

(3) Edellä mainittujen perusteiden soveltamisesta seuraa, että tuki olisi vahvistettava jäljempänä esitetyllä tavalla,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Vuoden 2003 heinäkuuta ja elokuuta N:o 136/66/ETY 20 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tuotantotuki on 44,00 euroa/100 kg.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä kesäkuuta 2003.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

([1]) EYVL 172, 30.9.1966, s. 3025/66.
([2]) EYVL L 201, 26.7.2001, s. 4.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1103/2003,
annettu 25 päivänä kesäkuuta 2003,
tuontitullien vahvistamisesta riisialalla

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 411/2002 ([2]),

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä riisialan tuontitullien osalta 29 päivänä heinäkuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1503/96 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1298/2002 ([4]), ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 3072/95 11 artiklassa säädetään, että tuotaessa mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita kannetaan yhteisen tullitariffin mukaiset tullit. Kyseisen artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta tuontitulli on kuitenkin yhtä suuri kuin näiden tuotteiden tuontihetkellä voimassa oleva interventiohinta, jota on korotettu tietyllä prosenttimäärällä sen mukaan, onko kysymys esikuoritusta tai kokonaan hiotusta riisistä, ja josta on vähennetty tuotantohinta. Tämä tulli ei kuitenkaan saa ylittää yhteisen tullitariffin tullien määriä.

(2) Asetuksen (EY) N:o 3072/95 12 artiklan 3 kohdan mukaan cif-tuontihinnasta lasketaan kyseisen tuotteen maailmanmarkkinoiden tai yhteisön tuontimarkkinoiden edustavien hintojen perusteella.

(3) Asetuksessa (EY) N:o 1503/96 vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 3072/95 soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt riisialan tuontitullien osalta.

(4) Tuontitulleja sovelletaan uusien tullien vahvistamisen voimaantuloon asti. Ne jäävät myös voimaan, jos seuraavaa kausittaista vahvistamista edeltävien kahden viikon aikana ei ole käytettävissä asetuksen (EY) N:o 1503/96 5 artiklassa säädetystä viitelähteestä saatavaa noteerausta.

(5) Tuontitullijärjestelmän moitteettoman toiminnan vuoksi olisi tullien laskemisessa käytettävä kelluvien valuuttojen osalta viiteajanjakson aikana markkinakursseja.

(6) Asetuksen (EY) N:o 1503/96 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdan tuontitullit, jotka on vahvistettu 15 päivästä toukokuuta 2003 komission asetuksella (EY) N:o 832/2003 ([5]), tarkastetaan tämän asetuksen liitteiden mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3072/95 11 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tuontitullit riisialalla tarkastetaan asetuksen (EY) N:o 1503/96 4 artiklan säännösten mukaisesti ja vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä I, liitteessä II annettujen tekijöiden perusteella.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 26 päivänä kesäkuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä kesäkuuta 2003.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

([1]) EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.
([2]) EYVL L 62, 5.3.2002, s. 27.
([3]) EYVL L 189, 30.7.1996, s. 71.
([4]) EYVL L 189, 18.7.2002, s. 8.
([5]) EUVL L 120, 15.5.2003, s. 15.

LIITE I

Riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien tuontitullit

(EUR/t)

CN-koodi	Tuontimaksut [5]				
	Kolmannet maat (muut kuin AKT-valtiot ja Bangladesh) [3]	AKT-valtiot [1] [2] [3]	Bangladesh [4]	Basmati Intia ja Pakistan [6]	Egypti [8]
1006 10 21	[7]	69,51	101,16		158,25
1006 10 23	[7]	69,51	101,16		158,25
1006 10 25	[7]	69,51	101,16		158,25
1006 10 27	[7]	69,51	101,16		158,25
1006 10 92	[7]	69,51	101,16		158,25
1006 10 94	[7]	69,51	101,16		158,25
1006 10 96	[7]	69,51	101,16		158,25
1006 10 98	[7]	69,51	101,16		158,25
1006 20 11	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 13	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 15	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 17	264,00	88,06	127,66	14,00	198,00
1006 20 92	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 94	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 96	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 98	264,00	88,06	127,66	14,00	198,00
1006 30 21	[7]	133,21	193,09		312,00
1006 30 23	[7]	133,21	193,09		312,00
1006 30 25	[7]	133,21	193,09		312,00
1006 30 27	[7]	133,21	193,09		312,00
1006 30 42	[7]	133,21	193,09		312,00
1006 30 44	[7]	133,21	193,09		312,00
1006 30 46	[7]	133,21	193,09		312,00
1006 30 48	[7]	133,21	193,09		312,00
1006 30 61	[7]	133,21	193,09		312,00
1006 30 63	[7]	133,21	193,09		312,00
1006 30 65	[7]	133,21	193,09		312,00
1006 30 67	[7]	133,21	193,09		312,00
1006 30 92	[7]	133,21	193,09		312,00
1006 30 94	[7]	133,21	193,09		312,00
1006 30 96	[7]	133,21	193,09		312,00
1006 30 98	[7]	133,21	193,09		312,00
1006 40 00	[7]	41,18	[7]		96,00

[1] AKT-valtioista peräisin olevan riisin tuonnista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2286/2002 (EYVL L 345, 10.12.2002, s. 5) sekä komission asetuksen (EY) N:o 2603/97, sellaisena kuin se on muutettuna, (EYVL L 351, 23.12.1997, s. 22), soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

[2] Asetuksen (ETY) N:o 1706/98 mukaisesti maksuja ei sovelleta Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioista peräisin oleviin ja suoraan Réunionin merentakaiseen departementtiin tuotaviin tuotteisiin.

[3] Réunionin merentakaiseen departementtiin tuotavalta riisiltä kannettava maksu määritellään asetuksen (EY) N:o 3072/95, 11 artiklan 3 kohdassa.

[4] Bangladeshistä peräisin olevan riisin, lukuun ottamatta rikkoutuneita riisinjyviä (CN-koodi 1006 40 00), tuontiin sovelletaan maksua neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3491/90 (EYVL L 337, 4.12.1990, s. 1) ja komission asetuksessa (ETY) N:o 862/91 (EYVL L 88, 9.4.1991, s. 7), sellaisena kuin se on muutettuna, määritellyn järjestelmän mukaisesti.

[5] MMA:ista peräisin olevien tuotteiden tuonti vapautetaan maksusta neuvoston päätöksen 91/482/ETY (EYVL L 263, 19.9.1991, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna, 101 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

[6] Intiasta ja Pakistanista peräisin olevaan esikuorittuun Basmati-lajikkeen riisiin sovelletaan 250 EUR/t (asetuksen (EY) N:o 1503/96 4 a artikla, sellaisena kuin se on muutettuna).

[7] Tuontitulli vahvistettu yhteisessä tullitariffissa.

[8] Egyptistä peräisin olevan ja sieltä yhteisön alueelle tulevan riisin tuonnista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2184/96 (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 1) sekä kommission asetuksen (EY) N:o 196/97 (EYVL L 31, 1.2.1997, s. 53), soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

LIITE II

Tuontitullien laskeminen riisialalla

	Paddy- eli raakariisi	Indica-riisi		Japonica-riisi		Rikkoutuneet riisinjyvät
		Esikuorittu	Hiottu	Esikuorittu	Hiottu	
1. Tuontitulli (EUR/t)	(1)	264,00	416,00	264,00	416,00	(1)
2. Laskuperusteet:						
a) Cif ARAG -hinta (EUR/t)	—	233,35	210,83	286,43	323,23	—
b) FOB-hinta (EUR/t)	—	—	—	260,49	297,29	—
c) Merirahti (EUR/t)	—	—	—	25,94	25,94	—
d) Alkuperä	—	USDA ja toimijat	USDA ja toimijat	Toimijat	Toimijat	—

(1) Tuontitulli vahvistettu yhteisessä tullitariffissa.

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2003/48/EY,
annettu 3 päivänä kesäkuuta 2003,
säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 94 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([2]),

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([3]),

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Perustamissopimuksen 56—60 artikla takaa pääomien vapaan liikkuvuuden.

(2) Velkasitoumusten koroista kertyvät säästötulot ovat veronalaista tuloa kaikissa jäsenvaltioissa asuvien osalta.

(3) Perustamissopimuksen 58 artiklan 1 kohdan nojalla jäsenvaltioilla on oikeus soveltaa niitä verolainsäädäntönsä säännöksiä, joiden mukaan verovelvollisia kohdellaan eri tavoin heidän asuinpaikkansa tai heidän pääomansa sijoituspaikan perusteella, sekä toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotka ovat välttämättömiä, jotta estetään erityisesti verotusta koskevien kansallisten lakien ja asetusten rikkominen.

(4) Väärinkäytöksiä tai petoksia estämään tarkoitetut jäsenvaltioiden verolainsäädännön säännökset eivät perustamissopimuksen 58 artiklan 3 kohdan mukaan saa olla keino mielivaltaiseen syrjintään taikka 56 artiklassa tarkoitetun pääomien tai maksujen vapaan liikkuvuuden peiteltyä rajoittamista.

(5) Säästöjen tuottamien korkotulojen verotusta ja erityisesti kussakin jäsenvaltiossa muille kuin siellä asuville maksettujen korkojen kohtelua koskevien kansallisten järjestelmien yhteensovittamisen puuttuessa jäsenvaltioissa asuvien on nykyään usein asuinpaikkansa jäsenvaltiossa mahdollista välttyä toisesta jäsenvaltiosta saamiensa korkojen kaikelta verotukselta.

(6) Tämä tilanne johtaa jäsenvaltioiden välisten pääomanliikkeiden vääristymiin, jotka eivät ole yhteensopivia sisämarkkinoiden kanssa.

(7) Tämä direktiivi perustuu Santa Maria da Feirassa 19 ja 20 päivänä kesäkuuta 2000 kokoontuneessa Eurooppaneuvostossa ja sittemmin Ecofin-neuvoston 26 ja 27 päivänä marraskuuta 2000, 13 päivänä joulukuuta 2001 ja 21 päivänä tammikuuta 2003 pidetyissä istunnoissa saavutettuun yhteisymmärrykseen.

(8) Tämän direktiivin lopullisena tavoitteena on mahdollistaa säästöistä kertyvien, jossakin jäsenvaltiossa tosiasiallisille edunsaajille, jotka ovat toisessa jäsenvaltiossa asuvia luonnollisia henkilöitä, maksettujen korkotulojen tosiasiallinen verotus viimeksi mainitun jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

(9) Direktiivin tavoite voidaan parhaiten saavuttaa siten, että direktiivin kohteeksi otetaan korot, joita jäsenvaltioihin sijoittautuneet taloudelliset toimijat maksavat tosiasiallisille edunsaajille, jotka ovat toisessa jäsenvaltiossa asuvia luonnollisia henkilöitä, tai joiden maksamisesta he huolehtivat viimeksi mainittujen hyväksi.

(10) Koska säästötulojen kansallisten verotusjärjestelmien yhteensovittamisen puuttumisen vuoksi jäsenvaltiot eivät pysty riittävällä tavalla saavuttamaan tämän direktiivin tavoitetta ja siitä syystä se voidaan paremmin saavuttaa yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa määritellyn toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Samassa artiklassa määritellyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti direktiivi rajoittuu kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi tarvittaviin vähimmäistoimiin eikä ylitä sitä, mikä on sitä varten tarpeen.

(11) Maksuasiamies on taloudellinen toimija, joka maksaa korkoa tosiasialliselle edunsaajalle tai huolehtii korkojen maksamisesta tämän välittömäksi hyväksi.

(12) Koronmaksujen käsitteen ja maksuasiamiesjärjestelmän määrittelyssä olisi tarpeen mukaan tukeuduttava arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 20 päivänä joulukuuta 1985 annettuun neuvoston direktiiviin 85/611/ETY ([4]).

(13) Direktiivin soveltamisala olisi rajoitettava velkasitoumusten korkoina kertyvien säästötulojen verotukseen jättäen ulkopuolelle muun muassa eläke- ja vakuutusetuuksien verotuksen.

(14) Lopullinen tavoite, saada aikaan korkotulojen tosiasiallinen verotus tosiasiallisen edunsaajan verotuksellisen asuinpaikan jäsenvaltiossa, voidaan saavuttaa tietojenvaihdolla koronmaksuista jäsenvaltioiden välillä.

([1]) EYVL C 270 E, 25.9.2001, s. 259.
([2]) EYVL C 47 E, 27.2.2003, s. 553.
([3]) EYVL C 48, 21.2.2002, s. 55.

([4]) EYVL L 375, 31.12.1985, s. 3. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/108/EY (EYVL L 41, 13.2.2002, s. 35).

(15) Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäisestä avusta välittömien ja välillisten verojen alalla 19 päivänä joulukuuta 1977 annetussa neuvoston direktiivissä 77/799/ETY ([1]) luodaan jäsenvaltioille perusta tietojenvaihtoon verotusta varten tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista tuloista. Sitä olisi vastedeskin sovellettava tällaiseen tietojenvaihtoon tämän direktiivin ohella, mikäli tämä direktiivi ei poikkea siitä.

(16) Tässä direktiivissä tarkoitettuja koronmaksuja koskevien tietojen automaattinen vaihtaminen jäsenvaltioiden välillä mahdollistaa näiden maksujen tosiasiallisen verotuksen tosiasiallisen edunsaajan verotuksellisen asuinpaikan jäsenvaltiossa kyseisen valtion kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Sen vuoksi on tarpeen säätää, että tämän direktiivin mukaisesti tietoja vaihtavat jäsenvaltiot eivät voisi enää vedota direktiivin 77/799/ETY 8 artiklassa annettuun mahdollisuuteen rajoittaa tietojenvaihtoa.

(17) Rakenteellisten erojen vuoksi Itävalta, Belgia ja Luxemburg eivät voi soveltaa automaattista tietojenvaihtoa samaan aikaan kuin muut jäsenvaltiot. Koska lähdeverolla voidaan varmistaa tosiasiallinen vähimmäisverotus varsinkin, jos verokanta kasvaa asteittaisesti 35 prosenttiin, näiden kolmen jäsenvaltion olisi siirtymäkauden ajan sovellettava lähdeveroa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluviin säästöjen tuottamiin tuloihin.

(18) Erilaisen kohtelun välttämiseksi Itävallan, Belgian ja Luxemburgin ei pitäisi olla velvollisia automaattiseen tietojen vaihtoon ennen kuin Sveitsin valaliitto, Andorran ruhtinaskunta, Liechtensteinin ruhtinaskunta, Monacon ruhtinaskunta ja San Marinon tasavalta varmistavat koronmaksuja koskevan pyynnöstä tapahtuvan tosiasiallisen tietojenvaihdon.

(19) Näiden jäsenvaltioiden olisi siirrettävä suurin osa tästä lähdeverosta saamistaan tuloista koron tosiasiallisen edunsaajan asuinpaikan jäsenvaltiolle.

(20) Näiden jäsenvaltioiden olisi säädettävä menettelystä, joka antaa verotuksellisesti toisessa jäsenvaltiossa asuville tosiasiallisille edunsaajille mahdollisuuden välttää lähdevero valtuuttamalla maksuasiamiehensä ilmoittamaan maksetut korot tai esittämällä verotuksellisen asuinpaikkansa jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen antama todistus.

(21) Tosiasiallisen edunsaajan verotuksellisen asuinpaikan jäsenvaltion olisi huolehdittava tässä direktiivissä säädettyjen menettelyjen mukaisesti perityn lähdeveron mahdollisesti aiheuttaman korkotulojen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta. Sen olisi toteutettava tämä myöntämällä maksetun lähdeveron suuruinen veronhyvitys sen alueella perittävän veron määrään asti ja palauttamalla tämän yli mahdollisesti peritty lähdevero tosiasialliselle edunsaajalle. Se voi kuitenkin veronhyvitysjärjestelmän asemesta soveltaa lähdeveron palauttamista.

(22) Markkinahäiriöiden välttämiseksi direktiiviä ei pitäisi siirtymäkauden aikana soveltaa korkoihin, joita maksetaan tietyistä siirtokelpoisista velkakirjalainoista.

(23) Tämä direktiivi ei saisi estää jäsenvaltioita perimästä alueellaan kertyvistä koroista muun kuin tässä direktiivissä tarkoitetun laisia lähdeveroja.

(24) Niin kauan kuin Amerikan yhdysvallat, Sveitsi, Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino ja asianomaiset jäsenvaltioista riippuvaiset tai niihin assosioituneet alueet eivät kaikki sovella toimenpiteitä, jotka ovat vastaavia tai samat kuin tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet, pääoman pakeneminen näihin maihin ja näille alueille voisi vaarantaa tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamisen. Siksi on välttämätöntä, että tätä direktiiviä sovelletaan samasta päivästä, jona kaikki nämä maat ja alueet soveltavat tällaisia toimenpiteitä.

(25) Komission olisi esitettävä neuvostolle kolmen vuoden välein kertomus tämän direktiivin toiminnasta ja ehdotettava sille tarvittaessa muutoksia, jotta varmistetaan paremmin säästötulojen tosiasiallinen verotus ja poistetaan kilpailun epäsuotavat vääristymät.

(26) Tässä direktiivissä kunnioitetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa erityisesti tunnustettuja perusoikeuksia ja periaatteita,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Tavoite

1. Tämän direktiivin lopullisena tavoitteena on mahdollistaa jäsenvaltiossa tosiasiallisille edunsaajille, jotka ovat verotuksellisesti toisessa jäsenvaltiossa asuvia luonnollisia henkilöitä, maksettujen säästöistä kertyneiden korkotulojen tosiasiallinen verotus viimeksi mainitun jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden alueelle sijoittautuneet maksuasiamiehet suorittavat tämän direktiivin täytäntöön panemisen edellyttämät tehtävät riippumatta koron perustana olevan velkasitoumuksen antajan sijoittautumispaikasta.

([1]) EYVL L 336, 27.12.1977, s. 15. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

2 artikla

Tosiasiallisen edunsaajan määritelmä

1. Tässä direktiivissä 'tosiasiallisella edunsaajalla' tarkoitetaan jokaista luonnollista henkilöä, jolle tai jonka hyväksi maksetaan korkoja, paitsi jos henkilö voi osoittaa, ettei korkoa ole maksettu hänelle tai hänen omaksi hyväkseen eli että hän

a) toimii 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna maksuasiamiehenä; tai

b) toimii oikeushenkilön, elinkeinoverotuksen yleisten säännösten mukaisesti tuloveronalaisen yhteisön, neuvoston direktiivin 85/611/ETY mukaisesti toimiluvan saaneen yhteissijoitusyrityksen tai tämän direktiivin 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhteisön lukuun, ja jos hän viimeksi mainitussa tapauksessa ilmoittaa kyseisen yhteisön nimen ja osoitteen koron maksavalle taloudelliselle toimijalle, joka puolestaan ilmoittaa tiedot sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, johon hän on sijoittautunut; tai

c) toimii toisen luonnollisen henkilön eli tosiasiallisen edunsaajan lukuun ja ilmoittaa tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyyden maksuasiamiehelle 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Jos maksuasiamiehellä on hallussaan tietoja, joiden perusteella on syytä olettaa, että luonnollinen henkilö, jolle tai jonka hyväksi korko maksetaan, ei voi olla tosiasiallinen edunsaaja ja että tämä henkilö ei ole 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettu luonnollinen henkilö, sen on ryhdyttävä kohtuullisiin toimiin tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyyden selvittämiseksi 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Mikäli maksuasiamies ei pysty määrittämään tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyyttä, sen on pidettävä kyseistä luonnollista henkilöä tosiasiallisena edunsaajana.

3 artikla

Tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyys ja asuinpaikka

1. Jokaisen jäsenvaltion on omalla alueellaan otettava käyttöön tarvittavat menettelyt, joiden avulla maksuasiamiehen on mahdollista määrittää tosiasialliset edunsaajat ja heidän asuinpaikkansa 8—12 artiklan soveltamista varten, sekä varmistettava niiden soveltaminen.

Näiden menettelyjen on täytettävä 2 ja 3 kohdassa määritellyt vähimmäisvaatimukset.

2. Maksuasiamiehen on määritettävä tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyys noudattaen vähimmäisvaatimuksia, jotka vaihtelevat seuraavasti sen mukaan milloin maksuasiamiehen ja korkojen saajan välinen sopimussuhde on syntynyt:

a) ennen tammikuun 1 päivää 2004 syntyneissä sopimussuhteissa maksuasiamiehen on määritettävä tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyys, johon sisältyy tämän nimi ja osoite, niiden tietojen mukaan, jotka sillä on hallussaan erityisesti sen sijoittautumisvaltiossa voimassa olevien säädösten ja rahoitusjärjestelmän rahanpesutarkoituksiin käyttämisen estämisestä 10 päivänä kesäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/308/ETY ([1]) perusteella;

b) tammikuun 1 päivänä 2004 tai sen jälkeen syntyneissä sopimussuhteissa tai toteutuneissa liiketoimissa, jos sopimussuhdetta ei ole, maksuasiamiehen on määritettävä tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyys, johon sisältyy nimi, osoite ja verotuksellisen asuinpaikan jäsenvaltion mahdollisesti antama verotunnistenumero. Nämä tiedot määritetään tosiasiallisen edunsaajan esittämän passin tai virallisen henkilökortin perusteella. Jos passissa tai virallisessa henkilökortissa ei ole osoitetta, se määritetään tosiasiallisen edunsaajan esittämän todistusvoimaisen asiakirjan perusteella. Jos tosiasiallisen edunsaajan esittämässä passissa, virallisessa henkilökortissa tai muussa todistusvoimaisessa asiakirjassa, esimerkiksi mahdollisessa verotuksellista asuinpaikkaa koskevassa todistuksessa, ei ole verotunnistenumeroa, henkilöllisyys täydennetään mainitsemalla passin tai virallisen henkilökortin perusteella määritetty syntymäaika ja -paikka.

3. Maksuasiamiehen on määritettävä tosiasiallisen edunsaajan asuinpaikka noudattaen vähimmäisvaatimuksia, jotka vaihtelevat sen mukaan, milloin maksuasiamiehen ja korkojen saajan välinen sopimussuhde on syntynyt. Asuinpaikan katsotaan olevan siinä maassa, jossa tosiasiallisella edunsaajalla on vakituinen asuinpaikkansa, tämän rajoittamatta seuraavaa:

a) ennen tammikuun 1 päivää 2004 syntyneissä sopimussuhteissa maksuasiamiehen on määritettävä tosiasiallisen edunsaajan asuinpaikka niiden tietojen mukaan, jotka sillä on hallussaan erityisesti sen sijoittautumisvaltiossa voimassa olevien säädösten ja direktiivin 91/308/ETY perusteella;

b) tammikuun 1 päivänä 2004 tai sen jälkeen syntyneissä sopimussuhteissa tai toteutuneissa liiketoimissa, jos sopimussuhdetta ei ole, maksuasiamiehen on määritettävä tosiasiallisen edunsaajan asuinpaikka tämän esittämässä passissa tai virallisessa henkilökortissa mainitun osoitteen perusteella tai tarvittaessa tosiasiallisen edunsaajan esittämän muun todistusvoimaisen asiakirjan perusteella seuraavan menettelyn mukaisesti: jos jäsenvaltion myöntämän passin tai virallisen henkilökortin esittävä luonnollinen henkilö ilmoittaa asuvansa kolmannessa maassa, hänen asuinpaikkansa määritetään sen kolmannen maan, jonka luonnollinen henkilö ilmoittaa asuinpaikakseen, toimivaltaisen viranomaisen antamalla verotuksellista kotipaikkaa koskevalla todistuksella. Jos tällaista todistusta ei esitetä, asuinpaikan katsotaan sijaitsevan siinä jäsenvaltiossa, joka on myöntänyt passin tai muun virallisen henkilöasiakirjan.

4 artikla

Maksuasiamiehen määritelmä

1. Tässä direktiivissä 'maksuasiamiehellä' tarkoitetaan kaikkia taloudellisia toimijoita, jotka maksavat korkoa tosiasialliselle edunsaajalle tai huolehtivat korkojen maksamisesta tämän välittömäksi hyväksi, olipa toimija koron perustana olevan velkasitoumuksen antaja tai toimija, jonka tehtäväksi tämä velallinen tai tosiasiallinen edunsaaja on antanut koron maksun tai sen maksamisesta huolehtimisen.

([1]) EYVL L 166, 28.6.1991, s. 77. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/97/EY (EYVL L 344, 28.12.2001, s. 76).

2. Jäsenvaltioon sijoittautunut yhteisö, jolle korkoa maksetaan tai jolle koron maksamisesta huolehditaan tosiasiallisen edunsaajan hyväksi, katsotaan myös maksuasiamieheksi maksettaessa tällainen maksu tai siitä huolehdittaessa. Tätä säännöstä ei sovelleta, jos taloudellisella toimijalla on syytä uskoa yhteisön esittämien virallisten todistusvoimaisten seikkojen perusteella, että:

a) kyseessä on oikeushenkilö, 5 kohdassa mainittuja oikeushenkilöitä lukuun ottamatta; tai

b) yhteisön tuloa verotetaan elinkeinoverotuksen yleisten säännösten mukaisesti; tai

c) yhteisö on direktiivin 85/611/ETY mukaisesti toimiluvan saanut yhteissijoitusyritys.

Tämän kohdan nojalla maksuasiamieheksi katsottavalle toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneelle yhteisölle korkoa maksavan tai korkojen maksamisesta huolehtivan taloudellisen toimijan on ilmoitettava yhteisön nimi ja osoite sekä yhteisölle maksettujen tai varmistettujen korkojen yhteismäärä sijoittautumisjäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle, joka välittää tiedot kyseisen yhteisön sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu yhteisö voi kuitenkin halutessaan tulla kohdelluksi tätä direktiiviä sovellettaessa 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuna yhteissijoitusyrityksenä. Yhteisön sijoittautumisjäsenvaltion on annettava tämän vaihtoehdon käyttämisestä todistus, joka yhteisön on toimitettava taloudelliselle toimijalle.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava tämän vaihtoehdon käyttämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt niiden alueelle sijoittautuneiden yhteisöjen osalta.

4. Kun taloudellinen toimija ja 2 kohdassa tarkoitettu yhteisö ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon, kyseisen jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yhteisö noudattaa maksuasiamiehenä toimiessaan tämän direktiivin säännöksiä.

5. Edellä 2 kohdan a alakohtaa ei sovelleta seuraaviin oikeushenkilöihin:

a) Suomessa: avoin yhtiö (Ay) ja kommandiittiyhtiö (Ky)/öppet bolag ja kommanditbolag;

b) Ruotsissa: handelsbolag (HB) ja kommanditbolag (KB).

5 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen määritelmä

Tässä direktiivissä 'toimivaltaisella viranomaisella' tarkoitetaan:

a) kunkin jäsenvaltion osalta jokaista jäsenvaltion komissiolle ilmoittamaa viranomaista; ja

b) kolmansien maiden osalta kahden- tai monenvälisten verosopimusten nojalla toimivaltaista viranomaista tai, tällaisten puuttuessa, jokaista muuta viranomaista, joka on toimivaltainen antamaan todistuksen verotuksellisesta asuinpaikasta.

6 artikla

Koronmaksujen määritelmä

1. Tässä direktiivissä 'koronmaksulla' tarkoitetaan:

a) kaikenlaisiin velkasitoumuksiin liittyviä maksettuja tai tilille kirjattuja korkoja riippumatta siitä, onko niiden vakuutena kiinnitys ja liittyykö niihin oikeus osuuteen velallisen voitosta, ja erityisesti valtioiden liikkeeseen laskemien arvopapereiden ja joukkovelkakirjojen tuottoa mukaan luettuina niihin liittyvät emissiovoitot ja palkkiot; maksun viivästymisestä maksettavia sakkomaksuja ei pidetä korkoina;

b) a alakohdassa tarkoitettujen velkasitoumusten myynnin, takaisinoston tai lunastuksen yhteydessä kertyneitä tai pääomitettuja korkoja;

c) koronmaksuista kertyviä tuloja, joita jakavat joko suoraan tai 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhteisön välityksellä

   i) direktiivin 85/611/ETY mukaisesti toimiluvan saaneet yhteissijoitusyritykset,

   ii) 4 artiklan 3 kohdassa mainitun vaihtoehdon piirissä olevat yhteisöt, sekä

   iii) 7 artiklassa tarkoitetun alueen ulkopuolelle sijoittautuneet yhteissijoitusyritykset;

d) seuraavassa mainittujen yritysten tai yhteisöjen osakkeiden tai osuuksien myynnin, takaisinoston tai lunastuksen yhteydessä realisoituneita tuloja, jos kyseiset yritykset tai yhteisöt sijoittavat suoraan tai muiden jäljempänä mainittujen yhteissijoitusyritysten tai yhteisöjen välityksellä yli 40 prosenttia varoistaan a alakohdassa tarkoitettuihin velkasitoumuksiin:

   i) direktiivin 85/611/ETY mukaisesti toimiluvan saaneet yhteissijoitusyritykset,

   ii) 4 artiklan 3 kohdassa mainitun vaihtoehdon piirissä olevat yhteisöt, ja

   iii) 7 artiklassa tarkoitetun alueen ulkopuolelle sijoittautuneet yhteissijoitusyritykset.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin ottaa d alakohdassa mainitut tulot koron määritelmään ainoastaan siinä määrin kuin kyseiset tulot vastaavat tuloja, jotka on joko suoraan tai välillisesti saatu a ja b alakohdan mukaisesta koronmaksusta.

2. Kun maksuasiamiehellä ei 1 kohdan c ja d alakohdan osalta ole tietoa siitä, mikä osa tuloista kertyy koronmaksuista, tulot katsotaan kokonaisuudessaan koroiksi.

3. Kun maksuasiamiehellä ei 1 kohdan d alakohdan osalta ole tietoa siitä, kuinka suuri prosenttiosuus varoista on sijoitettu velkasitoumuksiin tai kyseisessä alakohdassa määriteltyihin osakkeisiin tai osuuksiin, prosenttiosuuden katsotaan olevan yli 40 prosenttia. Kun maksuasiamies ei pysty määrittämään tosiasiallisen edunsaajan saaman tulon määrää, tulon katsotaan vastaavan osakkeiden tai osuuksien myynnistä, takaisinostosta tai lunastuksesta kertynyttä tuottoa.

4. Kun 1 kohdassa määritelty korko maksetaan 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulle yhteisölle tai kirjataan sen tilille, se katsotaan kyseisen yhteisön suorittamaksi koronmaksuksi, ellei kyseinen yhteisö kuulu 4 artiklan 3 kohdassa säädetyn vaihtoehdon piiriin.

5. Edellä 1 kohdan b ja d alakohdan osalta jäsenvaltioilla on mahdollisuus vaatia niiden alueelle sijoittautuneita maksuasiamiehiä vuotuistamaan korot tietylle ajanjaksolle, joka ei saa olla pitempi kuin yksi vuosi, ja kohdella tällaisia vuotuistettuja korkoja direktiivissä tarkoitettuna koronmaksuna, vaikka kyseisenä ajanjaksona ei olisikaan toteutettu myynti-, takaisinosto- tai lunastustapahtumia.

6. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan c ja d alakohdassa säädetään, jäsenvaltioilla on mahdollisuus jättää koronmaksun määritelmän ulkopuolelle kyseisissä alakohdissa mainitut, niiden alueelle sijoittautuneilta yrityksiltä tai yhteisöiltä saadut tulot siinä tapauksessa, että asianomaiset yritykset tai yhteisöt eivät ole sijoittaneet yli 15:tä prosenttia varoistaan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin velkasitoumuksiin. Vastaavasti, poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, jäsenvaltioilla on mahdollisuus jättää 1 kohdassa esitetyn koronmaksun määritelmän ulkopuolelle sellaisten 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen tileille maksetut tai hyvitetyt korot, jotka eivät kuulu 4 artiklan 3 kohdassa säädetyn vaihtoehdon piiriin ja jotka ovat sijoittautuneet niiden alueelle, siinä tapauksessa, että asianomaiset yhteisöt eivät ole sijoittaneet yli 15:tä prosenttia varoistaan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin velkasitoumuksiin.

Jäsenvaltion päätös käyttää tätä mahdollisuutta sitoo myös muita jäsenvaltioita.

7. Edellä 1 kohdan d alakohdassa ja 3 kohdassa mainittu prosenttiosuus on 1 päivästä tammikuuta 2011 25 prosenttia.

8. Edellä 1 kohdan d alakohdassa ja 6 kohdassa mainitut prosenttirajat määritetään rahaston säännöissä tai asianomaisen yrityksen tai yhteisön yhtiöjärjestyksessä vahvistetun sijoitusohjelman perusteella tai sellaisten puuttuessa asianomaisen yrityksen tai yhteisön varojen todellisen koostumuksen perusteella.

7 artikla

Alueellinen soveltamisala

Tätä direktiiviä sovelletaan sille alueelle, jossa sovelletaan perustamissopimusta sen 299 artiklan nojalla, sijoittautuneen maksuasiamiehen maksamiin korkoihin.

II LUKU

TIETOJENVAIHTO

8 artikla

Maksuasiamiehen ilmoitusvelvollisuus

1. Jos korkojen tosiasiallinen edunsaaja asuu muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, johon maksuasiamies on sijoittautunut, maksuasiamiehen on ilmoitettava sijoittautumisjäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle vähintään seuraavat tiedot:

a) tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyys ja asuinpaikka 3 artiklan mukaisesti määritettynä;

b) maksuasiamiehen nimi ja osoite;

c) tosiasiallisen edunsaajan tilinumero tai sellaisen puuttuessa korkoon oikeuttavan velkasitoumuksen tunnistetiedot; ja

d) koronmaksua koskevat tiedot tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Maksuasiamiehen koronmaksun osalta ilmoittamissa vähimmäistiedoissa on eriteltävä korot seuraavan luokituksen mukaisesti ja ilmoitettava:

a) mikäli koron maksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti: maksetun tai tilille kirjatun koron määrä;

b) mikäli koron maksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan b tai d alakohdan mukaisesti: joko mainituissa alakohdissa tarkoitetun koron tai tulojen määrä tai myynnin, takaisinoston tai lunastuksen tuoton koko määrä;

c) mikäli koron maksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti: joko kyseisessä alakohdassa tarkoitettujen tulojen määrä tai jaettu kokonaismäärä;

d) mikäli koron maksu on tapahtunut 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti: kullekin 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhteisön 1 artiklan 1 kohdassa ja 2 artiklan 1 kohdassa asetetut ehdot täyttävälle osakkaalle kuuluvien korkojen määrä;

e) kun jäsenvaltio käyttää 6 artiklan 5 kohdassa säädettyä mahdollisuutta: vuotuistetun koron määrä.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin rajoittaa maksuasiamiehen ilmoittamien koronmaksuja koskevien vähimmäistietojen sisällön koron tai tulojen kokonaismäärään ja myynnin, takaisinoston tai lunastuksen tuoton kokonaismäärään.

9 artikla

Automaattinen tietojenvaihto

1. Maksuasiamiehen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava 8 artiklassa tarkoitetut tiedot tosiasiallisen edunsaajan asuinpaikan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. Tietojenvaihdon on tapahduttava automaattisesti ja vähintään kerran vuodessa, kuuden kuukauden kuluessa maksuasiamiehen jäsenvaltion verovuoden päättymisestä, kaikista vuoden aikana maksetuista koroista.

3. Direktiivin 77/799/ETY säännöksiä sovelletaan tässä direktiivissä säädettyyn tietojenvaihtoon, mikäli ne eivät poikkea tämän direktiivin säännöksistä. Direktiivin 77/799/ETY 8 artiklaa ei kuitenkaan sovelleta tämän luvun mukaisesti annettaviin tietoihin.

III LUKU

SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

10 artikla

Siirtymäkausi

1. Siirtymäkautena, joka alkaa 17 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuna päivänä, Belgian, Luxemburgin ja Itävallan ei tarvitse soveltaa II luvun säännöksiä, ellei 13 artiklan 1 kohdasta muuta johdu.

Niillä on kuitenkin oikeus saada tietoja muilta jäsenvaltioilta II luvun mukaisesti.

Siirtymäkauden aikana tämän direktiivin tavoitteena on varmistaa jäsenvaltiossa tosiasiallisille edunsaajille, jotka ovat verotuksellisesti toisessa jäsenvaltiossa asuvia luonnollisia henkilöitä, maksettujen säästöistä kertyneiden korkotulojen tosiasiallinen vähimmäisverotus.

2. Siirtymäkausi päättyy sen ensimmäisen kokonaisen verovuoden lopussa, joka seuraa jälkimmäistä seuraavista päivämääristä:

— päivä, jolloin neuvoston tehtyä yksimielisen päätöksen tulee voimaan Euroopan yhteisön sekä viimeisen näistä maista — Sveitsin valaliitto, Liechtensteinin ruhtinaskunta, San Marinon tasavalta, Monacon ruhtinaskunta ja Andorran ruhtinaskunta — välinen sopimus, jossa määrätään 18 päivänä huhtikuuta 2002 julkaistussa OECD:n mallisopimuksessa verotietojen vaihdosta (jäljempänä 'OECD:n mallisopimus') määritellystä tietojen vaihdosta sitä pyydettäessä sellaisten tässä direktiivissä määriteltyjen koronmaksujen osalta, joita näiden valtioiden alueelle sijoittautuneet maksuasiamiehet maksavat tämän direktiivin soveltamisalueella asuville tosiasiallisille edunsaajille, samojen maiden soveltaessa lisäksi samanaikaisesti lähdeveroa näihin maksuihin 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille vastaaville ajanjaksoille määriteltyjen verokantojen mukaisesti,

— päivä, jona neuvosto päättää yksimielisesti, että Yhdysvallat on sitoutunut OECD:n mallisopimuksessa määriteltyyn tietojenvaihtoon sitä pyydettäessä sellaisten tässä direktiivissä määriteltyjen koronmaksujen osalta, joita sen alueelle sijoittautuneet maksuasiamiehet maksavat tämän direktiivin soveltamisalueella asuville tosiasiallisille edunsaajille.

3. Siirtymäkauden päätyttyä Belgian, Luxemburgin ja Itävallan on sovellettava II luvun säännöksiä ja lopetettava 11 artiklassa säädetyn lähdeveron ja 12 artiklassa säädetyn verotulojen jaon soveltaminen. Jos Belgia, Luxemburg tai Itävalta päättää siirtymäkauden aikana soveltaa II luvun säännöksiä, se ei saa enää soveltaa 11 artiklassa säädettyä lähdeveroa ja 12 artiklassa säädettyä verotulojen jakoa.

11 artikla

Lähdevero

1. Edellä 10 artiklassa mainitun siirtymäkauden ajan, kun korkojen tosiasiallinen edunsaaja asuu muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, johon maksuasiamies on sijoittautunut, Belgian, Luxemburgin ja Itävallan on perittävä siirtymäkauden kolmena ensimmäisenä vuonna 15 prosentin lähdeveroa, kolmena seuraavana vuonna 20 prosentin lähdeveroa ja tämän jälkeen 35 prosentin lähdeveroa.

2. Maksuasiamiehen on kannettava lähdeveroa seuraavia menettelyjä noudattaen:

a) mikäli koron maksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti: maksetun tai tilille kirjatun koron määrästä;

b) mikäli koron maksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan b tai d alakohdan mukaisesti: joko mainituissa alakohdissa tarkoitettujen korkojen tai tulojen määrästä tai perimällä tulojen saajan maksettava vaikutuksiltaan vastaava vero myynnin, takaisinoston tai lunastuksen koko tuotosta;

c) mikäli koron maksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti: kyseisessä kohdassa tarkoitettujen tulojen määrästä;

d) mikäli koron maksu on tapahtunut 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti: kullekin 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhteisön 1 artiklan 1 kohdassa ja 2 artiklan 1 kohdassa asetetut ehdot täyttävälle osakkaalle kuuluvien tulojen määrästä;

e) mikäli jäsenvaltio käyttää 6 artiklan 5 kohdassa säädettyä mahdollisuutta: vuotuistetun koron määrästä;

3. Edellä 2 kohdan a ja b alakohdan tapauksessa lähdeveroa peritään määräsuhteessa siihen aikaan, minkä velkasitoumus on ollut tosiasiallisen edunsaajan hallussa. Jos maksuasiamies ei pysty hallussaan olevien tietojen perustella määrittelemään hallussapitoaikaa, maksuasiamiehen on katsottava tosiasiallisen edunsaajan olleen velkasitoumuksen haltija koko sen voimassaolon ajan, ellei tämä esitä näyttöä hankinta-ajankohdasta.

4. Maksuasiamiehen jäsenvaltion perimä lähdevero ei estä tosiasiallisen edunsaajan verotuksellisen asuinpaikan jäsenvaltiota verottamasta tuloa kansallisen lainsäädäntönsä nojalla, jollei perustamissopimuksen noudattamisesta muuta johdu.

5. Lähdeveroa perivät jäsenvaltiot voivat siirtymäkauden kuluessa säätää, että toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneelle 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulle yhteisölle korkoa maksavaa tai sen hyväksi korkojen maksusta huolehtivaa taloudellista toimijaa pidetään yhteisön lukuun toimivana maksuasiamiehenä, joka perii korosta lähdeveron, ellei yhteisö ole nimenomaisesti hyväksynyt, että sen nimi ja osoite sekä korkojen, jotka on sille maksettu tai joiden maksamisesta sen hyväksi on huolehdittu, kokonaismäärä ilmoitetaan 4 artiklan 2 kohdan viimeisen alakohdan mukaisesti.

12 artikla

Verotulojen jako

1. Edellä 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti lähdeveroa perivien jäsenvaltioiden on pidettävä 25 prosenttia näistä verotuloista itsellään ja siirrettävä 75 prosenttia koron tosiasiallisen edunsaajan asuinpaikan jäsenvaltiolle.

2. Edellä 11 artiklan 5 kohdan mukaisesti lähdeveroa perivien jäsenvaltioiden on pidettävä 25 prosenttia näistä verotuloista itsellään ja siirrettävä 75 prosenttia muille jäsenvaltiolle samassa suhteessa kuin tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti suoritetuissa siirroissa.

3. Siirtojen on tapahduttava viimeistään kuuden kuukauden kuluessa 1 kohdan mukaisessa tapauksessa maksuasiamiehen tai 2 kohdan mukaisessa tapauksessa taloudellisen toimijan jäsenvaltion verovuoden päättymisestä.

4. Lähdeveroa perivien jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet verotulojen jakojärjestelmän asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi.

13 artikla

Poikkeukset lähdeverojärjestelmästä

1. Edellä 11 artiklan mukaisesti lähdeveroa perivien jäsenvaltioiden on noudatettava jompaakumpaa tai molempia seuraavista kahdesta menettelystä sen varmistamiseksi, että tosiasiallisella edunsaajalla on mahdollisuus pyytää, ettei lähdeveroa peritä:

a) menettely, joka antaa tosiasialliselle edunsaajalle mahdollisuuden nimenomaisesti valtuuttaa maksuasiamies ilmoittamaan tiedot II luvun mukaisesti, jolloin valtuutus koskee kaikkia kyseisen maksuasiamiehen tälle edunsaajalle maksamia korkoja; tällaisessa tilanteessa sovelletaan 9 artiklan säännöksiä;

b) menettely, jolla varmistetaan, että lähdeveroa ei peritä, kun tosiasiallinen edunsaaja esittää maksuasiamiehelleen verotuksellisen asuinpaikkansa jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen edunsaajan nimelle 2 kohdan mukaisesti laatiman todistuksen.

2. Tosiasiallisen edunsaajan pyynnöstä hänen verotuksellisen asuinpaikkansa jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen antaa todistuksen, josta käyvät ilmi seuraavat tiedot:

a) tosiasiallisen edunsaajan nimi, osoite ja verotunnistenumero tai sellaisen puuttuessa syntymäaika ja -paikka;

b) maksuasiamiehen nimi ja osoite;

c) tosiasiallisen edunsaajan tilinumero tai sellaisen puuttuessa velkasitoumuksen tunnistetiedot.

Todistus on voimassa enintään kolme vuotta. Todistus on annettava jokaiselle sitä pyytävälle tosiasialliselle edunsaajalle kahden kuukauden kuluessa pyynnön esittämisestä.

14 artikla

Kaksinkertaisen verotuksen estäminen

1. Tosiasiallisen edunsaajan verotuksellisen asuinpaikan jäsenvaltion on huolehdittava 11 artiklassa tarkoitetun lähdeveron perimisestä mahdollisesti aiheutuvan kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta tämän artiklan 2 ja 3 kohdan säännösten mukaisesti.

2. Jos tosiasiallisen edunsaajan saamista koroista on peritty lähdevero maksuasiamiehen jäsenvaltiossa, edunsaajalle myönnetään maksetun lähdeveron suuruinen veronhyvitys hänen verotuksellisen asuinpaikkansa jäsenvaltiossa sen kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Silloin kun perityn lähdeveron määrä on suurempi kuin verotuksellisen asuinpaikan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti maksettavan veron määrä, tämä jäsenvaltio palauttaa erotuksen tosiasialliselle edunsaajalle.

3. Jos tosiasialliselle edunsaajalle maksetuista koroista on 11 artiklassa tarkoitetun lähdeveron lisäksi peritty muuntyyppisiä lähdeveroja ja verotuksellisen asuinpaikan jäsenvaltio myöntää tällaisista lähdeveroista veronhyvitystä kansallisen lainsäädäntönsä tai kaksinkertaista verotusta koskevien verosopimusten perusteella, tällainen muu lähdevero on hyvitettävä ennen 2 kohdassa säädetyn menettelyn soveltamista.

4. Tosiasiallisen edunsaajan verotuksellisen asuinpaikan jäsenvaltio voi käyttää 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun veronhyvitysjärjestelmän asemesta 11 artiklassa tarkoitetun lähdeveron palauttamista.

15 artikla

Siirtokelpoiset velkakirjalainat

1. Edellä 10 artiklassa tarkoitetun siirtymäkauden ajan ja viimeistään 31 päivään joulukuuta 2010 saakka kotimaisia ja kansainvälisiä obligaatioita ja muita siirtokelpoisia velkakirjalainoja, jotka on ensimmäistä kertaa laskettu liikkeeseen ennen 1 päivää maaliskuuta 2001 tai joiden alkuperäisen tarjousesitteen neuvoston direktiivissä 80/390/ETY ([1]) tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset tai kolmannen maan vastaavat viranomaiset ovat hyväksyneet ennen kyseistä päivämäärää, ei katsota 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuiksi velkasitoumuksiksi edellyttäen, että kyseisten siirtokelpoisten velkakirjalainojen uusia liikkeeseenlaskuja ei toteuteta 1 päivänä maaliskuuta 2002 tai sen jälkeen. Jos 10 artiklassa tarkoitettu siirtymäkausi kuitenkin jatkuu vielä 31 päivän joulukuuta 2010 jälkeen, tämän artiklan säännöksiä saadaan soveltaa edelleen vain sellaisiin siirtokelpoisiin velkakirjalainoihin nähden,

— joissa on gross-up- ja etuaikaista lunastusta koskevat lausekkeet, ja

— joiden osalta 4 artiklassa määritelty liikkeeseenlaskijan maksuasiamies on sijoittautunut 11 artiklassa tarkoitettua lähdeveroa soveltavaan jäsenvaltioon ja maksuasiamies maksaa korkoa suoraan toisessa jäsenvaltiossa asuvalle tosiasialliselle edunsaajalle.

Jos edellä mainittuja valtion tai julkisena viranomaisena toimivan tai kansainvälisessä sopimuksessa tunnustetun liitteessä määritellyn yhteisön liikkeeseen laskemia siirtokelpoisia velkakirjalainoja lasketaan uudelleen liikkeeseen 1 päivänä maaliskuuta 2002 tai sen jälkeen, koko liikkeeseenlasku, sekä alkuperäinen että mahdollinen myöhempi, katsotaan 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuksi velkasitoumuksen liikkeeseenlaskuksi.

Jos muu kuin toisessa alakohdassa tarkoitettu liikkeeseenlaskija laskee uudelleen liikkeeseen edellä mainittuja siirtokelpoisia velkakirjalainoja 1 päivänä maaliskuuta 2002 tai sen jälkeen, tällainen uusi liikkeeseenlasku katsotaan 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuksi velkasitoumuksen liikkeeseenlaskuksi.

2. Mikään tässä artiklassa säädetystä ei estä jäsenvaltioita verottamasta 1 kohdassa tarkoitetuista siirtokelpoisista velkakirjalainoista saatavia tuloja kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti.

IV LUKU

MUITA SÄÄNNÖKSIÄ JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

16 artikla

Muut lähdeverot

Tämä direktiivi ei estä jäsenvaltioita kantamasta muun tyyppisiä lähdeveroja kuin 11 artiklassa mainitut kansallisen lainsäädäntönsä tai kaksinkertaista verotusta koskevien verosopimusten mukaisesti.

([1]) EYVL L 100, 17.4.1980, s. 1. Direktiivi kumottu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/34/EY (EYVL L 184, 6.7.2001, s. 1).

17 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset 1 päivään tammikuuta 2004 mennessä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Jäsenvaltioiden on sovellettava kyseisiä määräyksiä 1 päivästä tammikuuta 2005 edellyttäen, että

i) Sveitsin valaliitto, Liechtensteinin ruhtinaskunta, San Marinon tasavalta, Monacon ruhtinaskunta ja Andorran ruhtinaskunta soveltavat samasta päivästä tämän direktiivin toimenpiteitä vastaavia toimenpiteitä niiden Euroopan yhteisön kanssa tekemien sopimusten mukaisesti, neuvoston tehtyä asiasta yksimielisen päätöksen; ja

ii) on tehty sellaiset sopimukset tai sovittu sellaisista muista järjestelyistä, joiden mukaan asiaankuuluvien riippuvaisten tai assosioituneiden alueiden (Kanaalisaaret, Mansaari ja Karibian alueella sijaitsevat riippuvaiset tai assosioituneet alueet) on sovellettava samasta päivästä lähtien automaattista tietojenvaihtoa tämän direktiivin II luvussa säädetyllä tavalla (tai 10 artiklassa määritellyn siirtymäkauden aikana sovellettava lähdeveroa 11 ja 12 artiklassa säädetyin edellytyksin).

3. Neuvosto päättää yksimielisesti vähintään kuusi kuukautta ennen tammikuun 1 päivää 2005, täyttyvätkö 2 kohdan edellytykset, ottaen huomioon asiaankuuluvien toimenpiteiden voimaantulon asianomaisissa kolmansissa maissa ja jäsenvaltioista riippuvaisilla tai niihin assosioituneilla alueilla. Jos neuvosto ei päätä, että edellytykset täyttyvät, se vahvistaa yksimielisesti komission ehdotuksesta uuden päivämäärän 2 kohdan soveltamiseksi.

4. Näissä jäsenvaltioiden tämän direktiivin noudattamiseksi antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle sekä toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset sekä vastaavuustaulukko tämän direktiivin säännösten ja annettujen kansallisten säännösten välillä kirjallisina komissiolle.

18 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio esittää kolmen vuoden välein neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin toiminnasta. Näiden kertomusten perusteella komissio tekee neuvostolle tarvittaessa ehdotuksia direktiivin muuttamiseksi, jotta tehokkaammin varmistetaan säästötulojen tosiasiallinen verotus ja poistetaan kilpailun epäsuotavat vääristymät.

19 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

20 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 3 päivänä kesäkuuta 2003.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

N. CHRISTODOULAKIS

LIITE

Luettelo 15 artiklassa tarkoitetuista yhteisöistä

Direktiivin 15 artiklaa sovellettaessa seuraavia yhteisöjä pidetään ”julkisena viranomaisena toimivina tai kansainvälisessä sopimuksessa tunnustettuina yhteisöinä”:

— Euroopan unionissa sijaitsevat yhteisöt:

Belgia	Vlaams Gewest (Flanderi) Région wallonne (Vallonia) Région bruxelloise (Bryssel) Communauté française (ranskankielinen kieliyhteisö) Vlaamse Gemeenschap (hollanninkielinen kieliyhteisö) Deutschsprachige Gemeinschaft (saksankielinen kieliyhteisö)
Espanja	Xunta de Galicia (Galician aluehallitus) Junta de Andalucía (Andalusian aluehallitus) Junta de Extremadura (Extremaduran aluehallitus) Junta de Castilla-La Mancha (Kastilia-La Manchan aluehallitus) Junta de Castilla-León (Kastilian ja Leónin aluehallitus) Gobierno Foral de Navarra (Navarran aluehallitus) Govern de les Illes Balears (Baleaarien aluehallitus) Generalitat de Catalunya (Katalonian aluehallitus) Generalitat de Valencia (Valencian aluehallitus) Diputación General de Aragón (Aragonian aluehallitus) Gobierno de las Islas Canarias (Kanariansaarten aluehallitus) Gobierno de Murcia (Murcian aluehallitus) Gobierno de Madrid (Madridin aluehallitus) Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (Baskimaan aluehallitus) Diputación Foral de Guipúzcoa (Guipúzcoan alueneuvosto) Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Vizcayan alueneuvosto) Diputación Foral de Alava (Alavan alueneuvosto) Ayuntamiento de Madrid (Madridin kaupunki) Ayuntamiento de Barcelona (Barcelonan kaupunki) Cabildo Insular de Gran Canaria (Gran Canarian paikallisneuvosto) Cabildo Insular de Tenerife (Teneriffan paikallisneuvosto) Instituto de Crédito Oficial (virallinen luottolaitos) Instituto Catalán de Finanzas (Katalonian rahoituslaitos) Instituto Valenciano de Finanzas (Valencian rahoituslaitos)
Kreikka	Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Kreikan televiestintälaitos) Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Kreikan rautatielaitos) Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Julkinen sähkölaitos)
Ranska	Caisse d'amortissement de la dette sociale (Sosiaaliturvamaksujen lyhennyskassa) Agence française de développement (Ranskan kehitysvirasto) Réseau ferré de France (Ranskan rautatiet) Caisse nationale des autoroutes (Moottoriteiden valtionkassa) Assistance publique hôpitaux de Paris (Pariisin sairaaloiden julkinen tuki) Charbonnages de France (Ranskan kivihiilikaivokset) Entreprise minière et chimique (Kaivostoiminnan ja kemian alan yritys)
Italia	Regions (alueet) Provinces (läänit) Municipalities (kunnat) Cassa Depositi e Prestiti (Talletus- ja lainakassa)
Portugali	Região Autónoma da Madeira (Madeiran autonominen alue) Região Autónoma dos Açores (Azorien autonominen alue) Municipalities (kunnat)

— kansainväliset yhteisöt:

European Bank for Reconstruction and Development (Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankki)

European Investment Bank (Euroopan investointipankki)

Asian Development Bank (Aasian kehityspankki)

African Development Bank (Afrikan kehityspankki)

World Bank/IBRD/IMF (Maailmanpankki/IBRD/IMF)

International Finance Corporation (Kansainvälinen rahoitusyhtiö)

Inter-American Development Bank (Latinalaisen Amerikan kehityspankki)

Council of Europe Soc. Dev. Fund (Euroopan neuvoston sosiaalisen kehityksen rahasto)

EURATOM (Euratom)

European Community (Euroopan yhteisö)

Corporación Andina de Fomento (Andien kehitysyhtiö)

Eurofima (Rautateiden liikkuvan kaluston eurooppalainen rahoitusyhtiö)

European Coal & Steel Community (Euroopan hiili- ja teräsyhteisö)

Nordic Investment Bank (Pohjoismaiden investointipankki)

Caribbean Development Bank (Karibian alueen kehityspankki)

15 artiklan säännökset eivät rajoita kansainvälisiä velvoitteita, joihin jäsenvaltiot ovat kenties sitoutuneet edellä mainittujen kansainvälisten yhteisöjen osalta.

— kolmansissa maissa sijaitsevat yhteisöt:

Seuraavat vaatimukset täyttävät yhteisöt:

1. Yhteisön katsotaan selvästi olevan julkisyhteisö kansallisten perusteiden mukaisesti.
2. Tällainen julkisyhteisö on voittoa tuottamaton yhteisö, joka maan hallituksen tosiasiallisessa valvonnassa hallinnoi ja rahoittaa erilaisia toimintoja tuottaen pääasiassa yhteisön hyväksi tarkoitettuja ei-kaupallisia tavaroita ja palveluja.
3. Tällainen julkisyhteisö laskee liikkeeseen säännöllisesti huomattavia joukkovelkakirjalainoja.
4. Asianomainen valtio kykenee takaamaan, että kyseinen julkisyhteisö ei lunasta lainaa etuaikaisesti gross-up-lausekkeen yhteydessä.

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2003/49/EY,

annettu 3 päivänä kesäkuuta 2003,

eri jäsenvaltioissa sijaitsevien lähiyhtiöiden välisiin korko- ja rojaltimaksuihin sovellettavasta yhteisestä verotusjärjestelmästä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 94 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([2]),

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([3]),

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Yhtenäismarkkinoilla, joilla on kotimaisten markkinoiden ominaispiirteet, eri jäsenvaltioiden yhtiöiden välisiin liiketoimiin ei saa soveltaa epäedullisempia veroehtoja kuin joita sovelletaan saman jäsenvaltion yhtiöiden välisiin samoihin liiketoimiin.

(2) Tämä vaatimus ei tällä hetkellä täyty korko- ja rojaltimaksujen osalta. Kansalliset verolait yhdessä mahdollisten kahdenvälisten tai monenvälisten sopimusten kanssa eivät ehkä aina varmista kaksinkertaisen verotuksen poistamista, ja niiden soveltaminen merkitsee usein kyseisille yhtiöille työläitä hallinnollisia muodollisuuksia ja kassavirtaongelmia.

(3) On tarpeellista huolehtia siitä, että korko- ja rojaltimaksuja verotetaan jossakin jäsenvaltiossa kerran.

(4) Tarkoituksenmukaisin tapa poistaa edellä mainitut muodollisuudet ja ongelmat ja varmistaa kansallisten ja rajojen ylitse tapahtuvien liiketoimien tasa-arvoinen verokohtelu on lakkauttaa korko- ja rojaltimaksujen verotus siinä jäsenvaltiossa, mistä ne ovat lähtöisin, riippumatta siitä, kannetaanko vero lähdeverona vai verotusmenettelyllä. On erityisen tarpeellista lakkauttaa nämä verot tällaisilta maksuilta eri jäsenvaltioista olevien lähiyhtiöiden samoin kuin tällaisten yhtiöiden kiinteiden toimipaikkojen välillä.

(5) Järjestelyjä olisi sovellettava vain siihen korko- tai rojaltimaksujen määrään, josta maksajan ja tosiasiallisen edunsaajan välillä olisi sovittu erityisen suhteen puuttuessa.

(6) Lisäksi on tarpeen jättää jäsenvaltioille mahdollisuus toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä petosten tai väärinkäytösten estämiseksi.

(7) Kreikalle ja Portugalille olisi talousarviosyistä sallittava siirtymäkausi, jotta ne voivat asteittain alentaa korko- ja rojaltimaksuista perittäviä veroja siitä riippumatta, kannetaanko ne lähdeverona vai verotusmenettelyllä, kunnes ne voivat soveltaa 1 artiklan säännöksiä.

(8) Espanjan, joka on pannut alulle Espanjan teknologisen potentiaalin vahvistamista koskevan suunnitelman, olisi talousarviosyistä sallittava olla soveltamatta 1 artiklan säännöksiä rojaltimaksuihin siirtymäkauden ajan.

(9) Kolmen vuoden kuluttua siitä, kun tämä direktiivi viimeistään on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä, komission on tarpeellista antaa neuvostolle kertomus direktiivin toiminnasta, erityisesti sen soveltamisalan laajentamiseksi muihin yhtiöihin tai yrityksiin sekä koron ja rojaltien määritelmän alan arvioimiseksi korkoa ja rojalteja koskevien kansallisen lainsäädännön säännösten ja kahdenvälisten tai monenvälisten verosopimusten määräysten tarvittavan lähentämisen mukaisesti.

(10) Ehdotetun toiminnan tavoitetta, joka on eri jäsenvaltioista olevien lähiyhtiöiden välisiin korko- ja rojaltimaksuihin sovellettavan yhteisen verotusjärjestelmän aikaansaaminen, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan se voidaan sen vuoksi paremmin saavuttaa yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Soveltamisala ja menettely

1. Jäsenvaltiosta lähtöisin olevat korko- ja rojaltimaksut ovat vapaita kaikista siinä valtiossa näistä maksuista lähdeveroina tai lopullisessa verotuksessa kannettavista veroista, mikäli koron tai rojaltin tosiasiallinen edunsaaja on toisesta jäsenvaltiosta oleva yhtiö tai jostakin jäsenvaltiosta olevan yhtiön toisessa jäsenvaltiossa sijaitseva kiinteä toimipaikka.

2. Jäsenvaltiosta olevan yhtiön tai jäsenvaltiossa sijaitsevan toisesta jäsenvaltiosta olevan yhtiön kiinteän toimipaikan suorittaman maksun katsotaan olevan lähtöisin kyseisestä jäsenvaltiosta (jäljempänä 'lähdevaltio').

([1]) EYVL C 123, 22.4.1998, s. 9.
([2]) EYVL C 313, 12.10.1998, s. 151.
([3]) EYVL C 284, 14.9.1998, s. 50.

3. Kiinteää toimipaikkaa pidetään koron tai rojaltin maksajana vain siltä osin kuin nämä maksut ovat kiinteän toimipaikan verotuksessa vähennyskelpoisia kustannuksia jäsenvaltiossa, jossa kiinteä toimipaikka sijaitsee.

4. Jäsenvaltiosta olevaa yhtiötä pidetään koron tai rojaltin tosiasiallisena edunsaajana vain, jos se saa kyseiset maksut omaksi hyväkseen eikä välittäjänä, kuten jonkun toisen henkilön edustajana, uskottuna miehenä tai valtuutettuna asiamiehenä.

5. Kiinteää toimipaikkaa pidetään koron tai rojaltin tosiasiallisena edunsaajana,

a) jos velkasaatava, oikeus tai tiedon käyttö, jonka johdosta korko- tai rojaltimaksut aiheutuvat, tosiasiassa liittyy kyseiseen kiinteään toimipaikkaan; ja

b) jos korko- tai rojaltimaksut ovat kiinteälle toimipaikalle jonkin 3 artiklan a kohdan iii alakohdassa mainitun veron alaista tuloa siinä jäsenvaltiossa, jossa se sijaitsee, tai Belgiassa impôt des non-résidents/belasting der niet-verblfhouders -veron alaista tuloa tai Espanjassa Impuesto sobre la Renta de no Residentes -veron alaista tuloa tai sellaisen veron alaista tuloa, joka on samanlainen tai olennaisesti samanluonteinen ja joka kannetaan tämän direktiivin voimaantulopäivän jälkeen kyseisten tällä hetkellä suoritettavien verojen lisäksi tai niiden asemesta.

6. Kun jäsenvaltiosta olevan yhtiön kiinteän toimipaikan katsotaan olevan koron tai rojaltin maksaja tai tosiasiallinen edunsaaja, mitään muuta kyseisen yhtiön osaa ei käsitellä kyseisen koron tai rojaltin maksajana tai tosiasiallisena edunsaajana tätä artiklaa sovellettaessa.

7. Tätä artiklaa sovelletaan vain, jos yhtiö, joka on koron tai rojaltin maksaja tai jonka kiinteän toimipaikan katsotaan olevan maksaja, on etuyhteydessä yhtiöön, joka on kyseisen koron tai rojaltin tosiasiallinen edunsaaja tai jonka kiinteän toimipaikan katsotaan olevan kyseisen koron tai rojaltin tosiasiallinen edunsaaja.

8. Tätä artiklaa ei sovelleta silloin, kun korot tai rojaltit maksaa jäsenvaltiosta olevan yhtiön kolmannessa valtiossa sijaitseva kiinteä toimipaikka tai ne maksetaan sille ja kun yhtiön liiketoimintaa kokonaan tai osittain harjoitetaan tämän kiinteän liiketoimipaikan kautta.

9. Tämän artiklan säännökset eivät estä jäsenvaltiota verolainsäädäntöään soveltaessaan ottamasta huomioon kyseisestä valtiosta olevien yhtiöiden tai tällaisten yhtiöiden kiinteiden toimipaikkojen tai siinä valtiossa sijaitsevien kiinteiden toimipaikkojen saamia korkoja tai rojalteja.

10. Jäsenvaltiolla on mahdollisuus olla soveltamatta tätä direktiiviä toisesta jäsenvaltiosta olevaan yhtiöön tai sellaisen yhtiön kiinteään toimipaikkaan, jos 3 artiklan b alakohdan mukaiset edellytykset eivät ole keskeytyksettä täyttyneet vähintään kahden vuoden ajan.

11. Lähdevaltio voi edellyttää, että osoitetaan todistuksella tässä artiklassa ja 3 artiklassa asetettujen edellytysten täyttyminen koron tai rojaltin maksuhetkellä. Jos ei ole osoitettu tässä artiklassa asetettujen edellytysten täyttymistä maksuhetkellä, jäsenvaltiolla on oikeus vaatia lähdeveron perimistä.

12. Lähdevaltio voi asettaa tämän direktiivin mukaisen vapautuksen ehdoksi, että se on tehnyt päätöksen, jolla kyseisenä ajankohtana myönnetään vapautus tässä artiklassa ja 3 artiklassa asetettujen edellytysten täyttymisen vahvistavan todistuksen nojalla. Vapautusta koskeva päätös on annettava kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun todistus ja kaikki lähdevaltion kohtuudella vaatimat vahvistustiedot on annettu, ja se on voimassa vähintään vuoden ajan sen tekemisestä.

13. Sovellettaessa 11 ja 12 kohtaa annettavan todistuksen on oltava kunkin maksusopimuksen osalta voimassa vähintään vuoden mutta enintään kolme vuotta sen antamispäivästä ja siinä on oltava seuraavat tiedot:

a) todistus maksunsaajayhtiön verotuksellisesta kotipaikasta ja tarvittaessa sen jäsenvaltion veroviranomaisen vahvistama todistus kiinteän toimipaikan olemassaolosta, jossa maksunsaajayhtiön verotuksellinen kotipaikka on tai jossa kiinteä toimipaikka sijaitsee;

b) se, että maksunsaajayhtiö on 4 kohdan mukainen tosiasiallinen edunsaaja, tai 5 kohdan mukaisten edellytysten olemassaolo, jos kiinteä toimipaikka on maksunsaajana;

c) 3 artiklan a kohdan iii alakohdan mukaisten edellytysten täyttyminen maksunsaajayhtiön osalta;

d) vähimmäisosakkuus tai vähimmäisääniosuutta koskeva peruste 3 artiklan b kohdan mukaisesti;

e) d kohdassa tarkoitetun osakkuuden tai osuuden olemassaoloaika.

Jäsenvaltiot voivat lisäksi edellyttää oikeudellista perustetta sopimuksen mukaisten maksujen osalta (esimerkiksi lainasopimus tai lisenssisopimus).

14. Jos vapautusta koskevat edellytykset lakkaavat täyttymästä, maksun saavan yhtiön tai kiinteän toimipaikan on välittömästi ilmoitettava tästä maksun suorittavalle yhtiölle tai kiinteälle toimipaikalle ja, jos lähdevaltio näin vaatii, kyseisen valtion toimivaltaiselle viranomaiselle.

15. Jos maksun suorittava yhtiö tai kiinteä toimipaikka on perinyt lähdeveroa, josta tämän artiklan nojalla pitää vapauttaa, voidaan vaatia tämän lähdeveron palauttamista. Lähdevaltio voi edellyttää 13 kohdassa mainittuja tietoja. Palauttamista koskeva hakemus on esitettävä säädetyssä määräajassa. Määräajan on oltava vähintään kaksi vuotta siitä päivästä, jolloin korot tai rojaltit maksetaan.

16. Lähdevaltion on palautettava liikaa peritty lähdevero vuoden kuluessa hakemuksen ja jäsenvaltion kohtuudella vaatimien vahvistustietojen vastaanottamisesta. Jos lähdeveroa ei ole palautettu tämän määräajan kuluessa, saajayhtiöllä tai kiinteällä toimipaikalla on mainitun vuoden kuluttua oikeus saada palautetulle verolle korkoa, joka vastaa lähdevaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti vastaavissa tapauksissa sovellettavaa kansallista korkokantaa.

2 artikla

Korkojen ja rojaltien määritelmä

Tätä direktiiviä sovellettaessa:

a) ilmaisulla 'korko' tarkoitetaan tuloa kaikenlaisista velkasaatavista, riippumatta siitä, onko niiden vakuutena kiinnitys ja liittyykö niihin oikeus osuuteen velallisen voitosta, ja erityisesti arvopaperien tuottoa ja joukkovelkakirjojen tai obligaatioiden tuottoa mukaan lukien tällaisiin arvopapereihin, joukkovelkakirjoihin tai obligaatioihin liittyvät emissiovoitot ja palkkiot. Maksun viivästymisen johdosta maksettavia sakkomaksuja ei pidetä korkoina;

b) ilmaisulla 'rojaltit' tarkoitetaan kaikenlaisia maksuja, jotka saadaan vastikkeeksi kirjallisen, taiteellisen tai tieteellisen teoksen, mukaan lukien elokuvien ja tietokoneohjelmien, tekijänoikeuden, patentin, tavaramerkin, mallin, suunnitelman, salaisen kaavan tai menetelmän käytöstä tai käyttöoikeudesta taikka teollis-, kaupallis- tai tieteellisluonteisesta kokemusperäisestä tiedosta. Maksut teollisten, kaupallisten tai tieteellisten laitteiden käytöstä tai käyttöoikeudesta katsotaan rojalteiksi.

3 artikla

Yhtiön, lähiyhtiön ja kiinteän toimipaikan määritelmä

Tätä direktiiviä sovellettaessa:

a) ilmaisulla 'jäsenvaltiosta oleva yhtiö' tarkoitetaan yhtiötä,

   i) jonka yhtiömuoto on jokin liitteessä esitetyistä; ja

   ii) jolla jäsenvaltion verolainsäädännön mukaan katsotaan olevan tässä jäsenvaltiossa verotuksellinen kotipaikka ja jonka verotuksellisen kotipaikan ei katsota kolmannen valtion kanssa kaksinkertaisen tuloverotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen mukaan olevan yhteisön ulkopuolella; ja

   iii) jota koskee, ilman oikeutta verovapauteen, jokin seuraavista veroista tai vero, joka on samanlainen tai olennaisesti samankaltainen ja joka määrätään tämän direktiivin voimaantulon jälkeen seuraavien olemassa olevien verojen lisäksi tai niiden asemesta:

      — impôt des sociétés/vennootschapsbelasting Belgiassa,

      — selskabsskat Tanskassa,

      — Körperschaftsteuer Saksassa,

      — φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων Kreikassa,

      — impuesto sobre sociedades Espanjassa,

      — impôt sur les sociétés Ranskassa,

      — corporation tax Irlannissa,

      — imposta sul reddito delle persone giuridiche Italiassa,

      — impôt sur le revenu des collectivités Luxemburgissa,

      — vennootschapsbelasting Alankomaissa,

      — Körperschaftsteuer Itävallassa,

      — imposto sobre o rendimento da pessoas colectivas Portugalissa,

      — yhteisöjen tulovero/imkomstskatten för samfund Suomessa,

      — statlig inkomstskatt Ruotsissa,

      — corporation tax Yhdistyneessä kuningaskunnassa;

b) yhtiötä pidetään toisen yhtiön 'lähiyhtiönä', jos

   i) ensiksi mainittu yhtiö omistaa välittömästi vähintään 25 prosenttia toisen yhtiön pääomasta; tai

   ii) toinen yhtiö omistaa välittömästi vähintään 25 prosenttia ensiksi mainitun yhtiön pääomasta, tai

   iii) kolmas yhtiö omistaa välittömästi vähintään 25 prosenttia sekä ensiksi mainitun yhtiön pääomasta että toisen yhtiön pääomasta.

   Omistus voi koskea ainoastaan yhtiöitä, joiden kotipaikka on yhteisössä.

   Jäsenvaltioilla on kuitenkin mahdollisuus korvata pääomaomistuksen vähimmäismäärän peruste vähimmäisääniosuuden perusteella;

c) ilmaisulla 'kiinteä toimipaikka' tarkoitetaan jäsenvaltiossa sijaitsevaa kiinteää liikepaikkaa, jonka kautta toisesta jäsenvaltiosta olevan yhtiön liiketoimintaa osaksi tai kokonaan harjoitetaan.

4 artikla

Korkoina tai rojalteina maksettujen maksujen poissulkeminen

1. Lähdevaltio ei ole velvollinen takaamaan tämän direktiivin suomia etuja seuraavissa tapauksissa:

a) maksut, joita käsitellään voitonjakona tai pääoman takaisinmaksuna lähdevaltion lainsäädännön nojalla;

b) maksut velkasaatavista, joihin liittyy oikeus osuuteen velallisen voitoista;

c) maksut velkasaatavista, jotka antavat velkojalle oikeuden vaihtaa oikeutensa korkoon oikeuteen osallistua velallisen voittoihin;

d) maksut velkasaatavista, joihin ei sisälly määräyksiä pääoman takaisinmaksusta tai joiden takaisinmaksu on määrä suorittaa yli 50 vuoden kuluttua velan antopäivästä.

2. Jos koron tai rojaltin maksajan ja tosiasiallisen edunsaajan välisen tai toisen niistä ja jonkun kolmannen henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi koron tai rojaltien määrä ylittää sen määrän, josta maksaja ja tosiasiallinen edunsaaja olisivat tällaisen suhteen puuttuessa sopineet, tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan vain viimeksi mainittuun määrään.

5 artikla

Vilppi ja väärinkäytökset

1. Tämä direktiivi ei estä soveltamasta kansallisia säännöksiä tai sopimukseen perustuvia määräyksiä petosten tai väärinkäytösten torjumiseksi.

2. Jäsenvaltiot voivat evätä tämän direktiivin suomat edut tai kieltäytyä soveltamasta tätä direktiiviä sellaisten liiketoimien osalta, joiden pääasiallisena tarkoituksena tai yhtenä pääasiallisena tarkoituksena on veron kiertäminen, veron välttäminen tai väärinkäytökset.

6 artikla

Kreikkaa, Espanjaa ja Portugalia koskevat siirtymäsäännöt

1. Kreikka ja Portugali voivat jättää soveltamatta 1 artiklan säännöksiä säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta 3 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/48/EY ([1]) 17 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuun soveltamisen alkamispäivään saakka. Kahdeksan vuoden siirtymäkauden aikana, joka alkaa mainittuna päivänä, toisesta jäsenvaltiosta olevalle lähiyhtiölle tai jostakin jäsenvaltiosta olevan lähiyhtiön toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevalle kiinteälle toimipaikalle maksettaviin korkoihin tai rojalteihin sovellettava verokanta ei saa ylittää kymmentä prosenttia neljän ensimmäisen vuoden aikana eikä viittä prosenttia neljän viimeisen vuoden aikana.

([1]) Ks. tämän virallisen lehden sivu 38.

Espanja voi — ainoastaan rojaltimaksujen osalta — jättää soveltamatta 1 artiklan säännöksiä direktiivin 2003/48/EY 17 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuun soveltamisen alkamispäivään saakka. Kuuden vuoden siirtymäkauden aikana, joka alkaa mainittuna päivänä, toisesta jäsenvaltiosta olevalle lähiyhtiölle tai jostakin jäsenvaltiosta olevan lähiyhtiön toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevalle kiinteälle toimipaikalle maksettaviin rojalteihin sovellettava verokanta ei saa ylittää kymmentä prosenttia.

Näistä siirtymäsäännöistä huolimatta sovelletaan kuitenkin edelleen Kreikan, Espanjan tai Portugalin ja muiden jäsenvaltioiden välillä tehdyissä kahdenvälisissä sopimuksissa mahdollisesti määrättyä, ensimmäisessä tai toisessa alakohdassa tarkoitettua alempaa verokantaa. Neuvosto voi komission ehdotuksesta ennen tässä kohdassa mainittujen siirtymäkausien päättymistä yksimielisesti päättää mainittujen siirtymäkausien mahdollisesta pidentämisestä.

2. Jos jäsenvaltiosta oleva yhtiö tai jostakin jäsenvaltiosta olevan yhtiön kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitseva kiinteä toimipaikka:

— saa korkoa tai rojalteja Kreikasta tai Portugalista olevalta lähiyhtiöltä,

— saa rojalteja Espanjasta olevalta lähiyhtiöltä,

— saa korkoa tai rojalteja jostakin jäsenvaltiosta olevan lähiyhtiön Kreikassa tai Portugalissa sijaitsevalta kiinteältä toimipaikalta, tai

— saa rojalteja jostakin jäsenvaltiosta olevan lähiyhtiön Espanjassa sijaitsevalta kiinteältä toimipaikalta,

ensiksi mainitun jäsenvaltion on hyväksyttävä tästä tulosta Kreikassa, Espanjassa tai Portugalissa 1 kohdan mukaisesti maksettua veroa vastaava määrä vähennyksenä sen yhtiön tai kiinteän toimipaikan tuloverosta, joka on saanut kyseisen tulon.

3. 2 kohdassa säädetyn vähennyksen ei kuitenkaan tarvitse ylittää pienempää seuraavista määristä:

a) Kreikassa, Espanjassa tai Portugalissa tällaisesta tulosta 1 kohdan nojalla maksettava vero, tai

b) koron tai rojaltin saaneen yhtiön tai kiinteän toimipaikan ennen vähennystä lasketusta tuloverosta se osa, joka johtuu näistä maksuista sen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön nojalla, josta kyseinen yhtiö on tai jossa kiinteä toimipaikka sijaitsee.

7 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2004. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava kirjallisina komissiolle tämän direktiivin soveltamisalalla antamansa keskeiset kansalliset säännökset sekä vastaavuustaulukko tämän direktiivin säännösten ja annettujen kansallisten säännösten välillä.

8 artikla

Tarkistaminen

31 päivään joulukuuta 2006 mennessä komissio antaa neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin toiminnasta erityisesti sen soveltamisalan laajentamiseksi muihin kuin 3 artiklassa ja liitteessä tarkoitettuihin yhtiöihin tai yrityksiin.

9 artikla

Rajaamislauseke

Tämä direktiivi ei vaikuta niiden kansallisten säännösten tai sopimukseen perustuvien määräysten soveltamiseen, jotka menevät pitemmälle kuin tämän direktiivin säännökset ja joiden tarkoituksena on korkojen ja rojaltien kaksinkertaisen verotuksen poistaminen tai lieventäminen.

10 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan sinä päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

11 artikla

Vastaanottajat

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 3 päivänä kesäkuuta 2003.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

N. CHRISTODOULAKIS

LIITE

Luettelo direktiivin 3 artiklan a kohdassa tarkoitetuista yhtiöistä

a) Belgian lainsäädännön mukaiset ”naamloze vennootschap”/”société anonyme”, ”commanditaire vennootschap op aandelen”/”société en commandite par actions”, ”besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”/”société privée à responsabilité limitée” -nimiset yhtiöt sekä julkisoikeudelliset yksiköt, jotka toimivat yksityisoikeuden alaisina;

b) Tanskan lainsäädännön mukaiset ”aktieselskab” ja ”anpartsselskab” -nimiset yhtiöt;

c) Saksan lainsäädännön mukaiset ”Aktiengesellschaft”, ”Kommanditgesellschaft auf Aktien”, ”Gesellschaft mit beschränkter Haftung” ja ”bergrechtliche Gewerkschaft” -nimiset yhtiöt;

d) Kreikan lainsäädännön mukaiset ”ανώνυμη εταιρία” -nimiset yhtiöt;

e) Espanjan lainsäädännön mukaiset ”sociedad anónima”, ”sociedad comanditaria por acciones”, ”sociedad de responsabilidad limitada” -nimiset yhtiöt sekä julkisoikeudelliset yksiköt, jotka toimivat yksityisoikeuden alaisina;

f) Ranskan lainsäädännön mukaiset ”société anonyme”, ”société en commandite par actions”, ”société à responsabilité limitée” -nimiset yhtiöt sekä teollis- ja kaupallisluonteiset julkiset laitokset ja yritykset;

g) Irlannin lainsäädännön mukaiset ”public companies limited by shares or by guarantee”, ”private companies limited by shares or by guarantee” -nimiset yhtiöt, ”Industrial and Provident Societies Acts” -järjestelmän mukaan rekisteröidyt laitokset tai ”Building Societies Acts” -järjestelmän mukaan rekisteröidyt ”building society” -yhtiöt;

h) Italian lainsäädännön mukaiset ”società per azioni”, ”società in accomandita per azioni”, ”società a responsabilità limitata” -nimiset yhtiöt sekä teollista ja kaupallista toimintaa harjoittavat julkiset ja yksityiset yksiköt;

i) Luxemburgin lainsäädännön mukaiset ”société anonyme”, ”société en commandite par actions” ja ”société à responsabilité limitée” -nimiset yhtiöt;

j) Alankomaiden lainsäädännön mukaiset ”naamloze vennootschap” ja ”besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid” -nimiset yhtiöt;

k) Itävallan lainsäädännön mukaiset ”Aktiengesellschaft” ja ”Gesellschaft mit beschränkter Haftung” -nimiset yhtiöt;

l) Portugalin lainsäädännön mukaisesti perustetut kaupalliset yhtiöt tai kaupallisen yhtiön muodossa toimivat siviilioikeudelliset yhtiöt sekä osuuskunnat ja julkiset yritykset;

m) Suomen lainsäädännön mukaiset ”osakeyhtiö/aktiebolag”, ”osuuskunta/andelslag”, ”säästöpankki/sparbank” sekä ”vakuutusyhtiö/försäkringsbolag” -nimiset yhtiöt;

n) Ruotsin lainsäädännön mukaiset ”aktiebolag” ja ”försäkringsaktiebolag” -nimiset yhtiöt;

o) Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaisesti perustetut yhtiöt.

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 27 päivänä marraskuuta 2002,
Saksan toteuttamasta tukiohjelmasta ”Thüringenin osavaltion käyttöpääomaohjelma”

(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 4359)

(Ainoastaan saksankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2003/469/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon sopimuksen Euroopan talousalueesta ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

(1) Thüringenin osavaltion käyttöpääomaohjelmaa koskeva säännöstö (Richtlinie des Landes Thüringen zum Thüringer Umlaufmittelprogramm, jäljempänä ’säännöstö’) tuli voimaan 20 päivänä heinäkuuta 1993 ([1]). Thüringenin osavaltion viranomaiset pitivät säännöstöä vähämerkityksistä tukea koskevan *de minimis* -säännön mukaisena, joka määriteltiin vuonna 1992 annetuissa pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettäviä valtiontukia koskevissa yhteisön suuntaviivoissa (jäljempänä ’pk-yritysten suuntaviivat’) ([2]). Tästä syystä ne eivät ilmoittaneet säännöstöstä EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

(2) Eräässä lehtiartikkelissa kuvailtiin tätä lainaohjelmaa, josta yrityksille ilmeisesti myönnettiin ilman riittäviä vakuuksia edullisia lainoja vaihto-omaisuuden rahoittamiseksi. Artikkelin perusteella komissio pyysi Saksalta 2 päivänä toukokuuta 1994 päivätyllä kirjeellä GD IV/D 3761 tietoja arvioidakseen säännöstön soveltuvuutta yhteismarkkinoille. Saksa toimitti 31 päivänä toukokuuta 1994 päivätyllä kirjeellä seuraavat tiedot: 20 päivänä heinäkuuta 1993 vahvistettua Thüringenin käyttöpääomaohjelmaa sovellettiin taloudeltaan terveisiin pk-yrityksiin (kuten ne on määritelty vuonna 1992 annetuissa pk-yritysten suuntaviivoissa), joilla oli pienen kokonsa, puutteellisten vakuuksien tai pääomamarkkinoilla vallitsevan yleisen tilanteen vuoksi vaikeuksia saada ulkoista rahoitusta. Vaikeuksissa oleville yrityksille ei myönnetty tukea, mutta ne pystyivät hakemaan avustuksia muista ohjelmista. Viranomaisten mukaan kyseessä oli vähämerkityksistä tukea koskeva ohjelma, sillä se noudatti vuonna 1992 annettujen pk-yritysten suuntaviivojen mukaista *de minimis* -sääntöä.

(3) Saksa katsoi Thüringenin osavaltion viranomaisten tavoin, että säännöstö ei kuulunut 88 artiklan 3 kohdan mukaisen ilmoitusvelvollisuuden piiriin.

(4) Saksa vastasi komission 29 päivänä toukokuuta 1995 päivättyyn tietopyyntöön 27 päivänä kesäkuuta 1995 päivätyllä kirjeellä, jonka ohessa lähetettiin kopio käyttöpääomaohjelmaa koskevasta säännöstöstä.

(5) Asiaa C 85/98 koskevassa menettelyssä (ex NN 106/98, de minimis -säännön virheellinen soveltaminen 20 päivänä heinäkuuta 1993 vahvistetussa Thüringenin osavaltion vakauttamisohjelmassa) Saksa vahvisti 8 päivänä kesäkuuta 1998 päivätyllä kirjeellä, että menettelyn kohteena olevan säännöstön voimassaolo oli

([1]) *Thüringer Staatsanzeiger* nro 33/1993, s. 1415.
([2]) EYVL C 213, 19.8.1992, s. 2.

päättynyt 16 päivänä tammikuuta 1996. Saksa toimitti 7 päivänä joulukuuta 1998 päivätyllä kirjeellä tietoja säännöstön täytäntöönpanosta ja tuensaajayrityksistä. Komissio päätteli tietojen perusteella, että avustuksia oli myönnetty myös herkillä aloilla (EY:n perustamissopimuksen liitteessä I luetellut tuotteet) toimiville yrityksille. Tiedoista kävi lisäksi ilmi, että vaikeuksissa olevat yritykset, joille oli myönnetty samana tai edellisenä vuonna tukea vaikeuksissa oleville yrityksille suunnatuista hyväksytyistä tukiohjelmista, olivat saaneet lainoja tämän säännöstön nojalla. Saksan 29 päivänä tammikuuta 1999 päivätyssä kirjeessä vahvistetaan tämä oletus. Kirjeestä ilmeni myös, että eräät säännöstön mukaista tukea saaneista yrityksistä olivat saaneet tukea myös 20 päivänä heinäkuuta 1993 vahvistetusta vakauttamisohjelmasta, jonka virheellinen soveltaminen on menettelyn C 85/98 kohteena.

(6) Komissio ilmoitti Saksalle 18 päivänä toukokuuta 1999 päivätyllä kirjeellä SG(99) D/3539 päätöksestään aloittaa tätä toimenpidettä koskeva EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu menettely.

(7) Menettelyn aloittamista koskeva komission päätös julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ([3]). Komissio kehotti kaikkia muita asianomaisia esittämään huomautuksensa kyseisestä toimenpiteestä mutta ei saanut huomautuksia muilta asianomaisilta.

Saksa esitti huomautuksia 24 päivänä kesäkuuta 1999 ja 19 päivänä elokuuta 1999 päivätyillä kirjeillä.

(8) Saksa toimitti lopulliset huomautuksensa 26 päivänä marraskuuta 2001 päivätyllä kirjeellä.

2. TOIMENPITEEN KUVAUS

2.1 Toimenpiteen nimi ja oikeusperusta

(9) Julkinen Thüringer Aufbaubank (kehitys- ja jälleenrakennuspankki) myöntää avustuksia Thüringenin osavaltion talous- ja liikenneministeriön toimeksiannosta osavaltion talousarviolain 23, 44 ja 44a pykälän perusteella ja Thüringenin osavaltion pääomatukiohjelmaa koskevaa säännöstöä noudattaen.

2.2 Edunsaajat

(10) Säännöstöä sovelletaan pk-yrityksiin, jotka on määritelty pk-yritysten suuntaviivojen mukaisten liikevaihtoa ja henkilöstömäärää koskevien arviointiperusteiden perusteella mutta ottamatta huomioon riippumattomuutta koskevaa perustetta. Lisäksi sitä sovelletaan vasta perustettuihin yrityksiin, toimivalle johdolle tai ulkopuoliselle ryhmälle myytyihin yrityksiin sekä yksityistettyihin yrityksiin, joiden osalta etusijalle asetetaan vakauttamishankkeet. Säännöstön 3 kohdassa (”avustusten saajat”) mainitaan erikseen elintarviketeollisuuden yritysten olevan tukikelpoisia. Tämä kattaa sekä EY:n perustamissopimuksen liitteessä I tarkoitetun että muunlaisen toiminnan. Muita herkkiä aloja (terästeollisuus, laivanrakennus, synteettikuituteollisuus, ajoneuvoteollisuus, maatalous, kalastus, liikenne ja hiiliteollisuus) ei ole erikseen suljettu säännöstön soveltamisalasta. Poikkeustapauksissa tukea voidaan myöntää (vastuullisen ministerin päätöksellä) myös yrityksille, jotka ylittävät pk-yritysten suuntaviivoissa asetetut liikevaihtoa ja henkilöstöä koskevat ylärajat.

2.3 Voimassaoloaika

(11) Thüringenin osavaltion käyttöpääomaohjelmaa koskeva säännöstö tuli voimaan 20 päivänä heinäkuuta 1993 rajoittamattomaksi ajaksi. Se korvattiin 16 päivänä tammikuuta 1996 Thüringenin osavaltion pienten ja keskisuurten yritysten lainaohjelmalla.

2.4 Tavoitteet

(12) Säännöstöä sovelletaan yrityksiin, joilla ei ole riittäviä vakuuksia ja jotka eivät pysty maksamaan korkeita korkoja lyhytaikaisista lainoista. Säännöstön tavoitteena on saattaa tällaisten yritysten käyttöön halpakorkoisia lainoja käyttöpääoman rahoittamiseksi. Säännöstön 1 kohdan mukaan (”käyttötarkoitus”) pk-yrityksiä pyritään tukemaan toiminnan aloittamisessa tai turvaamisessa, varsinkin toiminnan jatkumiseen ja työpaikkojen säilymiseen liittyvien riskien ehkäisemiseksi.

(13) Tuet myönnetään julkisen Thüringer Aufbaubankin kautta halpakorkoisina lainoina yrityksen omalle pankille, joka vastaa lainoista ensisijaisesti omalla riskillään. Yrityksen oma pankki voi saada takauksen, joka kattaa 60 prosenttia lainan määrästä (vapautus vastuusta), eikä säännöstön mukaan peritä takausmaksua. Thüringer Aufbaubank ja yrityksen pankki saavat kertakorvauksena maksettavan käsittelymaksun, joka on 0,1 prosenttia lainan määrästä.

(14) Lainaa ei voida uudelleenjärjestellä Thüringer Aufbaubankin kustannuksella.

(15) Lainojen korkotaso on 5—8 prosenttia, ja pidennettävissä oleva laina-aika on kolme vuotta. Vastuullinen osavaltion ministeriö voi hyväksyä muita sääntöjä.

2.5 Intensiteetti

(16) Säännöstön 5 kohdassa (”avustuksen luonne, laajuus ja suuruus”) viitataan nimenomaisesti ohjelmasta myönnettävän tuen vähämerkityksisyyteen ja vuonna 1992 annetuissa pk-yritysten suuntaviivoissa vahvistettuun *de minimis* -sääntöön.

([3]) EYVL C 203, 17.7.1999, s. 3.

(17) Säännöstön mukaan halpakorkoiseen lainaan sisältyvä tukiosa saadaan laskemalla lainan todellisen korkotason ja voimassa olleen viitekoron välinen erotus. Lainoille ei ole asetettu suoraa enimmäismäärää, mutta yritykselle samaan tarkoitukseen 36 kuukauden aikana myönnettävä tuen määrä (eli edulliseen korkoon perustuva tukiosa) ei saa ylittää vähämerkityksisen tuen rajaa, joka on määritetty vuonna 1992 annetuissa pk-yritysten suuntaviivoissa vahvistetun *de minimis* -säännön mukaan ([4]). Osittaiseen takaukseen liittyvää tukiosaa ei ole otettu huomioon.

(18) Saksan alustavassa menettelyssä toimittamien tietojen mukaan vuosina 1993—1996 myönnettiin ja maksettiin 460 lainaa, joiden määrä oli yhteensä 202 miljoonaa Saksan markkaa. Näistä noin 20 luottoa myönnettiin elintarviketeollisuudelle. Vähintään kahdessa tapauksissa näitä luottoja on myönnetty yrityksille, jotka ovat samana tai edellisenä vuonna saaneet tukea vaikeuksissa oleville yrityksille suunnatuista hyväksytyistä tukiohjelmista (Thuro Back Südthüringer Backwaren ja Bergner & Weiser GmbH).

2.6 **Tuen kasautuminen**

(19) Säännöstöön ei sisälly tuen kasautumista koskevia määräyksiä.

2.7 **Menettelyn aloittamisen syyt**

(20) Komissio aloitti menettelyn, koska säännöstöä sovellettiin herkillä aloilla toimiviin yrityksiin ja vaikeuksissa oleviin yrityksiin. Komissio ei vastusta säännöstön soveltamista taloudeltaan terveisiin yrityksiin herkkien alojen ulkopuolella.

(21) Komissio esitti seuraavat perustelut.

(22) Koska herkkiä aloja ei ole jätetty säännöstön soveltamisalan ulkopuolelle, kyseessä on vuonna 1992 annetuissa pk-yritysten suuntaviivoissa vahvistetun *de minimis* -säännön virheellinen soveltaminen. Pk-yritysten suuntaviivojen 3.2 kohdan mukaan suuntaviivoja ei sovelleta sellaisilla aloilla toimiville yrityksille myönnettyyn tukeen, joiden osalta on annettu erityissääntöjä. Koska säännöstöä on sovellettu yhdellä herkällä alalla, se on katsottava ilmoittamattomaksi tueksi.

(23) Herkkiä aloja koskevien erityispiirteiden vuoksi kyseiset toimenpiteet ovat EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa ja ETA-sopimuksen 61 artiklassa tarkoitettua yrityksille myönnettävää valtiontukea. Tukien avulla yritykset, joiden olisi ollut vaikeaa päästä pääomamarkkinoille, pystyivät rahoittamaan käyttöpääomansa edullisin ehdoin ja jatkamaan toimintaansa tai jopa laajentamaan sitä. Näin ollen komissio katsoo, että toimenpiteet ovat omiaan vaikuttamaan kilpailuun.

([4]) Tuolloin määräykset olivat nykyistä tiukemmat ja vähämerkityksisen tuen raja oli 50 000 ecua, vrt. EYVL C 68, 6.3.1996, s. 9.

(24) Koska lainoja on myönnetty taloudeltaan terveille yrityksille, komissio epäilee, onko Thüringenin osavaltion käyttöpääomaohjelma yhteensopiva aluetukisääntöjen kanssa.

(25) Lainat taloudeltaan terveille yrityksille herkillä aloilla ovat toimintatukia, jotka komission on arvioitava voimassa olevien aluetukisääntöjen nojalla. Tällaisen tuen on komission vakiintuneen päätöskäytännön mukaan täytettävä vähintään seuraavat ehdot:

a) sen on oltava ajallisesti rajoitettua ja asteittain alenevaa;

b) sitä voidaan myöntää ainoastaan EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetuilla tukialueilla; ja

c) herkät alat on suljettava soveltamisalasta.

(26) Menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessään komissio totesi, että säännöstön mukainen tuki ei ole alenevaa eikä herkkiä aloja ollut suljettu soveltamisalan ulkopuolelle.

(27) Saksan toimittamista tiedoista ilmenee, että säännöstöä on vähintään kahdessa tapauksessa sovellettu vaikeuksissa oleviin yrityksiin, sellaisina kuin ne on määritelty vuonna 1994 annetuissa vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettävää valtiontukea koskevissa yhteisön suuntaviivoissa ([5]) (jäljempänä ”vuoden 1994 suuntaviivat”). Säännöstön mukaan vaikeuksissa olevia yrityksiä ei ole suljettu soveltamisalan ulkopuolelle. Tästä syystä komissio katsoo, että säännöstöä on sovellettu osittain myös vaikeuksissa oleviin yrityksiin.

(28) Vaikeuksissa oleville yrityksille myönnetyt Thüringer Aufbaubankin osittaiseen takaukseen sidotut halpakorkoiset lainat ovat saattaneet ylittää vähämerkityksisen tuen rajan. Laskettaessa tuen vähämerkityksisyyden rajaa olisi pitänyt ottaa huomioon osatakaukseen liittyvä tukiosa ja tuensaajayritysten erityisvaikeudet. Takaukseen liittyvän tukiosan on kuvastettava vaikeuksissa olevaan yritykseen liittyvää erityistä riskiä, ja se voi vastata takauksen kohteena olevan lainan kokonaismäärää.

(29) Sovellettaessa säännöstöä vaikeuksissa oleviin yrityksiin *de minimis* -sääntöä ei ole otettu huomioon riittävässä määrin. Sääntöä on noudatettu ainoastaan silloin, kun lainan ja muiden tuen kasautumista koskevien sääntöjen mukaan huomioon otettavien tukien yhteenlaskettu määrä ei ylittänyt vähämerkityksisen tuen rajaa. Siinä muodossa, jossa Thüringenin käyttöpääomaohjelmaa on sovellettu, se on kuitenkin katsottava ilmoittamattomaksi tukiohjelmaksi.

([5]) EYVL C 368, 23.12.1994, s. 12.

(30) Lainat tarjosivat yrityksille rahoitusta, jonka avulla ne pystyivät estämään karsiutumisensa markkinoilta. Yrityksen karsiutuminen markkinoilta johtaisi joko olemassa olevan ylikapasiteetin purkautumiseen tai siihen, että kilpailijat saisivat haltuunsa vapautuneet markkinaosuudet; molemmissa tapauksissa kilpailijat olisivat voineet parantaa kannattavuuttaan. Säännöstössä ei estetty sitä, että lainoja saatettaisiin myöntää yhteisön sisäistä kauppaa käyville yrityksille. Näin ollen on katsottava, että menettelyn kohteena olevat käyttöpääomalainat voivat vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

(31) Näin ollen Thüringer Aufbaubankin vaikeuksissa oleville yrityksille myöntämät käyttöpääomalainat ovat EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan ja ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdan mukaista valtiontukea, ja ne on arvioitava asianmukaisten suuntaviivojen nojalla.

(32) Siltä osin kuin säännöstössä pyritään vaikeuksissa olevan yrityksen pelastamiseen, yhteismarkkinoille soveltuvuuden ehtona on, että pelastamistuet on myönnettävä markkinaehtoisina valtion lainoina tai valtion takauksina yksityissektorilta hankituille lainoille. Tämä edellytys ei täyty tarkasteltavana olevassa asiassa, koska lainat ovat korkotuettuja. Säännöstössä edellytetään lisäksi, että suuryrityksille tai herkillä aloilla toimiville yrityksille myönnettävistä tuista on ilmoitettava erikseen. Kyseisessä säännöstössä ei siis suljettu suuryrityksiä tuen ulkopuolelle ja sitä sovellettiin yhdellä herkällä alalla.

(33) Siltä osin kuin säännöstön tavoitteena on vaikeuksissa olevan yrityksen rakenneuudistus, voidaan todeta, että yhteismarkkinoille soveltumisen ehtona on — kuten valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi vuonna 1999 annetuissa yhteisön suuntaviivoissa ([6]) on viimeksi vahvistettu — seuraavien vaatimusten täyttäminen olennaisilta osin:

a) yrityksen pitkän aikavälin elinkelpoisuuden palauttamisen mahdollistavan rakenneuudistussuunnitelman esittäminen ja toteuttaminen;

b) tuen rajoittaminen määrään, joka on välttämätön tämän tavoitteen saavuttamiseksi;

c) tuensaajayrityksen ja sen osakkaiden asianmukainen rahoitusosuus;

d) herkillä aloilla sovellettavien erityissääntöjen noudattaminen, johon kuuluu yksittäisistä tuista ilmoittaminen;

e) suuryrityksille myönnettyjen tukien ilmoittaminen erikseen;

f) rakenneuudistukseen suunnattujen toistuvien tukien kieltäminen, lukuun ottamatta ennalta arvaamattomia ja yrityksen vastuualaan kuulumattomia erikoistapauksia.

([6]) EYVL C 288, 9.10.1999, s. 2.

(34) Säännöstössä ei määrätä suuryrityksille myönnettyjen tukien ilmoittamisesta erikseen eikä kielletä toistuvan rakenneuudistustuen myöntämistä.

3. SAKSAN HUOMAUTUKSET

(35) Huomautuksissaan Saksa arvioi, että käyttöpääomaohjelmasta on myönnetty 365 lainaa, joiden yhteenlaskettu määrä on noin 81,6 miljoonaa euroa. Ero menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä esitettyihin tietoihin selittyy sillä, että päätöksessä mainittu luku sisälsi myös käyttöpääomalainat Thüringenin osavaltion vuoden 1996 lainaohjelmasta. Thüringenin lainaohjelma on menettelyn C 87/98 (ex NN 137/98) kohteena.

(36) Menettelyn aloittamista koskevaan päätökseen sisältyneet tiedot yrityksistä Thuro Back Südthüringer Backwaren ja Bergner & Weiser GmbH eivät vastaa Saksan tietojen mukaan tosiasioita, sillä kummallekaan yritykselle ei ole myönnetty käyttöpääomalainaa Thüringenin käyttöpääomalainaohjelmasta.

(37) Saksan näkemyksen mukaan vaikeuksissa olevat yritykset eivät kuuluneet Thüringenin osavaltion käyttöpääomaohjelman piiriin. Vaikka säännöstössä ei määrätä nimenomaisesti vaikeuksissa olevien yritysten sulkemisesta sen ulkopuolelle ja vaikka yhteensä myönnetystä 365 lainasta kolme on myönnetty vaikeuksissa oleville yrityksille, säännöstöä ei ole suunnattu eikä pyritty suuntaamaan vaikeuksissa oleville yrityksille. Thüringenin osavaltion käyttöpääomaohjelmaa olisi viranomaisten mukaan tarkasteltava kokonaisuuden osana Thüringenin osavaltion vakauttamisohjelman yhteydessä (menettely C 85/98, ex NN 106/98). Vaikeuksissa olevat yritykset kuuluivat nimenomaan vakauttamisohjelman soveltamisalaan mutta eivät käyttöpääomaohjelman piiriin.

(38) Yritysten käyttämille pankeille aiheutunut korkea riskitaso merkitsi sitä, että niiden oli varmistettava asianmukaisesti luotonottajan luottokelpoisuus luottoriskin pienentämiseksi.

(39) Vähämerkityksisen tuen enimmäismäärän laskemisperusteena käytettiin Saksan tietojen mukaan yksinomaan korkotukeen sisältynyttä tukiosaa. Se saatiin laskemalla lopullisen luotonottajan maksaman todellisen koron ja viitekoron välinen erotus. Takaukseen sisältynyttä tukiosaa ei ole otettu huomioon käyttöpääomaohjelman toimeenpanossa, sillä Saksan viranomaiset eivät näkemyksensä mukaan tienneet vuodesta 1993 alkuvuoteen 1996, että osittaiseen takaukseen sisältyvä tukiosa pitäisi ottaa huomioon. Tilanne muuttui vasta 11 päivänä marraskuuta 1998 päivätyn komission kirjeen D/54570 myötä.

(40) Saksa esittää herkkien alojen osalta, että niillä toimineiden yritysten tukeminen oli estetty Thüringenin osavaltion käyttöpääomaohjelmaa koskevan säännöstön 5 kohdassa olevassa viittauksessa. Säännöstön 5 kohdassa määrätään nimenomaan, että lainat on myönnettävä pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettäviä valtiontukia koskevien yhteisön suuntaviivojen mukaan (EYVL C 213, 19.8.1992, s. 2). Tämän viittauksen perusteella herkkiä aloja koskevat määräykset olivat suoraan sovellettavissa, ja näin ollen tukien myöntäminen tälle alalle oli estetty tiukasti.

(41) Saksan tietojen mukaan vuonna 1992 annettujen pk-yritysten suuntaviivojen 1.6 kohdan mukaisilla herkillä aloilla toimiville yrityksille ei ollut myönnetty lainoja.

(42) Tämän lisäksi Saksan mielestä maataloustuotteiden jalostamiseen ja kaupan investointeihin liittyviä valtiontukia koskevien vuonna 1996 annettujen suuntaviivojen ([7]) mukaiset erityiset tukisäännöt tulivat voimaan vasta vuonna 1998, Saksan maataloustuotteiden jalostamiseen ja kaupan pitämiseen nykyisten alueellisten tukijärjestelmien perusteella mahdollisesti myönnetyistä valtiontuista 20 päivänä toukokuuta 1998 tehdyn komission päätöksen 1999/183/EY ([8]) myötä. Viranomaisten mukaan vuosina 1993—1996 ei siis ollut voimassa erityisiä valtiontukisääntöjä.

(43) Myönnetyistä 365 käyttöpääomalainasta vain viisi luottoa oli suunnattu elintarvike- ja nautintoaineteollisuuden yrityksille.

(44) Saksan mukaan poikkeustapauksissa, joissa säännöstöä on sovellettu myös muihin kuin pk-yrityksiin, on noudatettu vuonna 1992 annettujen pk-yritysten suuntaviivojen mukaista *de minimis* -sääntöä.

(45) Saksa on toimittanut komissiolle taulukon vuosina 1993—1995 myönnetyistä käyttöpääomalainoista. Tästä taulukosta ilmenee, että myönnetyistä 365 lainasta kolme on suunnattu vaikeuksissa oleville yrityksille. Sen lisäksi taulukosta ilmenee, että vain viidessä tapauksessa lainoja on myönnetty herkälle alalle eli maatalouteen, vaikka 29 tammikuuta 1999 päivätyssä Saksan kirjeessä esitettiin, että elintarviketeollisuuden yrityksille olisi myönnetty noin 20 lainaa.

(46) Saksan toimittamista asiakirjoista ei käy ilmi, mitä perusteita herkkien alojen (kuten maatalouden) tai vaikeuksissa olevien yritysten määrittämiseen on sovellettu.

4. TOIMENPITEEN ARVIOINTI

4.1 Valtiontuen olemassaolo

(47) Vaikka jokainen tietylle yritykselle myönnetty taloudellinen avustus muuttaakin kilpailuedellytyksiä jossain määrin, kaikilla tuilla ei kuitenkaan ole tuntuvia vaikutuksia jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja kilpailuun. Tämän perusteella ilmoitusvelvollisuudesta vapautetaan EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan nojalla tuet, jotka eivät ylitä absoluuttista enimmäismäärää ja jotka vähämerkityksisinä tukina eivät kuulu EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.

(48) Komissio esitti vähämerkityksisen tuen määritelmän ensimmäisen kerran vuonna 1992 annetuissa pk-yritysten suuntaviivoissa ([9]). Suuntaviivojen 3.2 kohdan mukaisesti *de minimis* -sääntöä sovelletaan 50 000 ecun tukeen yritystä kohti kolmen vuoden aikana tietyn menojen päälajin osalta (esim. investoinnit, koulutus). Näin ollen kertaluonteisia tukia, joiden määrä ei ylitä 50 000:ta ecua yksittäisen menolajin osalta, sekä tukiohjelmia, joissa yrityksen yhtä menolajia varten kolmen vuoden ajanjaksolla saama tuki ei ylitä edellä mainittua määrää, ei tarvinnut enää ilmoittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan (entisen 93 artiklan 3 kohdan) mukaisesti. Edellytyksenä oli kuitenkin, että tuen myöntämispäätöksessä tai tukiohjelmassa oli nimenomaan asetettu ehdoksi, että tuki yhdessä samalle yritykselle ja samaa menolajia varten muista rahoituslähteistä tai muiden ohjelmien perusteella myönnetyn tuen kanssa ei saanut ylittää 50 000 ecun rajaa. Suuntaviivojen 3.2 kohdassa todettiin selkeästi, että vähämerkityksistä tukea koskevaa sääntöä ei sovelleta herkkiin aloihin (terästeollisuus, laivanrakennus, synteettikuituteollisuus, ajoneuvoteollisuus, maatalous, kalastus, liikenne ja hiiliteollisuus).

(49) Vuonna 1996 annetussa vähämerkityksistä tukea koskevassa komission tiedonannossa ([10]) muutettiin vuonna 1992 annetuissa pk-yritysten suuntaviivoissa esitettyä vähämerkityksistä tukea koskevaa sääntöä. Vähämerkityksisen tuen enimmäismääräksi asetettiin 100 000 ecua kolmen vuoden kuluessa ensimmäisen vähämerkityksisen tuen myöntämisajankohdasta. Tämä määrä käsitti kaikenlaiset julkiset tuet, jotka myönnettiin vähämerkityksisenä tukena. Se ei vaikuttanut tuensaajan mahdollisuuteen saada muita tukia komission hyväksymien ohjelmien perusteella.

(50) EHTY:n perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvat toimialat, laivanrakennus ja liikenne sekä maatalous- tai kalastusmenoihin myönnettävät tuet eivät kuuluneet säännön soveltamisalaan.

(51) Vaikka EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen 12 päivänä tammikuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 69/2001 ([11]) 1 artiklalla laajennettiin vähämerkityksistä tukea koskevan säännön soveltamisalaa, tätä asetusta ei edelleenkään sovelleta tukeen, jota myönnetään liikenteen alalle tai toimintaan, joka liittyy EY:n perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden tuottamiseen, jalostamiseen tai kaupan pitämiseen. Asetusta ei myöskään sovelleta vientiin liittyvään

([7]) EYVL C 29, 2.2.1996, s. 4.
([8]) EYVL L 60, 9.3.1999, s. 61.
([9]) Ks. alaviite 2.
([10]) EYVL C 68, 6.3.1996, s. 9.
([11]) EYVL L 10, 13.1.2001, s. 30.

toiminnan tukeen eli tukeen, joka välittömästi liittyy vientimääriin, jakeluverkon perustamiseen ja toimintaan tai muihin vientitoimintaan liittyviin juokseviin kustannuksiin. Lisäksi asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle on jätetty tuki, jolla suositaan kotimaisia tuotteita tuontituotteiden kustannuksella.

(52) Mainitun asetuksen 2 artiklan mukaan yritykselle myönnettävän vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä ei saa ylittää 100 000 euroa kolmen vuoden aikana. Tätä enimmäismäärää sovelletaan tuen muodosta ja tavoitteista riippumatta.

(53) Koska asetus (EY) N:o 69/2001 tuli voimaan vasta 2 päivänä helmikuuta 2001 ja koska tarkasteltavana oleva säännöstö oli voimassa 20 päivästä heinäkuuta 1993 aina 16 päivään tammikuuta 1996, on kyseenalaista, voiko komissio päätöksessään soveltaa asetusta (EY) N:o 69/2001 takautuvasti ennen sen voimaantuloa toteutettuihin taloudellisiin toimenpiteisiin, vai onko syytä soveltaa kyseisenä ajanjaksona voimassa ollutta, vuonna 1992 annettuihin pk-yritysten suuntaviivoihin sisältyvää *de minimis* -sääntöä (*consecutio legis*).

(54) Komission asetuksesta (EY) N:o 69/2001 ei käy ilmi, voidaanko sitä soveltaa tukiin, jotka on myönnetty ennen sen voimaantuloa. Sanamuoto ei kuitenkaan sulje pois soveltamista edeltäviin asioihin, jotka ovat joka tapauksessa asetuksen (EY) N:o 69/2001 3 artiklan mukaisen valvontajärjestelmän alaisia. Komissio katsoo, että asetusta (EY) N:o 69/2001 on muun nimenomaisen säännön puuttuessa sovellettava vähämerkityksisiin tukiin, jotka myönnettiin ennen asetuksen voimaantuloa. Toisaalta asetus (EY) N:o 69/2001 on prosessioikeuteen liittyvä säädös siltä osin kuin sillä vapautetaan ilmoitusvelvollisuudesta tietty toimenpideryhmä, minkä vuoksi sitä on viipymättä sovellettava käynnissä oleviin menettelyihin. Toisaalta asetuksen (EY) N:o 69/2001 välitön soveltaminen on menettelyn yksinkertaistamista ja hajauttamista koskevien perustavoitteiden mukaista. Komissio soveltaa tuen myöntämisajankohtana voimassa olleita sääntöjä ainoastaan tukiin, jotka eivät kuulu asetuksen (EY) N:o 69/2001 soveltamisalaan ja joita ei näin ollen voida vapauttaa ilmoitusvelvollisuudesta tällä perusteella. Koska asetus (EY) N:o 69/2001 on periaatteessa suurpiirteisempi kuin aiemmat vähämerkityksistä tukea koskevat säännöt ja koska näitä sääntöjä joka tapauksessa sovelletaan, mikäli tuelle ei ole myönnetty vapautusta asetuksen (EY) N:o 69/2001 nojalla, yleinen oikeudellinen luottamuksensuojan periaate ja oikeusvarmuuden periaate otetaan huomioon asianmukaisella tavalla. Tarkasteltuaan asiaa taloudelliselta kannalta komissio katsoo, että taloudellinen toimenpide, jota ei nykyisin voimassa olevan asetuksen (EY) N:o 69/2001 perusteella voida luokitella EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi ”tueksi” yhdentyneillä markkinoilla, ei ole aiemmin voinut olla perusteena ”tuelle” vähemmän yhdentyneillä markkinoilla. Tämän vuoksi komissio käyttää taloudellisten toimenpiteiden jatkotutkimusten perustana asetusta (EY) N:o 69/2001. Tämä ei kuitenkaan sulje pois toimenpiteen toteuttamisen aikana voimassa olleiden sääntöjen soveltamisen mahdollisuutta, mikäli kyseisille toimenpiteille ei ole myönnetty vapautusta asetuksen (EY) N:o 69/2001 nojalla.

(55) Näin ollen menettelyn aloittaminen koskee sekä säännöstöä että soveltamistapauksia, jotka eivät kuulu asetuksen (EY) N:o 69/2001 tai muiden vähämerkityksistä tukea koskevien sääntöjen soveltamisalaan, sekä soveltamistapauksia, jotka kuuluvat asetuksen (EY) N:o 69/2001 tai muiden vähämerkityksistä tukea koskevien sääntöjen soveltamisalaan mutta joissa asetetut vähämerkityksisen tuen rajat ylittyvät myönnettäessä myös muita tukia.

(56) Asetuksen (EY) N:o 69/2001 soveltamisalan ulkopuolelle on jo ennalta suljettu tuet toiminnalle, joka liittyy EY:n perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden tuottamiseen, jalostamiseen tai kaupan pitämiseen.

(57) Komissio katsoo näin ollen, että kaikki elintarviketeollisuuden yrityksille myönnetyt käyttöpääomalainat jäävät asetuksen (EY) N:o 69/2001 ja vähämerkityksistä tukea koskevien sääntöjen soveltamisalan ulkopuolelle, jos yritystoiminnan tarkoituksena on EY:n perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden tuotanto, sillä tällöin on kyse herkälle alalle eli maatalouteen myönnetyistä tuista.

(58) Saksan väite, jonka mukaan vuonna 1996 annetut maataloustuotteiden jalostamiseen ja kaupan investointeihin liittyviä investointitukia koskevien suuntaviivojen mukaiset erityiset tukisäännöt tulivat voimaan vasta vuonna 1998, on tämän asian kannalta merkityksetön, koska nämä erityissäännöt eivät ole vaikuttaneet vähämerkityksistä tukea koskevien sääntöjen soveltamisalaan ([12]).

(59) Asetuksen (EY) N:o 69/2001 tai muiden asianmukaisten vähämerkityksistä tukea koskevien sääntöjen jäljelle jäävä soveltamisala on saattanut komission mielestä ylittyä siksi, että asetuksen (EY) N:o 69/2001 2 artiklassa tai muissa vähämerkityksistä tukea koskevissa säännöissä

([12]) Nämä suuntaviivat tulivat voimaan sen jälkeen, kun ne julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* (EYVL C 29, 2.2.1996, s. 4). Päätöksessä 1999/183/EY komissio totesi, että Saksan kansalliset tukiohjelmat ovat EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan nojalla yhteismarkkinoille soveltumattomia, mikäli ne eivät noudata suuntaviivoja ja aiheellisia toimenpiteitä (maataloustuotteiden jalostamiseen ja kaupan pitämiseen tehtäviin investointeihin liittyvän valtiontuen osalta), joista Saksalle ilmoitettiin 20.10.1995 päivätyllä kirjeellä SG(95) D/13086.

asetettu enimmäismäärä on voitu ylittää, koska takaukseen liittyvää tukiosaa ei otettu huomioon käyttöpääomalainaa myönnettäessä. Säännöstö ei millään tavalla takaa sitä, että vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää noudatetaan aina. Tästä ei ollut mitään takeita varsinkaan silloin, kun säännöstöä sovellettiin vaikeuksissa oleviin yrityksiin, joihin liittyvä takaisinmaksuriski on suuri.

(60) Säännöstön tuensaajien piiriin kuuluivat komission mielestä ainakin vaikeuksissa olevat yritykset.

(61) Jotta vaikeuksissa olevat yritykset voitaisiin erottaa taloudeltaan terveistä yrityksistä, komissio sisällytti vuoden 1994 suuntaviivojen ([13]) 2.1 kohtaan selvityksen vaikeuksissa olevan yrityksen käsitteestä. Vaikeuksissa olevien yritysten määritelmä vahvistaa pääosiltaan komission edeltävinä vuosina noudattaman päätöskäytännön, sellaisena kuin se on esitetty kahdeksannessa kilpailupolitiikkaa koskevassa kertomuksessa vuodelta 1979 (227—229 kohta) ([14]).

(62) Komissio soveltaa tässä vuoden 1994 suuntaviivoja, joissa vaikeuksissa oleva yritys määritellään yritykseksi, jolla on vaikeuksia selviytyä omin varoin, keräämällä tarvitsemiaan varoja osakkeenomistajilta tai vieraan pääoman turvin. ”Tyypillisiä oireita ovat kannattavuuden lasku tai tappioiden määrän lisääntyminen, vähenevä liikevaihto, varastojen kasvu, ylikapasiteetti, kassavirran hidastuminen, lisääntyvä velkaantuminen, korkomenojen kasvu ja matala substanssiarvo. Kriittisissä tapauksissa yritys voi jo olla maksukyvytön ja selvitystilassa”.

(63) Säännöstön 3 kohdan (”avustusten saajat”) sanamuodon mukaan säännöstöä sovelletaan vasta perustettuihin yrityksiin, toimivalle johdolle tai ulkopuoliselle ryhmälle myytyihin yrityksiin sekä yksityistettyihin yrityksiin, joiden osalta etusijalle asetetaan vakauttamishankkeet. Komissio katsoo, että vakauttamista tarvitsevien yritysten kuuluminen säännöstön piiriin merkitsee, että vaikeuksissa olevien yritysten määritelmän mukaiset elinkelpoisuuden palauttamista edellyttävät yritykset ovat voineet hyötyä korkotuetuista käyttöpääomalainoista.

(64) Saksa esittää, että Thüringenin osavaltion käyttöpääomaohjelmaa on tarkasteltava kokonaisuutena Thüringenin vakauttamisohjelman yhteydessä. Viranomaisten mukaan vaikeuksissa olevat yritykset kuuluivat nimenomaan vakauttamisohjelman soveltamisalaan, mutta eivät käyttöpääomaohjelman piiriin. Kun määritetään säännöstön sisältöä, sitä ei voida tarkastella erillisenä, vaan sitä on pikemminkin arvioitava vakauttamisohjelman yhteydessä ja käyttöpääomaohjelman soveltamisala olisi määritettävä tarkastelemalla molempia ohjelmia. Saksan mukaan Thüringenin osavaltion käyttöpääomaohjelmaa ei näin ollen sovellettu vaikeuksissa oleviin yrityksiin.

(65) Tämä toteamus ei ole vakuuttava osoitus siitä, että käyttöpääomaohjelmaa ei sovellettaisi vaikeuksissa oleviin yrityksiin. Säännöstön sanamuodon mukaan sen tavoitteena oli nimenomaan tukea yritysten perustamista tai toiminnan turvaamista ja varsinkin ehkäistä toiminnan jatkumiseen ja työpaikkojen säilymiseen liittyviä riskejä. Lisäksi vakauttamistoimenpiteitä koskevat tukihakemukset asetettiin etusijalle.

(66) Saksa toteaa myös, että yritysten pankeille aiheutunut oma riski johti siihen, että luotonottajan luottokelpoisuus varmistettiin.

(67) Vaikka yrityksen omalle pankille jäävän riskin perusteella olikin näin ollen vähemmän todennäköistä, että tuensaaja oli käytännössä vaikeuksissa oleva yritys, vaikeuksissa olevien yritysten tukeminen ei ollut kuitenkaan mahdotonta säännöstön perusteella. Lisäksi komissio katsoo, että yrityksen käyttämän pankin kannalta saattoi olla edullista varsinkin vaikeuksissa olevien yritysten tapauksessa osallistua säännöstön mukaisten lainojen myöntämiseen, koska tuensaajayritysten maksuvalmius kaiken kaikkiaan parani kulloisenkin käyttöpääomalainan myötä ja yrityksen pankin aiemmin myöntämiin lainoihin liittyvä takaisinmaksuriski pieneni. Tosiasiallisesti pankin kannalta voi olla taloudellisesti järkevää pienentää vanhoihin lainoihin liittyvää suurta takaisinmaksuriskiä asettamalla yrityksen käyttöön uusia varoja sen rakenneuudistusta varten. Näin on varsinkin silloin, kun valtio ottaa vastatakseen osan lainoihin liittyvistä riskeistä.

(68) Lisäksi Saksan lähettämä luettelo hyväksytyistä tai maksetuista säännöstön mukaisista yksittäisistä tuista osoittaa, että tukea myönnettiin vaikeuksissa oleville yrityksille. Saksa on itsekin todennut huomautuksissaan, että vaikeuksissa olevat yritykset ovat saaneet tukea Thüringenin osavaltion käyttöpääomaohjelmasta.

(69) Osittainen takaus olisi pitänyt ottaa huomioon laskettaessa myönnettyihin lainoihin sisältyvää tuen määrää, varsinkin vaikeuksissa oleviin yrityksiin liittyvän takaisinmaksuriskin vuoksi.

([13]) Ks. alaviite 5.

([14]) Valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi vuonna 1999 annettujen yhteisön suuntaviivojen (tiedonanto jäsenvaltioille ja ehdotukset aiheellisiksi toimenpiteiksi, EYVL C 288, 9.10.1999, s. 2) 101 kohdassa määrätään ilmoittamatta jätetyistä tuista, että komissio tutkii kaikkien sellaisten pelastamis- ja rakenneuudistustukien soveltuvuuden yhteismarkkinoille, jotka on myönnetty ilman komission lupaa ja näin ollen perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan vastaisesti, tuen myöntämisajankohtana voimassa olleiden suuntaviivojen perusteella. Näin ollen komissio on arvioinut säännöstön vuonna 1979 annetun kahdeksannen kilpailupolitiikkaa koskevan kertomuksen mukaisen päätöskäytännön ja vuoden 1994 suuntaviivojen perusteella.

(70) Arviointia eivät muuta myöskään Saksan huomautuksiin sisältyvä toteamus, jonka mukaan Saksan viranomaiset eivät tienneet vuodesta 1993 alkuvuoteen 1996, että osittaiseen takaukseen ja erityisriskeihin liittyvä tukiosa on otettava huomioon laskettaessa tuen määrää, kun lainoja myönnetään vaikeuksissa oleville yrityksille. Komissio ei yhdy tähän näkemykseen, koska se oli jo vuonna 1989 lähettänyt jäsenvaltioille kirjeen, jossa se ilmoitti katsovansa, että kaikki valtiontakaukset kuuluvat EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan ([15]). Saksan viranomaisten olisi pitänyt ainakin epäillä toimenpiteiden tukiluonnetta, kun maksuvalmiusongelmista kärsivien yritysten lainoille myönnettiin osittaisia takauksia, ja niiden olisi pitänyt ilmoittaa ohjelmaan sisältyneistä toimenpiteistä ajoissa komissiolle, jotta se olisi voinut ottaa niihin kantaa.

(71) EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta valtiontukiin takauksina annetun komission tiedonnannon ([16]) mukaan takausten avustusekvivalentti tiettynä vuonna:

a) voidaan laskea samalla tavalla kuin korkotukilainan avustusekvivalentti; tällöin korkotuki on markkinakoron ja valtiontakauksen mahdollistaman koron erotus sen jälkeen, kun mahdolliset takausmaksut on vähennetty;

b) voi vastata seuraavien lukujen erotusta: takauksen kohteena olevan rahoitussitoumuksen määrä kerrottuna riskiä kuvaavalla luvulla (maksun laiminlyönnin todennäköisyys) ja mahdollisesti suoritettu takausmaksu eli (takausmäärä × riski) — takausmaksu;

c) voidaan laskea muuta objektiivisesti perusteltua ja yleisesti hyväksyttyä menetelmää käyttäen.

(72) Samalla komissio vahvistaa kauan sitten omaksumansa näkemyksen, jonka mukaan tuen enimmäisarvo on määrä, jonka tosiasiallisena vakuutena osittainen takaus on, jos lainanottajan takaisinmaksukyvyttömyys vaikuttaa lainapäätöksen tekoajankohtana hyvin todennäköiseltä.

(73) Takaukseen liittyvä tukiosa voi myös terveissä yrityksissä johtaa vähämerkityksisen tuen enimmäismäärän ylittymiseen.

(74) Komission mielestä säännöstössä ja sen soveltamisessa on kyse EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta tuesta, jos se ei kuulu asetuksen (EY) N:o 69/2001 soveltamisalaan tai jos se kuuluu asetuksen (EY) N:o 69/2001 soveltamisalaan mutta ylittää vähämerkityksistä tukea koskevan enimmäismäärän. Tämä pätee muihin vähämerkityksistä tukea koskeviin sääntöihin, jotka olivat voimassa toimenpiteiden toteuttamisajankohtana.

([15]) Jäsenvaltioille osoitettu komission kirje SG(89) D/4328, 5.4.1989.
([16]) EYVL C 71, 11.3.2000, s. 14.

(75) Jos säännöstöä sovelletaan vaikeuksissa oleviin yrityksiin, se antaa tuensaajayrityksille mahdollisuuden saada yksityiseltä pankilta rahoitusta, jota ne muussa tapauksessa eivät taloudellisen tilanteensa perusteella olisi saaneet yksityisiltä luottolaitoksilta niiden tavanomaisten luottoehtojen mukaisesti.

(76) Tämän rahoituksen avulla tuensaajayritys pystyy estämään markkinoilta karsiutumisen ja parantamaan markkina-asemaansa. Yrityksen karsiutuminen markkinoilta johtaisi joko olemassa olevan ylikapasiteetin purkautumiseen tai siihen, että kilpailijat saisivat haltuunsa vapautuneet markkinaosuudet; molemmissa tapauksissa kilpailijat voisivat parantaa kannattavuuttaan. Käyttöpääomalainat eivät sulje pois sitä mahdollisuutta, että lainoja myönnetään yrityksille, jotka valmistavat tuotteita tai tarjoavat palveluja, joilla käydään yhteisön sisäistä kauppaa. Näin ollen on katsottava, että menettelyn kohteena olevat taloudelliset toimenpiteet voivat vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

(77) Terveetkään yritykset eivät olisi saaneet tätä rahoitusta yksityisiltä pankeilta tarjotuilla ehdoilla, ja ne pystyivät siten parantamaan käyttöpääomalainan avulla markkina-asemaansa yhteismarkkinoilla kilpailijoihin nähden. Tämä pätee varsinkin terveisiin yrityksiin, jotka toimivat herkillä aloilla. Herkkien alojen markkinoille yhteisössä on ominaista ylikapasiteetti. Taloudelliset edut, joita yksittäiset yritykset saivat niille myönnettyjen käyttöpääomalainojen perusteella, johtivat siihen, että ne pystyivät vahvistamaan asemaansa markkinoilla kilpailijoihin nähden. Tällä saattoi olla vaikutuksia jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

(78) Näin ollen säännöstö siis vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua.

(79) Komissio päättelee, että säännöstössä ja sen soveltamisessa on kyse EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta tuesta yrityksille, jotka harjoittavat yhteisön sisäistä kauppaa.

4.2 **Tuen sääntöjenmukaisuus**

(80) Komissio pitää valitettavana, että Saksa on myöntänyt tukia EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan vastaisesti.

4.3 **Tuen soveltuvuus yhteismarkkinoille silloin kun asetuksen (EY) N:o 69/2001 tai muiden vähämerkityksistä tukea koskevien sääntöjen soveltamisala ylittyy**

(81) Tutkiessaan säännöstöä komission lähtökohtana oli, että se on suunnattu sekä terveille yrityksille että vaikeuksissa oleville yrityksille.

(82) Siltä osin kuin tukea myönnettiin vaikeuksissa oleville yrityksille, kyseessä on vuonna 1979 annetun kahdeksannen kilpailupolitiikkaa koskevan kertomuksen ja vuonna 1999 ([17]) annetuilla suuntaviivoilla vahvistettujen vuoden 1994 ([18]) suuntaviivojen mukainen rakenneuudistustuki tai pelastamistuki.

(83) Siltä osin kuin tukea myönnettiin terveille yrityksille herkillä aloilla, kyseessä on vuonna 1979 annetuissa alueellisia valtiontukia koskevissa suuntaviivoissa ([19]) ja EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan soveltamisesta aluetukiin vuonna 1988 annetussa komission tiedonannossa ([20]) tarkoitettu toimintatuki. Nämä tiedonannot vahvistettiin vuonna 1998 annetuilla alueellisia valtiontukia koskevilla suuntaviivoilla ([21]).

(84) Jäljempänä tarkastellaan säännöstön soveltuvuutta yhteismarkkinoille kulloinkin sovellettavien määräysten perusteella ([22]).

(85) Vaikeuksissa olevien yritysten rakenneuudistuksesta on syytä todeta, että komission päätöskäytännön ja vuoden 1994 suuntaviivojen mukaan tuen soveltuvuus yhteismarkkinoille edellyttää seuraavien vaatimusten täyttymistä:

a) yrityksen pitkän aikavälin elinkelpoisuuden palauttamisen mahdollistavan rakenneuudistussuunnitelman esittäminen ja toteuttaminen;

b) tuensaajayrityksen ja sen osakkaiden asianmukainen rahoitusosuus;

c) tuen rajoittaminen välttämättömään määrään;

d) herkillä aloilla sovellettavien erityissääntöjen noudattaminen, johon yleensä kuuluu yksittäisistä tuista ilmoittaminen;

e) suuryrityksille myönnettyjen tukien ilmoittaminen erikseen;

f) rakenneuudistustukea saa myöntää vain kerran lukuun ottamatta poikkeustilanteita, joiden ei voida katsoa johtuvan yrityksestä.

(86) Säännöstön mukaan ainoa ehto varojen myöntämiselle oli, että yrityksen toimeksiantaman pankin oli osallistuttava asianmukaisella määrällä omia varojaan käyttöpääoman myöntämiseen.

(87) Säännöstössä ei siis edellytetty toteuttamiskelpoisen rakenneuudistussuunnitelman esittämistä, joka olisi käyttöpääomalainan perusteella mahdollistanut yrityksen pitkän aikavälin elinkelpoisuuden palauttamisen.

(88) Säännöstössä ei myöskään kielletä rakenneuudistustukien toistuvaa myöntämistä eikä määrätä tuen rajoittamisesta määrään, joka on välttämätön asetetun tavoitteen saavuttamiseksi. Saksa ei ole ilmoittanut, onko näitä vaatimuksia noudatettu tukia myönnettäessä.

(89) Säännöstössä ei edellytetä, että suuryrityksille myönnetyistä tuista on ilmoitettava erikseen eikä vaadita herkkiä aloja koskevien erityissääntöjen noudattamista.

(90) Komissio katsoo tästä syystä, että säännöstön nojalla vaikeuksissa oleville yrityksille myönnetyt rakenneuudistustuet eivät sovellu yhteismarkkinoille.

(91) Vaikeuksissa olevien yritysten pelastamisesta on syytä todeta, että tällä alalla vahvistetun toimintalinjan mukaan tuen soveltuvuus yhteismarkkinoille edellyttää, että pelastamistuet rajoittuvat markkinaehtoisiin julkisiin lainoihin tai yksityisiin luottoihin myönnettäviin valtiontakauksiin. Tämä edellytys ei täyty tarkasteltavana olevassa asiassa, koska lainat ovat korkotuettuja.

(92) Mikäli pelastamistukia on myönnetty säännöstön perusteella, nämä tuet eivät sovellu yhteismarkkinoille.

(93) Lainat taloudeltaan terveille yrityksille herkillä aloilla ovat toimintatukia, jotka komission on arvioitava säännöstöön sovellettavien aluetukisääntöjen nojalla.

([17]) Vrt. niiden 101 kohta.

([18]) Vuoden 1994 suuntaviivojen 2 kohdan 2 alakohdan mukaan näitä suuntaviivoja sovellettiin vain siltä osin kuin ne olivat yhteensopivia herkkien alojen erityissääntöjen kanssa. Tarkasteltavana olevana ajanjaksona oli voimassa valtiontukia koskevia erityissääntöjä seuraavilla aloilla: maatalous, kalastus, terästeollisuus, laivanrakennus, tekstiili- ja vaatetusteollisuus, synteettikuituteollisuus, ajoneuvoteollisuus, liikenne ja hiiliteollisuus. Maatalouden alalla jäsenvaltioilla oli mahdollisuus harkintansa mukaan soveltaa edelleen komission erityissääntöjä, jotka koskivat pelastamis- ja rakenneuudistustukia tällä alalla toimiville yksittäisille tuensaajille.

([19]) EYVL C 31, 3.2.1979, s. 9.

([20]) EYVL C 212, 12.8.1988, s. 2.

([21]) EYVL C 74, 10.3.1998, s. 9.

([22]) EYVL C 119, 22.5.2002 (Määritelmien osalta komissio viittaa mainittuihin asiakirjoihin. Komissio on tutkinut terveille yrityksille myönnetyt tuet EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a) ja c) alakohdan soveltamisesta aluetukiin vuonna 1988 annetun komission tiedonannon perusteella. Vuonna 1998 annettujen alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen soveltaminen ei muuttaisi arviota.)

(94) Thüringenin osavaltio on EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan (ent. 92 artiklan 3 kohdan a alakohta) mukainen tukialue. Vuonna 1979 ja 1988 annetuissa aluetukia koskevissa komission tiedonannoissa ([23]) määrätään, että komissio voisi hyväksyä näiden tukialueiden erityisongelmien vuoksi poikkeuksellisesti määrättyjä toimintatukia, jos tietyt ehdot täyttyvät.

(95) Ehdoton ennakkoedellytys toimintatuen myöntämiselle on, että tuen on edistettävä kestävää ja tasapainoista talouskehitystä eikä se saa johtaa alakohtaiseen ylikapasiteettiin yhteisössä, jolloin yhteisön tason alakohtaisista ongelmista muodostuisi vakavampia kuin alkuperäiset alueelliset vaikeudet. Tässä yhteydessä edellytettiin alakohtaista lähestymistapaa, jolloin oli noudatettava tiettyä teollisuuden toimialaa (terästeollisuus, laivanrakennus, synteettikuituteollisuus, tekstiili- ja vaatetusteollisuus) ja maataloutta koskevia yhteisön sääntöjä ja suuntaviivoja sekä maataloustuotteita jalostavia yrityksiä koskevia säännöksiä. Näiden yhteisön sääntöjen ja suuntaviivojen mukaan toimintatukea ei saa myöntää kyseisillä aloilla.

(96) Jos lainoja on myönnetty terveille yrityksille herkillä aloilla, nämä toimintatuet eivät sovellu yhteismarkkinoille. Ennen tukien myöntämistä olisi pitänyt noudattaa herkkiä aloja koskevia yhteisön sääntöjä ja suuntaviivoja, joissa kielletään toimintatukien myöntäminen terveille yrityksille.

(97) Komissio katsoo, että tarkasteltavana oleva asia ei täytä EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan poikkeuksen soveltamisen edellytyksiä, koska säännöstöön ei sisälly kyseisessä kohdassa lueteltuja tavoitteita. Saksa ei ole myöskään esittänyt, että poikkeuksen soveltamisen edellytykset täyttyvät ([24]).

(98) Komissio päättelee, että lukuun ottamatta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenteiden uudistamiseen myönnettäviä tukia koskevia suuntaviivoja säännöstöön ei voida soveltaa mitään erityissääntöjä, jotka koskisivat EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja tavoitteiltaan horisontaalisia tukia, koska säännöstöön ei sisälly yhtäkään näistä tavoitteista ja koska Saksa ei ole esittänyt, että asianlaita olisi näin.

(99) Komission mielestä kyseessä ei ole myöskään tuki Euroopan yhteistä etua koskevan tärkeän hankkeen edistämiseen tai jäsenvaltion taloudessa olevan vakavan häiriön poistamiseen. Tuen tarkoituksena ei ole myöskään kulttuurin ja kulttuuriperinnön edistäminen. Näin ollen komissio päättelee, että tarkasteltavana olevaan säännöstöön ei voida soveltaa EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan b alakohtaa eikä 87 artiklan 3 kohdan d alakohtaa.

(100) Säännöstön soveltamiseen liittyviä asioita on mahdollisesti tarkasteltu jo jossakin toisessa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa muodollisessa tutkintamenettelyssä. Tämä päätös ei koske näitä asioita.

5. **PÄÄTELMÄ**

(101) Tukiohjelma on sääntöjenvastainen. Tuet, jotka ylittivät asetuksen (EY) N:o 69/2001 soveltamisalan tai jotka eivät kuulu asetuksen soveltamisalaan mutta ylittivät toimenpiteen toteuttamisaikana voimassa olleiden muiden vähämerkityksistä tukea koskevien sääntöjen soveltamisalan, on myönnetty sääntöjenvastaisesti.

(102) Tukiohjelma on yhteismarkkinoille soveltumaton, koska sen nojalla voidaan myöntää korkotuettuja pelastamistukia vähämerkityksistä tukea koskevien sääntöjen soveltamisalan ulkopuolella sekä rakenneuudistustukia noudattamatta komission vakiintuneen päätöksentekokäytännön mukaisia vaatimuksia, siinä ei aseteta erillistä ilmoitusvelvollisuutta herkille aloille myönnettävälle tuelle eikä estetä tukien myöntämistä herkillä aloilla toimiville taloudeltaan terveille yrityksille.

(103) Näin ollen asetuksen (EY) N:o 69/2001 ja muiden vähämerkityksistä tukea koskevien sääntöjen soveltamisalan ulkopuolinen säännöstön soveltaminen vaikeuksissa oleviin yrityksiin tai herkillä aloilla toimiville terveille yrityksille myönnettäviin toimintatukiin ei sovellu yhteismarkkinoille.

(104) Komission vakiintuneen päätöskäytännön mukaan EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan perusteella sääntöjenvastaisesti myönnetyt ja yhteismarkkinoille soveltumattomat tuet on perittävä takaisin tuensaajalta, mikäli tuet eivät kuulu vähämerkityksistä tukea koskevien sääntöjen soveltamisalaan. Tämä käytäntö vahvistettiin EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 ([25]) 14 artiklassa. Mainitun asetuksen 14 artiklan mukaan asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet tuen perimiseksi takaisin tuensaajalta. Tehdäkseen lopullisen selvityksen takaisin perittävien tukien lukumäärästä komissio katsoo, että Saksan on laadittava luettelo kaikista yrityksistä, jotka eivät kuulu asetuksen (EY) N:o 69/2001 soveltamisalaan,

([23]) Ks. alaviite 19 ja 20.

([24]) EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan c alakohdan poikkeuksen soveltamisen osalta komissio viittaa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen näkemyksiin Saksan tuloverolain 52 §:n 8 momentista, ks. asiassa C-156/98, Saksa v. komissio, 19.9.2000 annettu tuomio (ei vielä julkaistu).

([25]) EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Thüringenin osavaltion käyttöpääomaohjelmaa koskevan säännöstön (jäljempänä 'säännöstö') perusteella on myönnetty EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.

Säännöstön perusteella ei ole myönnetty EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, jos avustukset kuuluvat asetuksen (EY) N:o 69/2001 soveltamisalaan tai jos ne eivät kuulu asetuksen soveltamisalaan, mutta kuuluvat toimenpiteen toteuttamisajankohtana voimassa olleiden vähämerkityksistä tukea koskevien sääntöjen soveltamisalaan ja jos ne eivät yhdessä muiden vähämerkityksisten tukien kanssa ylitä asetuksessa (EY) N:o 69/2001 tai aikaisemmissa vähämerkityksistä tukea koskevissa säännöissä asetettua vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää.

Säännöstön perusteella ei ole myönnetty EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, jos avustukset on myönnetty yrityksille, jotka valmistavat tuotteita tai tarjoavat palveluja, joilla ei käydä yhteisön sisäistä kauppaa.

Jos säännöstö kuuluu EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, sen perusteella on myönnetty sääntöjenvastaista tukea.

2 artikla

Jos säännöstön nojalla on myönnetty tukea herkillä aloilla toimiville terveille yrityksille, se ei sovellu yhteismarkkinoille.

3 artikla

Jos säännöstön perusteella on myönnetty pelastamis- ja rakenneuudistustukea vaikeuksissa oleville yrityksille, se ei sovellu yhteismarkkinoille siltä osin kuin se kuuluu EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.

4 artikla

Jos säännöstön perusteella on myönnetty toimintatukea herkillä aloilla toimiville yrityksille, se ei sovellu yhteismarkkinoille siltä osin kuin se kuuluu EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.

5 artikla

Saksan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet 3 ja 4 artiklassa tarkoitetun ja tuensaajille sääntöjenvastaisesti maksetun tuen perimiseksi takaisin.

Tuki on maksettava takaisin viipymättä Saksan lainsäädännön mukaisten menettelyjen mukaisesti, mikäli niissä mahdollistetaan päätöksen välitön ja tehokas täytäntöönpano. Takaisinperittävään tukeen sisällytetään korko alkaen siitä, kun tuki asetettiin tuensaajan käyttöön, tuen todelliseen takaisinperintään asti. Korko perustuu aluetukien avustusekvivalenttien laskennassa käytettyyn viitekorkoon.

6 artikla

Tämä päätös ei koske säännöstön soveltamiseen liittyviä asioita, joita on jo tarkasteltu jossakin toisessa tutkintamenettelyssä tai komission lopullisessa päätöksessä. Saksan on laadittava luettelo kyseisistä tapauksista.

7 artikla

Tämän päätöksen täytäntöön panemiseksi Saksan on laadittava luettelo yrityksistä, jotka eivät kuulu asetuksen (EY) N:o 69/2001 alakohtaiseen soveltamisalaan tai jotka ylittävät asetuksessa (EY) N:o 69/2001 säädetyn enimmäismäärän, kun otetaan huomioon osittaiseen takaukseen liittyvä tukiosa ja muut kyseisenä ajanjaksona myönnetyt vähämerkityksiset tuet.

Saksan on laadittava tämän päätöksen täytäntöön panemiseksi luettelo kaikista vaikeuksissa olevista yrityksistä, jotka eivät kuulu asetuksen (EY) N:o 69/2001 soveltamisalaan ja joille on myönnetty tukea säännöstön nojalla, ja esitettävä luokittelussa sovelletut arviointiperusteet.

Saksan on tässä yhteydessä laadittava menetelmä, jolla osoitetaan takaukseen sisältyvä tukiosa.

Saksan on laadittava tämän päätöksen täytäntöön panemiseksi luettelo tämän säännöstön nojalla tukea saaneista yrityksistä, jotka eivät kuulu asetuksen (EY) N:o 69/2001 soveltamisalaan ja jotka valmistavat tuotteita tai tarjoavat palveluja, joilla ei käydä yhteisön sisäistä kauppaa, ja esitettävä sovelletut arviointiperusteet.

8 artikla

Saksan on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta sen noudattamiseksi toteuttamansa toimenpiteet.

9 artikla

Tämä päätös on osoitettu Saksan liittotasavallalle.

Tehty Brysselissä 27 päivänä marraskuuta 2002.

Komission puolesta

Mario MONTI

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 24 päivänä kesäkuuta 2003,

tiettyjen vaihtoehtoisten menetelmien hyväksymisestä Suomeen ja Ruotsiin vietävän lihan mikrobiologista testausta varten

(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 1928)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2003/470/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon salmonellan torjumiseksi Suomeen ja Ruotsiin vietävän tuoreen naudan- ja sianlihan näytteiden avulla tapahtuvaa mikrobiologista testausta koskevista säännöistä 22 päivänä kesäkuuta 1995 tehdyn neuvoston päätöksen 95/409/EY ([1]), sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 98/227/EY ([2]), ja erityisesti sen liitteessä olevan C osan ensimmäisen kohdan,

ottaa huomioon salmonellan torjumiseksi Suomeen ja Ruotsiin vietävän tuoreen siipikarjanlihan näytteiden avulla tapahtuvaa mikrobiologista testausta koskevista säännöistä 22 päivänä kesäkuuta 1995 tehdyn neuvoston päätöksen 95/411/EY ([3]), sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 98/227/EY, ja erityisesti sen liitteessä olevan C osan ensimmäisen kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Testattaessa Suomeen ja Ruotsiin tarkoitettua tuoretta lihaa ja siipikarjanlihaa *Salmonella* spp:n varalta on käytettävä nopeita analyysimenetelmiä, koska tuotteiden säilyvyysaika on lyhyt. Sen vuoksi on tarpeen sallia sellaisten nopeampien vaihtoehtoisten menetelmien käyttö, jotka tarjoavat vastaavat takeet kuin päätöksillä 95/409/EY ja 95/411/EY hyväksytyt menetelmät.

(2) Kansanterveyttä koskevia eläinlääkintätoimenpiteitä käsittelevä tiedekomitea antoi 19—20 päivänä kesäkuuta 2002 lausunnon *Salmonellan* havaitsemiseen käytettävien menetelmien arviointikriteereistä. Lausunnossaan komitea suositteli, että uudet vaihtoehtoiset menetelmät validoitaisiin virallisella menettelyllä, joista se asetti etusijalle standardissa EN/ISO 16140 ([4]) kuvatun protokollan.

(3) Tiedekomitea totesi lisäksi, että Association française de normalisation -järjestön (AFNOR), Association of Official Analytical Chemists -järjestön (AOAC), Euroopan standardointikomitean (CEN), Kansainvälisen standardointijärjestön (ISO) ja yhteispohjoismaisen Nordic System for Validation of Alternative Microbiological Method -validointijärjestön (NordVal) standardointielinten kuvaamat validointimenettelyt ovat yleisiltä linjoiltaan samanlaisia mutta poikkeavat toisistaan yksityiskohtaisemmalla tasolla.

(4) Tiedekomitean lausunto on syytä ottaa huomioon.

(5) EN/ISO 16140 -standardi annettiin vuonna 2002, ja sen soveltamisesta on tähän mennessä saatu vain vähän kokemuksia. Sen vuoksi on tarpeen sallia väliaikaisesti sellaisten menetelmien käyttö, jotka on validoitu EN/ISO 16140 -standardissa kuvattua menettelyä vastaavilla validointimenettelyillä. Mahdollisuutta pitäisi tarkastella myöhemmin uudelleen ja asiaan liittyviä säännöksiä olisi tarkistettava tarvittaessa.

(6) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Hyväksytään seuraavien vaihtoehtoisten menetelmien käyttö päätöksissä 95/409/EY ja 95/411/EY tarkoitetuissa mikrobiologisissa testauksissa:

— menetelmät, jotka on validoitu suhteessa ISO 6579 -standardin ([5]) tai Pohjoismaisen elintarvikkeiden metodiikkakomitean (NMKL:n) menetelmän nro 71 ([6]) viimeisimpiin painoksiin ja jotka kolmas osapuoli on sertifioinut EN/ISO 16140 -standardin viimeisimmässä painoksessa vahvistetun protokollan mukaisesti,

— kunnes EN/ISO 16140 -standardin soveltamisesta on saatu kokemuksia, menetelmät, jotka on validoitu suhteessa edellä mainittuihin analyyttisiin menetelmiin ja joiden tarjoamien takeiden vastaavuus on vahvistettu sertifioinnilla niiden protokollien mukaisesti, jotka Association Française de Normalisation (AFNOR), Nordic System for Validation of Alternative Microbiological Method (NordVal) tai Association of Official Analytical Chemists (AOAC) ovat kuvanneet.

([1]) EYVL L 243, 11.10.1995, s. 21.
([2]) EYVL L 87, 21.3.1998, s. 14.
([3]) EYVL L 243, 11.10.1995, s. 29.
([4]) EN/ISO 16140:2003 — Microbiology of food and animal feeding stuffs — Protocol for the validation of alternative methods.
([5]) ISO 6579:2002 — Microbiology of food and animal feeding stuffs. Horizontal method for the detection of *Salmonella* spp.
([6]) NMKL:n menetelmä nro 71, 5. painos, 1999: Salmonellabakteerit. Osoittaminen elintarvikkeista.

Näiden vaihtoehtoisten menetelmien validointiin on kuuluttava lihanäytteiden käyttö validointitutkimuksissa.

2 artikla

Tätä päätöstä tarkastellaan uudelleen kahden vuoden kuluessa sen tekemisestä, jotta voidaan ottaa huomioon vaihtoehtoisten mikrobiologisten menetelmien validointiin liittyvä kokemus ja edistyminen.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 24 päivänä kesäkuuta 2003.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

(Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset)

EUROOPPA-NEUVOSTON YHTEINEN STRATEGIA 2003/471/YUTP,

20 päivältä kesäkuuta 2003,

jolla muutetaan Venäjää koskevaa yhteistä strategiaa 1999/414/YUTP sen soveltamiskauden jatkamiseksi

EUROOPPA-NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 13 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon neuvoston suosituksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Venäjää koskeva Euroopan unionin yhteinen strategia 1999/414/YUTP 4 päivältä kesäkuuta 1999 ([1]) lakkaa olemasta voimassa 24 päivänä kesäkuuta 2003.

(2) On tarpeen muuttaa tätä yhteistä strategiaa sen soveltamiskauden jatkamiseksi,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN YHTEISEN STRATEGIAN:

Ainoa artikla

Korvataan yhteisen strategian 1999/414/YUTP IV osan ensimmäinen kohta, jonka otsikko on ”Voimassaolo”, seuraavasti:

”Tätä yhteistä strategiaa sovelletaan 24 päivään kesäkuuta 2004. Eurooppa-neuvosto voi neuvoston suosituksesta jatkaa sen voimassaoloa, tarkastella sitä uudelleen ja tarvittaessa muuttaa sitä.”

Tämä yhteinen strategia julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Thessalonikissa 20 päivänä kesäkuuta 2003.

Eurooppa-neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. SIMITIS

([1]) EYVL L 157, 24.6.1999, s. 1.

NEUVOSTON YHTEINEN TOIMINTA 2003/472/YUTP,

24 päivältä kesäkuuta 2003,

Venäjän federaatiossa toteutettavaa asesulkua ja aseriisuntaa koskevan Euroopan unionin yhteistyöohjelman jatkamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 14 artiklan yhdessä sen 23 artiklan 2 kohdan kanssa,

ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 4 päivänä kesäkuuta 1999 hyväksymän Venäjää koskevan Euroopan unionin yhteisen strategian 1999/414/YUTP [1] — sellaisena kuin se on muutettuna Venäjää koskevan yhteisen strategian 1999/414/YUTP muuttamisesta sen voimassaoloajan pidentämiseksi Eurooppa-neuvoston 20 päivänä kesäkuuta 2003 hyväksymällä Euroopan unionin yhteisellä strategialla 2003/472/YUTP [2] — jossa Euroopan unioni muun muassa sitoutuu edistämään aseriisuntaa ja joukkotuhoaseiden leviämisen hillitsemistä, asevalvonnan tukemista, nykyisten sopimusten täytäntöönpanoa ja aseviennin valvonnan vahvistamista,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Kumppanuus- ja yhteistyösopimus kumppanuuden perustamisesta Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Venäjän federaation kesken [3] edistää muun muassa kantojen lähentymistä molemmille osapuolille tärkeissä kansainvälisissä kysymyksissä ja lisää siten turvallisuutta ja vakautta.

(2) G8-maiden johtajat käynnistivät 25. ja 26. kesäkuuta 2002 Kananaskisissa Kanadassa aloitteen ”yleismaailmallinen kumppanuus joukkotuhoaseiden ja -materiaalien leviämisen estämiseksi”, jonka mukaan niillä on tarkoitus antaa tukea erityisille yhteistyöhankkeille aseiden leviämisen estämisen, aseriisunnan, terrorismin torjunnan ja ydinturvallisuuden aloilla aluksi Venäjän federaatiossa.

(3) Euroopan unioni kannattaa G8-ryhmän yleismaailmallinen kumppanuus -aloitteen tavoitetta ja periaatteita ja aikoo edistää edelleen uhan vähentämiseen liittyviä yhteistyötoimia ja joukkotuhoaseisiin liittyvien resurssien turvallista ja varmaa käytöstä poistamista Venäjän federaatiossa.

(4) Euroopan unionin toimet toteutettaisiin samanaikaisesti Euroopan yhteisön toimien sekä jäsenvaltioiden kahdenvälisesti ja monenvälisesti toteuttamien toimien kanssa.

(5) Kaikki tällaiset toimet olisi sovitettava mahdollisimman pitkälle yhteen tarpeettoman päällekkäisyyden välttämiseksi.

(6) Euroopan unionin toimet voidaan toteuttaa myös yhteistyössä muiden maiden kanssa.

(7) Komissio on suostunut huolehtimaan eräistä tämän yhteisen toiminnan täytäntöönpanon kannalta välttämättömistä tehtävistä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN YHTEISEN TOIMINNAN:

1 artikla

1. Jatketaan Venäjän federaatiossa toteutettavaa asesulkua ja aseriisuntaa koskevan Euroopan unionin yhteistyöohjelman perustamisesta 17 päivänä joulukuuta 1999 hyväksytyllä neuvoston yhteisellä toiminnalla 1999/878/YUTP [4] perustetun Venäjän federaatiossa toteutettavaa asesulkua ja aseriisuntaa koskevan Euroopan unionin yhteistyöohjelman (jäljempänä ’ohjelma’) voimassaoloa.

2. Ohjelman tavoitteena on Venäjän federaation tukeminen sen asevalvontaa, aseriisuntaa ja aseiden leviämisen estämistä koskevissa pyrkimyksissä ja siten:

— tehdä yhteistyötä Venäjän federaation kanssa sen pyrkiessä joukkotuhoaseisiin liittyvien perusrakenteiden ja laitteistojen turvalliseen, varmaan ja ympäristöä säästävään käytöstä poistamiseen ja/tai niiden käyttötarkoituksen muuntamiseen,

— tarjota hankesuuntautuneen yhteistyön myötä oikeudelliset ja toiminnalliset puitteet vahvistetulle Euroopan unionin osallistumiselle uhan vähentämistä koskeviin yhteistyötoimiin Venäjän federaatiossa,

— edistää tarvittaessa alaa koskevien yhteisön, jäsenvaltioiden ja kansainvälisten ohjelmien ja hankkeiden yhteensovittamista.

2 artikla

1. Neuvosto päättää jäsenvaltion ja/tai komission suosituksesta niistä uusista aseriisuntaa ja aseiden leviämisen estämistä koskevista hankkeista, jotka rahoitetaan ohjelman välityksellä.

2. Ohjelman nojalla hyväksyttävät uudet hankkeet on toteutettava kemikaalialalla, ydinalalla tai biologian alalla tai niiden on liityttävä vienninvalvontaan.

3 artikla

1. Neuvosto antaa komissiolle tehtäväksi ohjelman keston ajaksi, ellei 5 artiklasta muuta johdu, valmistella hyväksyttävät hankkeet sekä valvoa, että ne pannaan asianmukaisesti täytäntöön. Komissio raportoi neuvostolle säännöllisesti ja tarvittaessa yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkeana edustajana toimivan neuvoston pääsihteerin avustaman puheenjohtajavaltion alaisuudessa.

---

[1] EYVL L 157, 24.6.1999, s. 1.
[2] Ks. tämän virallisen lehden sivu 68.
[3] EYVL L 327, 28.11.1997, s. 3.
[4] EYVL L 331, 23.12.1999, s. 11.

2. Komissiota avustaa asiantuntijaryhmä, johon kuuluu myös Moskovaan sijoitettu hanketta avustava ryhmä. Asiantuntijaryhmän jäsenten määrä ja tehtävät on määritelty liitteessä olevassa tehtävänkuvauksessa.

3. Komissio pitää edelleen Moskovassa hanketta avustavan ryhmän, jonka tehtävänä on:

— toimia tiiviissä yhteistyössä yhteisön rahoittamissa hankkeissa työskentelevien henkilöiden kanssa,

— tehdä tarvittaessa toteutettavuustutkimuksia,

— olla yhteydessä paikallisiin viranomaisiin ja muiden osallistujamaiden edustajiin,

— neuvotella paikallisten viranomaisten kanssa ohjelman toteuttamiseen tarvittavista järjestelyistä,

— valvoa ohjelman toteuttamiseen myönnettyjen varojen käyttöä.

4 artikla

1. Edellä 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun asiantuntijaryhmän hallintomenot katetaan rahoitusohjeella, joka on 680 000 euroa.

2. Edellä 1 kohdassa mainitulla määrällä rahoitettavia menoja hallinnoidaan talousarvioon sovellettavien yhteisön menettelyjen ja sääntöjen mukaisesti.

3. Euroopan unioni rahoittaa ohjelman perusrakenteet ja juoksevat menot.

4. Neuvosto ja komissio huolehtivat ohjelman, yhteisön tuen ja jäsenvaltioiden antaman kahdenvälisen ja monenvälisen tuen asianmukaisesta yhteensovittamisesta. Neuvosto panee merkille, että komissio aikoo tukea, tarvittaessa asiaa koskevin yhteisön toimenpitein, tämän yhteisen toiminnan tavoitteiden saavuttamista ja painopisteiden toteuttamista.

5. Tämän yhteisen toiminnan täytäntöönpanosta käydään kahdenvälisiä neuvotteluja Venäjän federaation ja muiden kumppanien kanssa nykyiseen poliittiseen vuoropuheluun kuuluvissa kokouksissa.

5 artikla

1. Neuvosto arvioi säännöllisesti ohjelman nojalla toteutettuja toimia. Arvioinnissa tarkastellaan myös Venäjän kykyä ottaa vastaan ja käyttää hyödyksi lisääntynyttä tukea.

2. Riippumattomia arviointeja ja tarkastuksia suoritetaan säännöllisin väliajoin ohjelman etenemisestä riippuen.

3. Neuvosto voi keskeyttää ohjelman, jos Venäjän federaatio:

— ei osallistu täysimääräisesti ohjelman täytäntöönpanoon,

— ei suostu Euroopan unionin harjoittamaan valvontaan ja/tai säännöllisin väliajoin suoritettaviin ulkoisiin arviointeihin ja tarkastuksiin.

6 artikla

Tämä yhteinen toiminta tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Sen voimassaolo päättyy samana päivänä kuin Venäjää koskevan Euroopan unionin yhteisen strategian 1999/414/YUTP voimassaolo.

7 artikla

Yhteinen toiminta julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 24 päivänä kesäkuuta 2003.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. PAPANDREOU

LIITE

Venäjän federaatiossa toteutettavaa asesulkua ja aseriisuntaa koskevan Euroopan unionin yhteistyöohjelman mukaisen asiantuntijaryhmän tehtävänkuvaus

Yhteisessä toiminnassa 1999/878/YUTP komissiolle annettiin tehtäväksi muodostaa asiantuntijaryhmä Venäjän federaatiossa toteutettavaa asesulkua ja aseriisuntaa koskevaa yhteistyöohjelmaa varten. Yhteistä toimintaa on täydennetty kahdella täytäntöönpanopäätöksellä (uusien hankkeiden määrittelystä 25 päivänä kesäkuuta 2001 tehty päätös 2001/493/YUTP ja asiantuntijaryhmälle myönnettävistä lisämäärärahoista 21 päivänä toukokuuta 2002 tehty päätös 2002/381/YUTP).

Joitain niiden hankkeiden toimia, joista päätettiin vuosina 1999 ja 2001, ei kyetty saamaan päätökseen yhteisen toiminnan 1999/878/YUTP voimassaolon päättymispäivään mennessä. Lisäksi tämän yhteisen toiminnan nojalla uskotaan tehtävän päätöksiä uusista hankkeista. Tämä edellyttää asiantuntijaryhmän toimeksiannon jatkamista.

Asiantuntijaryhmään kuuluu komissiossa Brysselissä toimiva toimintapolitiikan ja hankkeiden koordinointiosasto ja Moskovaan sijoitettu hanketta avustava ryhmä, joka raportoi Brysselissä toimivalle toimintapolitiikan ja hankkeiden koordinointiosastolle. Toimintapolitiikan ja hankkeiden koordinointiosastossa työskentelee kaksi Euroopan unionin asiantuntijaa ja osaston päällikkö, jonka komissio on siirtänyt tähän tehtävään. Osastoa avustaa hallinnollisesti yksi sihteeri ja yksi hallintoavustaja. Moskovaan sijoitetussa hanketta avustavassa ryhmässä toimii yksi Euroopan unionin asiantuntija ja yksi paikallinen sihteeri.

Osaston päällikkö kantaa kokonaisvastuun tämän yhteisen toiminnan täytäntöönpanosta. Hän ylläpitää tiiviitä suhteita Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajavaltioon, jäsenvaltioihin ja YUTP:n korkeana edustajana toimivaan neuvoston pääsihteeriin.

Toimintapolitiikan ja hankkeiden koordinoimiseen ja kehittämiseen liittyvät tehtävät käsittävät muun muassa seuraavaa:

— aseiden leviämisen estämistä ja aseriisuntaa koskevien Venäjän federaatiossa toteutettavien hankkeiden yhteensovittamisen tukeminen yhteisön ja jäsenvaltioiden tasolla sekä laajemmalla tasolla,

— Euroopan unionin, yhteisön ja jäsenvaltioiden rahoittamia hankkeita koskevan tietokannan perustaminen,

— Euroopan unionin asiantuntijoita koskevan, eri politiikan alojen mukaan jäsennetyn tietokannan perustaminen ja ylläpitäminen,

— jäsenvaltioiden yhteyspisteverkoston perustaminen täydentämään toimivaltaisia neuvoston työryhmiä yhteisen toiminnan ja siihen liittyvän toiminnan täytäntöönpanossa,

— säännöllisesti laadittavien tilanneselvitysten valmisteleminen ja esittäminen,

— toiminta yhteyspisteenä kansainvälisille aloitteille,

— yhteydenpito vastaanottajamaan viranomaisiin ja muiden EU:n ulkopuolisten osallistujamaiden virallisiin edustajiin,

— aseiden leviämisen estämistä ja aseriisuntaa koskevan yhteistyöaloitteen (NDCI) puitteissa pidettävien konferenssien järjestäminen tai järjestelyihin osallistuminen.

Alakohtaisiin tehtäviin kuuluu muun muassa seuraavaa:

— kattavien alakohtaisten selvitysten laatiminen,

— tärkeimpien alakohtaisten kysymysten perusteellinen analyysi,

— rajattujen toteutettavuustutkimusten määrittely ja toteuttaminen tarvittaessa,

— hankkeiden nimeäminen tärkeimpien ongelmien ratkaisemiseksi,

— neuvostolle esitettävien hankkeiden valmistelu tämän yhteisen toiminnan jatkotoimenpiteiden puitteissa mahdollisesti myönnettävää rahoitusta varten,

— tämän yhteisen toiminnan ja yhteisen toiminnan 1999/878/YUTP sekä kyseisiä yhteisiä toimintoja koskevien täytäntöönpanopäätösten mukaisesti rahoitettavien hankkeiden viimeistely ja niiden toteutuksen yhteensovittaminen tarvittaessa tiiviissä yhteistyössä hankkeiden isäntinä toimivien jäsenvaltioiden kanssa,

— tiivis yhteistyö Euroopan unionin rahoittamien hankkeiden parissa työskentelevän henkilöstön kanssa.

NEUVOSTON YHTEINEN TOIMINTA 2003/473/YUTP,

25 päivältä kesäkuuta 2003,

Euroopan unionin osallistumisesta Georgian ja Etelä-Ossetian konfliktin ratkaisemisprosessiin

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 14 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Neuvosto ilmoitti 26 päivänä helmikuuta 2001 haluavansa toimia poliittisesti aiempaa aktiivisemmin Eteläkaukasiassa sekä etsiä uusia keinoja, joilla se voi tukea konfliktien ehkäisemis- ja ratkaisemispyrkimyksiä alueella, erityisesti vahvistamalla yhteistyötä Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (Etyj) kanssa.

(2) Neuvosto hyväksyi 29 päivänä lokakuuta 2001 yhteisen toiminnan 2001/759/YUTP [1] Euroopan unionin osallistumisesta Etelä-Ossetian konfliktin ratkaisemisprosessiin.

(3) Yhteisen toiminnan mukainen EU:n osallistuminen Etyjin valtuuskunnan tehtävien toteuttamiseen Georgiassa on tuottanut tulosta ja varmistanut konfliktin osapuolten Georgian ja Etelä-Ossetian pysyvien sihteeristöjen toiminnan Etyjin suojeluksessa sekä auttanut konfliktin ratkaisemisprosessin tärkeimpien välineiden, yhteisen valvontakomitean ja asiantuntijaryhmän kokousten järjestämisessä.

(4) EU katsoo, että sen antama apu on vahvistanut sen ja myös Etyjin osuutta konfliktin ratkaisemisessa.

(5) Etyj ja yhteisen valvontakomission puheenjohtajat ovat pyytäneet EU:lta lisäapua, ja EU on luvannut antaa lisää rahoitusapua konfliktin ratkaisemisprosessiin.

(6) Komissio on lupautunut huolehtimaan tämän yhteisen toiminnan täytäntöönpanosta.

(7) Komissio huolehtii siitä, että Euroopan unionin osallistuminen hankkeeseen näkyy asianmukaisella tavalla,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN YHTEISEN TOIMINNAN:

1 artikla

1. Euroopan unioni osallistuu Etelä-Ossetian konfliktin ratkaisuprosessin vahvistamiseen.

2. Tätä varten Euroopan unioni auttaa osaltaan Etyjiä valvontakomission ja asiantuntijaryhmän kokousten rahoittamisessa, konferenssien järjestämisessä valvontakomission suojeluksessa ja valvontakomission tiedotteen julkaisemisessa.

2 artikla

1. Tämän yhteisen toiminnan nojalla myönnetyn rahoitustuen maksaminen edellyttää, että 12 kuukauden kuluessa komission ja Etyjin Georgian valtuuskunnan välillä tehdyn rahoitussopimuksen voimaantulosta pidetään vähintään kaksi yhteisen valvontakomission ja kaksi asiantuntijaryhmän kokousta. Konfliktin osapuolten Georgian ja Etelä-Ossetian on selvästi pyrittävä todelliseen poliittiseen edistymiseen kohti niiden välisten riitojen pysyvää ja rauhanomaista ratkaisua.

2. Neuvosto antaa tämän yhteisen toiminnan täytäntöönpanon komission tehtäväksi 1 artiklan 2 kohdassa esitetyn tavoitteen saavuttamiseksi. Komissio tekee sitä varten Etyjin Georgian valtuuskunnan kanssa rahoitussopimuksen Euroopan unionin rahoitusosuuden käyttämisestä, joka annetaan tukena.

3. Etyjin Georgian valtuuskunta vastaa matkakulujen korvaamisesta, valvontakomission suojeluksessa järjestettävien konferenssien organisoinnista ja valvontakomission tiedotteen julkaisemisesta. Rahoitussopimuksessa määrätään, että Etyjin Georgian valtuuskunta huolehtii EU:n osallistumisen näkyvyydestä.

4. Komissio toimii Tbilisissä olevan lähetystönsä kautta läheisessä yhteistyössä Etyjin Georgian valtuuskunnan kanssa valvoakseen ja arvioidakseen edistystä ja varmistaakseen toiminnan tuloksellisuuden sekä tuen oikean käytön 1 artiklan 2 kohdassa määriteltyihin tarkoituksiin.

5. Komissio raportoi kirjallisesti tämän yhteisen toiminnan täytäntöönpanosta neuvostolle puheenjohtajavaltion kautta yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkeana edustajana toimivan neuvoston pääsihteerin avustamana. Komission tiedot perustuvat erityisesti Etyjin Georgian valtuuskunnan säännöllisiin raportteihin, joita valtuuskunta toimittaa sen ja komission välisen 2 artiklan 2 kohdassa määrätyn sopimussuhteen mukaisesti.

3 artikla

1. Rahoitusohje 1 artiklan 2 kohdassa mainittuja tarkoituksia varten on 160 000 euroa.

[1] EYVL L 286, 30.10.2001, s. 4.

2. Edellä 1 kohdassa mainitulla määrällä rahoitettavia menoja hallinnoidaan Euroopan unionin yleiseen talousarvioon sovellettavien Euroopan yhteisöjen menettelyjen ja sääntöjen mukaisesti, lukuun ottamatta sitä, että mahdollinen ennakkorahoitus ei jää Euroopan yhteisön omaisuudeksi.

4 artikla

1. Tämä yhteinen toiminta tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2003.

Sen voimassaolo päättyy 30 päivänä kesäkuuta 2004.

2. Tätä yhteistä toimintaa tarkastellaan uudelleen kymmenen kuukauden kuluttua sen voimaantulosta.

5 artikla

Tämä yhteinen toiminta julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 25 päivänä kesäkuuta 2003.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. PAPANDREOU